

EMPERVALİZME VE OLİGARŞİYE KARŞI

MÜCADELE

15 Gündük Siyasi Dergi 1 Ocak Yılı: 11 Fiyatı: 4000 TL. (kdv dahil)

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

3 OCAK'TA İKTİDARA HALKIN GÜCÜNÜ GÖSTERELİM

**3 OCAK'I ÖZAL
İKTİDARINA KARŞI
MÜCADELE GÜNÜNE
DÖNÜŞTÜRELİM**

LİCE'DEKİ BASKILARA KARŞI HALK CAN BEDELİ DİRENDİ

Kürt halkı üzerindeki baskı ve asimile yarım politikasının yoğunluğu her geçen gün artarak sürüyor. Kontregerilla K.....'daki "faaliyetlere" ara vermiyor. Köyler boşalıyor, katliamlar, gözaltı, işkence ve tutuklamalar birbirini kovuluyor.

3. 12. 1990 tarihinde, Dibek köylülerine de süregelen bu durum, baskıları ve göçe zorlamak için uygulanan işkenceleri protesto etmek amacıyla ده Kayma-kamli'ne kadar bir protesto yürüyüşü gerçekleştirildi. Dibek köylülerinin Lice Kaymakamına durumu anlatılmasından sonra, Kaymakam durumu el kovacağını, bu uygulamaları baş sorumlularından olan Yüzbaşı Salih Eryiğnit görevinden alınmasını isteyen köylülerin talebini yetkili mercilere ileteceğini söylüyordu.

Bu olaydan on gün sonra, 13. 10. 1990 günü, Lice'ye bir saat uzaktaki Anklı köyü ve Dablu mezarındaki köylüler aynı gerekçelerle, ده Kaymakamına doğru yürüyüşe geçtiler. Protesto yürüyüşü yapan köylüler Lice girişine geldiklerinde, asker, polis ve özel tim bankıyala karşılaştılar, işe girişleri aracılarla kapatılmış. Eylemlerini sürdürmek isteyen köylüler, yuvarlanıp önce kursunlarla karşılaştılar. Parlamentar halkın üzerine yürüyor, hedef gözetilmeksizin kitleye ateş açılıyor-du. Özel tim barikatının başında daha önce Dibek köylülerinin görevden alınmasını istedikleri Yüzbaşı Salih Eryiğnit vardı.

ÖZEL TİM: "Biz İstemiyorsak Gideceksiniz"

12. 12. 1990 Çarşamba günü, Ofis semtinde bir operasyon düzenlendi. Bütün araçlar durduruluyor, insanlar tek tek aranıyor. Aramalar sırasında bir tane de Mütadele dergisi bulunmuştu. Özel tim ve sivri polis için bu kâcırılmaz bir fırsattı. Hemen Diyarbakır'da "bir örgüt" aramaya girişiler. İş Mütadele dergisinin Diyarbakır bürosuna basarak başladılar. Büroda bulunanların arama izni somasına karşılık, polisin tavrı "Burasi olağanüstü hal bölgesi, ge-rekseydi biz gösterirdik." olmuştu. Büro

Halik, kurşun yağmuruna taş ve sopalarla karşı koyuyordu. Çatışma yaklaşık bir saat sürdü. Çatışma sırasında, Dablu mezarı köylülerinden Kudret Filiz katledildi. Recep Korkut adlı 12 yaşındaki bir çocuk ise panzer altında kalarak ağır yaralanmış, kaldırıldığı Diçle Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde de ölmüştü. Bunun yanında, asker, polis ve özel tim kur-sunlarıyla karşı karşıya kalan göçstericilerin birçoğu ağır yaralandı. Olaydan sonra 41 kişi de gözaltına alındı. Göçstericilerin ardından ilçedeki bütün esnaf kenpekleri-ni kapatarak olayı protesto etti. Kenpek kapatma eylemi sırasında, iki köylünün öldürülmesinden sorumlu olanlardan Yüzbaşı Salih Eryiğnit Lice halkına "Kapatın dükkanları, size iş yok. Erkek olan varsa silahını alsın dışarı çıksın, beraber dağıt çıkacağız, silahlı mütadele vereceğiz. Ya siz ya da biz kâzancacağız." diyecek tehditler savuruyordu.

Lice halkı tehditlere boyun eğmedi. Kenpek kapatma eyleminin ardından, Kaymakamlık binası önünde toplanan yaklaşık 2500 kişi, oturma eylemi yaparak durumu protesto ettiler. Eylemciler, Eryiğnit görevden alınmasını, gözaltına alınmaları serbest bırakılmasını ve cezanenin kendilerine verilmesini istiyorlardı. Lice halkı mütadele ediyor, halkı talepleri için can bedeli bir direniş gösteriyor-du. Sonuçta Lice halkının direnişi başarıya ulaşmış, halk, taleplerinin hepsini kabul

temsilcileri gözaltına almalarının yanısıra, büroda bulunan Mütadele dergisinin çeşitli sayılarına da el kondo. Aile saatlık gözaltı süresince, baskı, tehdit ve işkenceyle temsilsizce Diyarbakır'dan ayrılmışti göçsterici... Ofis semtindeki aramada, üzerinden Mütadele dergisi çıkan okurumuz ise, dokuz gün gözaltında tutulduktan sonra, çıkarıldıkları savcılığa hakkında takipsizlik kararı veriliyor. *

KEYFİ BASKILAR VE
KARARNAMELERLE SOSYALİST
BASIN SUSTURULAMAZ

CİZRE'DE HALK KEPENK KAPATTI

Lice'deki baskıları ve K.....'daki as kerî yâmağı protesto etmek, Zon guldak madden işçilerin grevini desteklemek amacıyla, Cizre'de yaklaşık 500 kişinin katıldığı bir protes to gösterisi gerçekleştirildi. Yaklaşık 300 met re kadar süren yürüyüş sırasında, "Zon-guldak-Cizre El Ele", "Rastgele Sebezps Ötlimlere Son", "Askeri Yümağı Hayır", "Sürgün ve Köy Boşaltılmalara Son", "İş kence ve Sürgüne Hayır, Hür Yaşamaya Evet" sloganları atılarak, yürüyüşe katı lan kadınlr ise Kürtçe Berwan türkiştünü söylüyorlardı. Zilgit-türki ve sloganlara hükümet konafı önüne gelen halk, polis baskılarıyla karşılaştı. Önce kalabalığı tehdit eden emniyet müdürü, daha sonra

yürüyüş yapanların yere çökmesini istiyordu. Yürüyüşü güçleştiriren kitle, bu iştege tepki gösterince polisler tarafından çember altına alınıyor, dipçiklenerek coplanıyor-du. Coplama sonrası dokuz kişi gözaltına alınmış, ikisi tutuklanmıştı. Bu olayların ardından, ertesi gün sabahın erken saatlerinde itübaren, Cizre'nin tüm cadde ve sokaklarında yoğun önlemler alınarak, önemli noktalarda asker ve polis panzerleri hareket ve ateşe hazır bekletiliyor-du. Çevre ilçelerden de özel tim, çevik kuvvet ve polis takviyesi yapılmıştı. Cizre esnafı tüm bu baskılara rağmen, Lice'deki katliamları protesto etmek amacıyla, iki gün boyunca kenpeklerini kapatıyordu.

Fiyat: 4000 TL. Almanya: 5 DM. Fransa: 14. 5 FF. İsviçre: 5 SF. Hollanda: 6 FL. İngiltere: £ 2

ABONE KOŞULLARI:

Yurtiçi Abone: 6 Aylık 44. 000 TL, 1 Yıllık 88. 000 TL.

Yurtdışı Abone: 6 Aylık 50 DM, 1 Yıllık 100 DM.

Hesap No: Gülen ŞEŞEN Türkiye İş Bankası Akarsay Şubesi-1002300 951718

Sahibi: Haziran Yayıncılık ve Tic. Ltd. Şti. Adına Gülen ŞEŞEN

Yaz İşleri Müdürü: Erdoğan Yaşar KOPAN

Baskı: Serif Matbaacılık

Yönetim ve Yayıma Adresi: Binbirdirek Mah. Terzihane Sok. Kalegaş İşhanı

No: 11 Kat: 1 Tel: 516 214 54 TUNLTAHMET/İST.

Memurlar Meclis'te Söz Hakkını Kendileri Aldılar

(...)

Arkadaşlar! Temmuz'daki % 25'lik ücret artışıdan sonra Ocak ayında emeklilere biçilen değer % 18. Bu utanılacak bir rakamdır. KAM-SEN, SAG-LIK-SEN, BEM-SEN olarak bu sonucu tepkilerimizle dile getirdik. Daha somut olarak biçile görüşmelerinin sürdürülmesi bu günlerde Meclis'te söz almak istedik. Yapılan

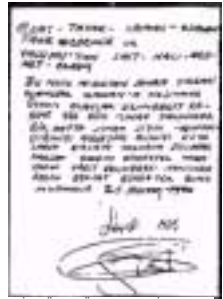
ön çalışmalar sonucu KAM-SEN, SAG-LIK-SEN ve BEM-SEN'den temsiliçiler arkadaşlarımız personel giderlerinin görüldüğü 23. 12. 1990 günü Meclis'te söz hakkı istedikler. Tüm kamu çalışanları adına bir konuşma yapan milletvekiline "E-megimizin Hakkını İstiyoruz" diyerek hem söz hakkı isteyen hem de milletvekiline destek veren memur arkadaşlarımızın yüzü tarafından dışarı çıkartılıp gözaltına alındılar.

Bu arkadaşlarımız 1. 5 milyon memur adına söz hakkı istemişler, ancak gözaltına alınarak cevaplandırılmışlardır. 1. 5 milyon adına söz isteyen arkadaşlarımız gözaltına alınmaya burada susturulmak istenen 1. 5 milyonun hakkı talepleridir. Be KAM-SEN, SAG-LIK-SEN ve BEM-SEN temsiliçileri olarak memurlar adına hak ve söz isteyen arkadaşlarımızın maruz kaldığı işleri siddetle kınıyoruz. Bütün gücümüzü, desteğimizi bu arkadaşlarımızla birliktedir.

MEMURUN SÖZ HAKKI
GÖZALTILARLA ENGELLENEZ?
BASIN ÖRGÜTLÜ
MÜCADELEMİZ!

BEM-SENTİ MEMURLAR

HALK DÜŞMANLIĞININ BELGESİ

BİR KÜRT DÜŞMANI VE BİR BELGE

LİCE'DEKİ BASKILARA KARŞI

HALK CAN BEDELİ DİRENDİ

Kürt halkı üzerindeki baskı ve asimilasyon politikasının yoğunluğu her geçen gün artarak sürüyor. Kontrgerrilla K.....'daki 'faaliyetlerine' ara vermiş, diğer boşaltılıyor, katliamlar, gözetli, işkence ve tutuklamalar birbirini kovalıyor.

3.12.1990 tarihinde, Dibek köylüleri de süregelen bu durumu, baskıları ve göçe zorlamak için uygulanan işkencelere protesto etmek amacıyla üçe Kaymakamlığına kadar bir protesto yürüyüşü gerçekleştirdi. Dibek köylülerinin Lice Kaymakamına durumu anlatmasından sonra, Kaymakam halka el koyacağına, bu uygulamaların baş sorumlusundan olan Yüzbaşı Salih Eryiğit'in görevinden alınmasını isteyen köylülerin talebini yetkili mercilere ileteceğini söylüyor.

Bu olaydan on gün sonra, 13.10.1990 günü, Lice'ye bir saat uzaktaki Anklı köyü ve Dablo mezarlığındaki köylüler aynı gerekçelerle, üçe kaymakamlığına doğru yürüyüşe geçtiler. Protesto yürüyüşü yapan köylüler Lice girişine geldiklerinde, asker, polis ve özel tim barikatıyla karşılaştılar, üçe girişi askeri araçlarla kapattı. Eylemlerini sürdürmek isteyen köylüler, uyardan önce surlardan karşılaştılar. Parlamento halkın üzerine yürüyör, hedef gözetilmezlikte ateşe açılıyor. Özel tim barikatlardan bağda daha önce Dibek köylülerinin görevden alınmasını istedikleri Yüzbaşı Salih Eryiğit vardı.

Halk, kurşun yağmuruna taş ve sopalarla karşı koyuyordu. Çatışma yaklaşık bir saat sürdü. Çatışma sırasında, Dablo mezarası köylülerinden Kudret Filiz katledildi. Recep Korkut adlı 12 yaşındaki bir çocuk ise panzer altında kalarak ağır yaralanmış, kaldırıldığı Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde de ölmüştü. Bunun yanında, asker, polis ve özel tim kurşunlarıyla karşı karşıya kalan göstericiler birçoğu karşı yarıyalı. Olaydan sonra 41 kişi de gözetim altına alındı. Gözlemciler arından ildeki bütün esnaf kenkerlerini kapatarak olayı protesto etti. Kenpek kapatma eylemi sırasında, iki köylünün öldürülmesinden sorumlu olanlardan Yüzbaşı Salih Eryiğit Lice halkına "Kapatın dükkanları, size iş yok. Erkek olan varsa silahını alnı dışarı çıkın, beraber dağa çıkacağız, silahı mücadele vereceğiz. Ya siz ya da biz kazanacağız." diyerek tehditler savuyordu.

Lice halkı tehditlere boyun eğmedi. Kenpek kapatma eylemlerinin ardından, Kaymakamlık binası önüne toplanan yaklaşık 2500 kişi, oturma eylemi yapıp duruma protesto ettiler. Eylemler, Eryiğit'in görevden alınmasını, gözetim alanlarını serbest bırakılmasını ve conazenin kendilerine verilmesini istiyorlardı. Lice halkı mücadele ediyor, halkı talepleri can bedeli bir direniş gösteriyor. Sonuçta Lice halkının direnişi başıyana ulaşmış, halk, taleplerinin hepsini kabul

Fiyat: 4000 TL. Almanya: 5 DM. Fransa: 14. 5 FF. İsviçre: 5 SF Hollanda: 6 FL İngiltere: £ 2

ABONE KOŞULLARI:

Yurtiçi Abone: 6 Aylık 40.000 TL 1 Yıllık 88.000 TL.

Yurtdışı Abone: 6 Aylık 50 DM. 1 Yıllık 100 DM.

Hesap No: Gülden ŞEŞEN Türkiye İş Bankası Akasay Şubesi-1002300 951718

Sahibi: Haziran Yayıncılık ve Tic. Ltd. Şti Adına Gülden ŞEŞEN

Yazı İşleri Müdürü: Erdoğan Yaşar KOPAN

Baskı: Serifer Matbaacılık

Yönetim ve Yazışma Adresi: Binbirdirek Mah. Terzihane Sok. Kalegaş İşhanı

No: 11 Kat: 1 Tel: 516 24 14 SULTANAHMET/İST.

Memurlar Meclis'te Söz Hakkını Kendileri Aldılar

(...)
Arkaadılar! Temmuz'daki %25'lik ücret artışından sonra Ocak ayında emeğimizdeki değerler %18. Bu utulanacak bir rakamdır. KAM-SEN, SAGLIK-SEN, BEM-SEN olarak bu sonuca tepkilerimizi dile getirdik. Daha somut olarak bütçe görüşmelerinin sürdürülmesi bu günlerde Meclis'te söz almak istedik. Yapılan

ön çalışmalar sonucu KAM-SEN, SAGLIK-SEN ve BEM-SEN'den temsilci arkadaşlarımız personel giderlerinin görüşüldüğü 23.12.1990 günü Meclis'te söz hakkı istedik. Tüm kamu çalışanları adına bir konuşma yapmak milletvekilline "Emeğimizin Hakkını İstiyoruz" diyerek hem söz hakkı isteyen hem de milletvekilline destek veren memur arkadaşlarımız polis tarafından dışarı çıkartılıp gözaltına alındılar.

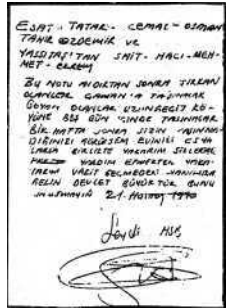
Bu arkaadılarımız 1.5 milyon memur adına söz hakkı istemişler, ancak gözetim alanarak cevaplandırılmışlardır. 1.5 milyon adına söz isteyen insanları gözetim altına alınıyorlar burada susturulmak istenen 1.5 milyonun hakkı talepleridir.

Biz KAM-SEN, SAGLIK-SEN ve BEM-SEN temsilcisi olarak memurlar adına hak ve söz isteyen arkaadılarımızın hak ve söz kaldığı olayı şiddetle kınıyoruz. Bütün gücümüz, desteğimiz bu arkaadılarımızla birlikte.

MEMURUN SÖZ HAKKI
GÖZALTILARLA ENGELLENEMEZ?
YAŞASIN ÖRGÜTLÜ
MÜCADELEMİZ!

BEM-SEN'Lİ MEMURLAR

HALK
DÜŞMANLIĞININ
BELGESİ

BİR KÜLTÜR DÜŞMANI ve BİR BELGE

ÖZEL TIM:

"Biz İstemiyorsak Gideceksiniz"

12.12.1990 Çarşamba günü, Ofis semtinde bir operasyon düzenlendi. Bütün araçlar durduruldu, aralarında bir tane de Mücadele dergisi bulunmuştu. Özel tim ve siyasi polis için kapıyı zorladılar. Herkes Diyarbakır'da "bir örgüt" aramaya girişiler. İşe Mücadele dergisinin Diyarbakır bürosuna basarak başladılar. Büroda bulunanların aramaları izni somansına karşılık, polisin tavı "Burası olağanüstü hal bölgesi, gerekseydi biz gösterirdik." olmuştu. Büro

temsilcimiz gözetim alanlarının yanısıra, büroda bulunan Mücadele dergisinin çeşitli sayılarına el kondu. Altı saatlik gözetli süresince, baskı, tehdit ve işkenceyle temsilcimize Diyarbakır'dan ayrılmaları öğütüldü. Ofis semtindeki aramada, üzerindeki Mücadele dergisi için okunmuş, işe, dokuz gün gözetim altında tutulduktan sonra, kıyafetleri değiştirilerek haklarında takipsizlik kararı verildi. *

KEYFİ BASKILAR VE
KARARNAMELERLE SOSYALİST
BASIN SUSTURULAMAZ

CİZRE'DE HALK KEPENK KAPATTI

Lice'deki baskıları ve K.....'daki askeri yığınla protesto etmek, Zonguldak maden işçilerinin grevinin desteklenmek amacıyla, Cizre'de yaklaşık 500 kişilik katılımıyla bir protesto gösterisi gerçekleştirildi. Yaklaşık 300 metrekare kadar sığın yürüyüş sırasında, "Zonguldak-Cizre El Ele", "Rastgele Sebepsiz Ölümlere Son", "Askeri Yığınlağın Hayat", "Sürgün ve Köy Boşaltılmasına Son", "İşçiyi ve Sürgüne Hayat, Hür Yaşamaya Evet" sloganları atılarak, yürüyüşe katılan kadınlara iş Kürte Berivan türküsünü söylüyorlardı. Zılgıt-türkü ve sloganlarla hükümet konan önüne gelen halk, polis barikatlarıyla karşılaştı. Önce kalabalığı tehdit eden emniyet müdürü, daha sonra

yürüyüş yapanların yere çökmesini istiyordu. Yürüyüşü gerçekleştiren kitle, bu isteğe tepki gösterince polisler tarafından çember altına alınıyor, dipçiklenerek koparıyor. Cıplama sonras dokuz kişi gözetim altına alındı, işi tutuklandı. Bu olayların ardından, ertesi gün sabahın erken saatlerinden itibaren, Cizre'nin tüm caddesi ve sokaklarında yüzlerce ölenler alınarak, önemli noktalarda asker ve polis panzerleri hareket ve ateşe hazır bekletiliyor. Çevre ilçelerden de özel tim, çevik kuvvet ve polis takviyesi yapılmıştı. Cizre esnafı tüm bu baskılara rağmen, Lice'deki katliamları protesto etmek amacıyla, iki gün boyunca kepenklerini kapattı.

Şimdi de bu kararnameye, 430 sayılı yeni bir kararnameye "düzenleme" getirildi. Özel itidatından "yumuşatma" olarak yutturmaya çalıştı. Açıklama, halkı bir kez daha aldatmanın ötesinde bir anlam taşıyor. Görünürde yapılan bir-iki ufak değişikliği dergi ve matbaa kapatmadan önce sadece "uyarı" yapılmışına karar bağlıyor, "uyarına" uymayan matbaa ya da dergi işe kapatılmadan kurtuluyor. Bunun yanında, 430 sayılı kararname yeni bir uygulamayı daha yasallaştırdı. Tutuklu ve hükümlüler, artık bu kararname sayesinde yeniden işkenceye alnabilecekti, defalarca işkenceci sorgularından geçirilebilecekti.

Toplumsal ve ulusal muhalefetin yükselmesi karşısında, çaresizlik içinde baskı ve terör politikasından medet umut siyasi itidatı, 430 sayılı kararnameye gerekçesini bir kez daha gösterdi.

Bugün yükselen toplumsal ve ulusal mücadele, şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da baskı politikalarını tersyüz ederek, gelişip güçlenmeye devam edecektir. *

3 OCAKTA HAYATI DURDURALIM

Bugün ülkede yaşanan kriz, toplumun tüm kesimlerini derinden etkileyen bir boyuta ulaşmış bulunuyor. Oligarşi dışında kalan hemen tüm toplumsal sınıf ve tabakalar, krizin etkisini günlük yaşamında hissetmekte, sonuçlarıyla birlikte yaşamaktadırlar. Toplumsal memnuniyetsizliğin ve tepkilerin ulaştığı boyut küçümsenecek boyutta olmayıp oligarşiyi ürkütmektedir.

Özal yönetimi, halkın desteğinden yoksun olmasına rağmen, iktidarı terk etmeye hiç de niyetli görünmüyor. Aksine, Körfez krizi ile Ortadoğu'da ortaya çıkan gelişmelerden yararlanma ve Türkiye'yi ABD'nin yedeğinde bir savaşa sürükleyerek kendi 'kıtadını sürdüreme hesabı yapıyor. Savaşa karşı oluşan toplumsal tepkiyi hiçe sayarak, ABD ve tekelilerin arzulaştığı kararları almakta bir sakınca görmüyor. İrak sınırına asker yığılması, NATO'dan Çevik Kuvvet talep edilmesi gibi adımlar, Türkiye'deki ABD ve NATO üslerinin bir savaş halinde rak'a karşı kullanılması, ihtiyaç duyulması halinde kinci cephenin Türkiye'de açılması gibi olasılıklar gündeme geliyor.

Devrimci bir halk alternatifinin olmadığı ve yine burjuva muhalefetin etkili olmanın uzak bir konumunda bulunduğu bugünkü koşullarda, Özal iktidarı, istediği gibi at oynatabileceği ve savay politikasının faturasını halka ödetme olanağına bulabiliyor. Savaş zamları, enflasyon, işsizlik, yoksulluk... emekçilerin için artık yaşamı çekilmez hale getirmiştir. Tüm halk kesimlerinde bu gidide "dur" denilmesine arzusu görülüyor. Hemen her kesimden, bütünlüklü olmanın uzak bir özellik gösterse de, tepkiler yükseliyor, kitleler hak arama eylemlerine yöneliyor.

Zonguldak maden işçileri her bölseyi koşullarda gündeme geldir. Ve tüm Zonguldak halkının katıldığı genel bir direniş haline döndü. İşçisi, memuru, esnafı, öğrencisi, kadın-erkek, yaşlı-çocuk-çocuk demeden, sokakları, caddeleri doldurdular. Günlendir tek bir ses olarak bağırıyorlar: "Zonguldaklı Özal'a Mezar Olacak!"

Maden işçilerinin grevi tüm Türkiye'ye ışık tutarken ülke çapında güçlü bir yankı da buldu. Bu direniş emekçi kitlelere, nasıl mücadele etmeli hareket ettiğini öğretmekle kalmadı, yarattığı meşruiyet zeminiyle tüm kesimlerde eyleme geçme arzusunu güçlendirdi. '89 baharından bu yana salonlarda, sokaklarda, meydanlarda, fabrikalarda yankılanan "İşçiler El Ele, Genel Greve" sloganı ete kemiğe büründü, bir eylem sloganı haline döndü. İşçi sınıfının başına çöreklenmiş sarı Özal-İş yöneticilerinin kapana sıkıştırdı ve artık onlar da daha fazla kacamayacaklarını anladılar.

Yaygınlaşan grevler ve Türk-İş'in karar, geniş kitleler nezdinde eyleme geçmenin meşruiyet zeminini yaratmıştır 12 Eylül yasalarının engelleyici

niteliği, daha fazla etkili olamayacaktır. İktidara olan tepkisini ortaya koymak isteyen kitleler, bu meşruiyet zemininde harekete geçirebilir, iktidara karşı halkın genel bir direnişi, bir meydan okuması gerçekleştirilebilir. Bunun zemini oluşmuştur, olanakları da vardır. İşçi hareketinin devrimci alternatifini kendini güçlü olarak hissettirmesi sonucu burjuva muhalefetine yedeklenmiş olması ve burjuva muhalefetin de tüm gücüyle bunun için çalışmakta olduğu göz ardı edilmemesi, kitlelere yönelmek, burjuva muhalefetin etki alanını daraltmak ve devrimci şiarları yaygınlaştırmak gerekiyor.

Devrimcilerin görevi, 3 Ocak'ı işçilerin genel grev günü olmakla sınırlandırmayarak, tüm halkın birleşik genel direniş gününe dönüştürmektir. Öğrenciler boykot ilan ederek, memurlar işpazı yapmayı genel greve katılacak, esnafılar keşen kapayarak direniş katılmalıdır. O gün, taşlılar islememeli, okulla eğitim yapmamalı, işyerleri açılmamalı... kısaca hayal durmamalı. 3 Ocak, emek güçlerinin en geniş dayanışmasının sergilendiği, birleşik bir eylem içinde bir araya geldiği gün haline getirilmelidir.

"Olmaz", "Başaramayız" gibi düşünceler yanlışır. Bu en hafif netilemeyle kitlelerdeki potansiyeli görmemek, tepkilerin boyutlarını algılayamamaktır. Bir kez kitlelerin içine girilmeye, genel direniş için ajitasyon-propaganda yoğunlaştırılmaya geçülürün, "Başaramayız" düşüncesinin ne denli yanlış olduğu anlaşılacaktır.

Devrimci Gençliğin YÖKE ve emperyalist savaşa karşı gerçekleştirdiği 6 Kasım boykotu yeterince öğreticidir. Gençlik, devrimcilerin çağrısına ilgiyi göstermiş, taşıdığı potansiyelin büyükülüğü bu eylemle çarpıcı biçimde ortaya çıkmıştır.

Kitlelerin eyleme geçme konusunda korkuyor olması, meşru zemin arayışı içinde bulunması, kendi çıkarlarını düşünenek hareket etmesi doğaldır. 12 Eylül'ün etkilerinin hala güçlü olduğu ve devrimci bir alternatifin olmadığı koşullarda kitlelerden başka türlü davranması beklenemez. Doğal olmayan, devrimcilerin her şeyi bir anda değiştirmeyi ve kısa vadede, sonuç almayı düşüncesi, bunu başaramayınca karamsarlığa düşmesidir. Siyasi mücadelelerin düz bir hatta ilerlemesi, inişli-çıkışlı süreçler içerdigi ve en önemlisi intikam ve sabırlı cabaları gerektirdiği unutulamaz. Bu mücadelede yakanolan momentlerin iyi değerlendirilmesi gerektiği, aksi halde kitlese mücadelelerin gelişme şansının yakanolanamayacağı da yadsınmaz.

Buğün halk hareketi açısından olumlu bir gelişme vardır. Kitlese eylemliğin sıçrama yapmasını ötesinde, kitlelerde genel bir bilinçlenme sağlanılabilecek koşullar oluşmuştur. Genel direniş, kit-

leleri eği ten bir okul olacaktır. Kitleler kazanmak için ne yapmaları ve nasıl hareket etmeleri gerektiğini öğreneceklerdir. Bu anlamda, devrimcilere düşen görev büyüktür. Kitleleri politize etmek için tüm enerjilerini kullanmaya, iktidar hedefini öne çıkaran bir anlayışla kitlelere gidip, burjuva muhalefetin bu potansiyeli kendi potasına kanalizetmesi ne engel olmaya çalışmalıdır.

Eğer ortaya çıkan meşruiyet zemininde kararlı, uzun vadeli, ınatçı ve sabırlı bir çaba içine girilirse, her türlü güçlüğe meydan okuyarak kitlelere genel direnişin ajitasyon ve propagandası yapılır, hiç kuşku olmasın ki, bu dalga dalga yayılacak ve tarih yaprakları, 3 Ocak gününü, emek güçlerinin iktidara meydan okuduğu bir direniş günü olarak kaydetmek. Bu devrimcilerle bağlıdır. Tüm halk kesimlerini kapsayacak böyle bir direnişin güncel ve tarihsel boyutlarını iyi kavramak kadar, her devrimci kendi omuzlarında sorumluluğun bilinciyle hareket edebilmelidir.

Bu eylem, her ne kadar ekonomik talepleri ağır basan bir direniş niteliği taşıyacak olsa da, kitlese anlamda kazanacağı boyut ve devrimcilerin kitleleri politize etmesi oranında kendi sınırlarını zorlayacak, kabul edilse de edilmese de, genel demokrasî mücadelesinin güçlü bir mevzii, ileriyeye doğru atılmış bir adım olacaktır.

İktidarın, böyleli bir direniş karşısında sessiz kalacağı ve teslim bayrağını keçeceği gibi bir yanılgı içinde düşünmemelidir. İktidar, direniş en az hasarla savuşturmanın hesabı içindedir. Çeşitli manevralarla onu etkisiz kalmanın yollarını arayacak, çeşitli biçimlerde saldırıya da geçecektir. Olaganüstü hal ilan edebileceği göz ardı edilmemeli, buna hazırlıklı olunmalıdır. Savaş hazırlığı içindeki Özal iktidarını caydırarak olan kitleler ve onların eylemidir. Ama savaşa girmeye karar veren bir iktidardan da, her türlü muhalif sesi susturması şiddetle ihtiyacı olduğu unutulmamalıdır. İçerde milyonları ayağa kaldırdığı bir ülkede, iktidarlar öyle kolay kolay savaş karar almazlar. Özal bunu biliyor ve hesaplarını da buna göre yapıyor.

3 Ocak gününü, Türkiye emekçilerinin insanca ve onurlu bir savaş sürmesi için; 12 Eylül'ün tüm yasalarını parçalamak ve gasp edilen hak ve özgürlükleri geri almak için; Özal iktidarının savay politikalarını etkisiz kılacak halkımızın emperyalistler çarkına bir savaş ateşinin ortasına atılmasını engellemek için; iktidara karşı bir savaş gününe dönüştürmek herkesin görevi olacaktır.

3 Ocak günü, devrimcilerin yeri halkın en ön saflardır.

3 Ocak günü, "Baklıyız Kazanacağız" şiarını kitlelerin elinde bir bayrağa dönüştürelim. *

GENEL GREVİ ÖRGÜTLEYELİM HALKIN GENEL DİRENİŞİNE DÖNÜŞTÜRELİM BÜTÜN ÜLKEYİ ZONGULDAK YAPALIM

Artık gözler genel grevde. Madencilikler, Zonguldak'ı bir grev kenti haline getirdiler.

"İşçiler mi kazanacak, iktidar mı?" sorusu Zonguldak sınırlarını aştı. İktidar bütün kollarını devreye soktu. İşçilerin cevabı ise bu ilk salkınışına eşliğe yerleşti: Zonguldak'ı bütün ülkeye taşıamak. Zonguldak hem maden işçileriyle hem de genel grev sözcüğü ile birlikte anılıyor. Artık Zonguldak genel grev çağrısı anlamına geliyor. Bütün ülkenin ilgisine alınır grevde odaklaşıyor. Kitleler on yıldır mahrum edildikleri insanca yaşam haklarını, zamanını, zulumların, yasaıkların hesabını, iktidardan halka karşı işlediği suçları, savaş çılgınlığını masaya getirecekler.

Kısaca Zonguldak yaşamalı ve direniş ateşini söndürmeden bütün ülkenin eline teslim etme onurundan vazgeçmemeli. İktidar bir an önce bu ateşi söndürmeye çalışsın. Eğer Zonguldak, iktidardan bugün verip yarın burundan getireceği bir hak alarına kapılmazsa, zafere bütün işçi sınıfı ulaşacak ve madenciler ancak o zaman göğüslerini gere gere "biz kazandı" diyebilecekler ve "geri dönüş yok" andını artık yerine getirilmiş bir belge olarak işçi antının en tepesine yerleştirecekler.

Devrimci Sol Güçler ülke çapında 600 bin bildiri dağıttı. Grevin ikinci gününden beri Zonguldak'talar. Grup Yorum, Ortaköy Halk Sahnesi, FOSEM (Fotoğraf ve Sinema Emekçileri) ve Tavrı dergisi ilk heyet olarak geldi. Üç gün sonra ise TAYAD, DEMKAD, KAM-SEN, BEM-SEN, SAĞLIK-SEN, BELDE-İŞ, Devrimci Mücadelede Sakatlar, Devrimci Mücadelede Avukatlar, Mücadele Dergisi, İYÖ-DER ve Devrimci Gençlik, Devrimci İşçi Hareketi katıldı. Heyetler yürüyüş kollarında, kahvaltı, sendikada, köylerde ve kitlelerin bulunduğu her yerde dayanışma mesajları sunarak ve grevçilerle çeşitli söyleşiler düzenleyerek grevi destekliyorlar.

Grup Yorum türküleriyle, Ortaköy Halk Sahnesi grevi ve savaşçı anlatımlarıyla, FOSEM ise, grevci işçilerin ve Zonguldak'ta

görüntülerini alırken, kahvaltıda "madenciler" konulu dia gösterisi yaptı. Demokratik kitle örgütleri temsilcileri maden bölgelerinde grevle birlikte yaşıyor, grevçilerle omuz veriyorlar.

Zonguldak, işçilerin kendi bildikleri demokrasi havasını alıyor. Polis copu ve panzer gürtüllüleriyle belirlenen gösteri ve yürüyüş kanunu orada geçerli değil. İşçiler, kadın-erkek ve çocukları ile her gün yürüyor. Binlerce, binlerce metlik yolu korterler halinde, şehrin göbeğine kadar yürüyorlar. Her gün Kozdüz'den, Karadönü'den, Üzümler'den yola çıkıyorlar. 3 km., 5 km. ve 18 km. yolu katıdık sendika binasının önünde toplanıyorlar. Sabah 8.00'de çıkıp 10.00-11.00 saatlarında şehre ulaşıyorlar. İşçileri Bakanı Valiye telefon ediyor. "Yürüyüşleri engelle." diyor. Vali müdahale edecek güç bulamıyor, direnişin tepkisinde ırkıyor. "Müdahale edemem, katiham olur." diye yanıtlıyor. İşçilerse Ankara'ya yürüyeceğini diyorlar. Her gün yürümekten ayakları ağrıyor ama şikayet etmiyorlar.

Zonguldak'ta slogan sınırlaması da yok. İşçilerin ofisi Çankaya veya hükümet binası değil. "Çankaya'nın Şişmani, İşçi Düşmanı." Bir bakını *karakağana* benzetilen ilk günlerin sloganları gerekçesi siyasi niteliklere bürünen ama iktidar köktüğünü da rahatsız eden mücadelede mesajları yükleniyor: "İşçiler El Ele, Genel Grev", "Yaşamın Demokrasi Mücadelemiz", "İşçiler, Haklıyız Kazanacağız", "İşçiler Birleşin, İktidara Yerleşin", "Mücadele Bırakın, Sürdürülmeye", "Gemiiler Yaktık, Grev Dönüş Yok", Grev destek işi orada bulunan emekçilerden biri anlatıyor: Yağmur ve dolunun yağdığı gün, dışardan gelenler "İşçiler bugün yürümeye." diye düşünüyorlar. Oysa salfatların bir slogan daha yükseliyor, "Yağmur yağsa da kıyamet kopsa da mücadeleyi sürdürülmeye." Her günkü yürüyüş o gün de tekrarlaniyor.

Kuş da, hükümet de madencileri engellemiyor. Polis videoya çekenken, yılmaya yorulmaya belirtmek için polis kamerasına zafar işaretleri yapıyorlar.

İktidar güçleri haric, bütün kent grevi destekliyor. Kadınlar ve çocuklar bütün

gösterilerde aktif yer alıyorlar. Yerel basından Yeni Bir Gün ve Uyanış gazeteleri sayıları baştan sona madencilerin grevinde destekleyen sınırları aynıyor. İnanış gazetesinde çalışanlar ise, gazete sahibi grev düşmanlığı yaptığı için gazetesini terk etmişler. Diğer gazetelerde çalışanlar. Memurlar ve esnaf direnişle birlikte yaşıyor. Dükkanların camlarında "Maden İşçisinin nakli mücadelesini destekliyoruz." dövizleri asılı. Bununla birlikte bazı işçiler "Daşdan görüldüğümüz nakli desteği esnasında görmücek." diye istem ediyorlar. "Yersiyi defteri kabarmamıza yardımı oluyordur." diyorlar. Özgüncüler ise ilk günlerin durgunluğunu atlattıkları sonra DEV-GENÇ'lerin gemesiyle grevi fiilen desteklemeye katılıyorlar.

İşçiler basını ilki ile izliyorlar. Burjuva basın, Zonguldak grevinin başından beri ilgisizliğe terk etme, boyutunu olduğundan küçük gösterme tavrını sürdürüyor. İktidardan aletli oluyor. Madencilik Sabah gazetesini bu yüzden, grevin boyutlarını kamuoyundan gizleyen taraflı haberciliğini protesto etmek için yaktılar.

İşçiler, davalarını TV'de çarpıtılmasını ofke duyuyorlar. Şemsi Denizler'in hükümet temsilcisi karşısında hakkı davalanın savunamamasına da kızıyorlar. Bir işçi "Yerin yedi kat altında Özgünümüz, bir portakal, ilk dilim ekme, bunu da mi söyleyemeyiz." diyor. Yeraltında ölümüne kazma sallayan madencilerin ayak yemek denekleri 12 bin lira ve günlük 15 bin lira ücret alıyorlar.

Zonguldak bir dayanışma kenti havasını yaşıyor. Yurtiçinden madencilerle birlikte dayanışmaları, Zonguldak'a uluslararası çapta da demokrat güçlerin, dünya işçilerinin desteğini sağlıyor. TAYAD'la Dayanışma Komitesi, ayni zamanda Alman İşçi Demokleri Federasyonu üyesi olan bir temsilcisi Zonguldak grevine dayanışma için gönderdi.

Almanya'da Maden Federasyonu ve İtalyan'da işçiler, Zonguldak grevinin dayanışma amacıyla 2 saat iş bıraktılar. Gemiilere yüklemeyi yapıldı, Afrika ve Avrupa maden işçileri Türk gemilerine yüklemeyi yapmaya eylemle Zonguldak'taki kar-

deşlerini desteklemek istedi. Avustralya işçi Demokleri dayanışma mesajlarını gönderdiler.

Türk-İş yönetimini aldı. 3 Ocak'ta "T-ş gelirmeye" -yaygın deyişle- dipten gelen dalgalanın zorlamasıyla. İşçiler bu dalgalanmış muhtlak, belirsiz eylem kararlarıyla etkisizleştirilmesine, son anda devreye giren hükümet pazarlıklarıyla kılınması müsaade etmemeller. İşçiler kendi güçlerinin Zonguldak'ta yaratabildiğini görüyorlar ve "Bütün Türkiye Zonguldak Olmalıdır" sloganı bunu da gerçekleştirebilecek güçte sahip oldukları anlamına geliyor.

Grevin kaderi sendika yönetiminin kayıplarına teslim edilmemeli. Çünkü işçiler sendika yönetiminin kısa sürede aşacak eylem potansiyelini taşıyorlar.

Bu kayıplar grev sırasında Zonguldak'ta kendini gösteriyor. İşçilerin mücadelesine politika karıştırmamak, dışardan gelenlerin "İşçilerin arasına sızmasını" izin vermemek tavırlarına dyanıyor. Elbette bunlar işçilerin duyulanı yanıtsızmayan, grevin, bütün halka kucak açan havasına, sıcaklığına göre devam tavlardır. Devrimci İşçi Hareketi baştan beri grevin örgütü güce dayandırılmasını, politik ikeriğinin yani iktidara karşı işçilerin toplu

bir cevabı olma niteliğinin öne çıkarılmasını savunuyor. "Ülkümüzün işçisi tutalım, bu grev bütün halka genel bir direniş mesajı olacaktır, onu ilki deşerlendirmişiz bilelim." diye açıklıyor. Grevin kaderini, işçiler tayin edecek. O halde grevin insiyatifi grev komitelerinin eline teslim edilmeli. Grevin başarısı grev komitelerinin direnişin yönetimini ele almasından geçiyor.

İşçiler bunu başaracak güçte sahipler. O halde adınırlamızı daha ileriye atalım, genel grev sloganını yaygınlaştıralım, ekonomik-demokratik talepleri siyasi taleplerle bütünleştirelim.

Zonguldak maden grevi 3 Ocak'ta yarıttı... Şimdi 3 Ocak'ta genel direniş, aktif eylemlilikle dönüşümü için çabalar yoğunlaştırılarak birleştirilmelidir. 3 Ocak'ta hayatı yaratırken, gücünü göstermek, hayatı durdurulmalıdır. *

"BİZ BURADAYETERİZ, BU ATEŞİ SİZLER ÜLKENİN HER YANINA TAŞIMALISINIZ"

MÜCADELE: Zonguldak'a neden gittiniz?

DEVİRMİCİ MÜCADELEDE SANATÇILAR: Yıllardır baskıyla susturulmuş, hakları ellerinden alınmış, azgın bir sömürüye tabi tutulmuş ülkemiz emekçileri ve işçilerinin hak arama mücadelesinin bir yenisini de Zonguldak'ta yaşamıyoruz. Zonguldak maden işçisi can ve canı bahanesi ile ürettiklerini karşılığın ıstıyordı bunları. Zonguldak sokaklara dökülmüşken, biz "Devirmici Mücadelede Sanatçılar" bu mücadeleye duyarsız kalamazdık. Zonguldak işçilerinin halk ve onurlu kavgasına destek vermek ve coşkuyu, heyecanı, direnişin paylaşmak amacıyla gittik.

MÜCADELE: Zonguldak'ta neler yaşıdınız? Neler yaptınız?

DMS: Grup Yorum, OHS, FOSEM ve Tavr dergisi ortak 11 kişiydik. Şehir merkezine gittiklerinde on binlerce işçinin gösterisi katılmıştıya karşılık. Biz de tereddütlüydük bu coşkuya katıldık. Sendika merkezinin önünde son bulan yürüyüşten sonra, grup olarak sendika yönetimdenkilere ziyaret ettik. Ziyarette, İstanbul'dan geldiklerini, bütün etkinliklerini, olanaklarını ölçüsünde sunmak istediklerini belirttik.

Sendika başkanının bu önerimize sıcak bakmadığına tanık olduk. Kuru ve heyecansız bir teşekküle geçtik.

Yapacağımız çok şey olduğuna inanıyoruz. Ancak, bu yolum sendikadan

geçmeyeceğini anladık. İleriki günlerde emsalı taleplerimize rağmen sendikamızın bu tavı değişmedi. Buna rağmen her türlü meşru zemini kullanarak direniş işçileri birlikte olmalıydık. Kendi yaratıcı pratiklerimizden öğrendiğimiz deneylerle işçilerin toplandığı bölgelere gittik. Türkülerimizi söyledik, halaylarımızı çektik, onlarla birlikte kilometrelerce yürüdük. İşçilerin ilk andaki çekimler tavan, kısa bir süre sonra sıcak ve canlı birliğe döndü.

Bir gün Kozlu'da, başka bir gün Kılımlı'da, Üzümlü'de, Karadön'deydik. Sabahın erken saatlerinde başlayan bu beraberliği, algarman işçi bölgelerinde, kahvelerde, sohbetlerimizde, tiyatromuzda, dia gösterilerinde sürdürdük.

MÜCADELE: Zonguldak'taki işçiler neler istiyorlar? Başkalarından beklentiler neler?

DMS: "Kurum zarar ediyor." bahanesiyle ücretlerinin kesilmesini istemiyorlar. Çalışma koşullarının iyileştirilmesini istiyorlar.

Emeklerinin karşılığını almak, sömürüş ve baskısız bir dünyaya yaşamak, kendilerinin de diğer emekçilerin de onuru kurmak istiyorlar.

Oza'nın üzerine vazife olmayan "Zaten kurum zarar ediyor, ocağı kapatalım." sözlerine karşı çıkıyorlar, işçilerin artmasını istemiyorlar.

Televizyon, radyo ve gazetelerin emgemen sınıfın yararına gerçekleri çarpıtmala-

rı istemiyorlar.

Uğur Dündar'ın programında Zonguldak'ın gerçeklerini, programın çok küçük bölümünü oluşturmaya ve olayın çarpıtılmasına oradaki işçilerin "TRT siz, MEYDAN'ın BİZİM" diye slogan atmalarına neden oldu.

"İşçiler El Ele Genel Greve" şiarını yükseltip bunları hayata geçirmek için mücadele ederken, Türk-İş'in iş gitmesine kararını, verilen mücadeleyi geriletti buldukları işçi protesto ediyorlar.

Verilen mücadelenin maden işçileri sınırlı kalmaması gerektiğini, sorunun ortak olduğunu, bu yüzden çözümü için de herkesin (işçi, köylü, memur, öğrenci, küçük işletçi, sanatçı vs.) genel greve şiarıyla hareket etmelerini istiyorlar. Şu anki insanları (devrimcileri) bulundukları yerlerde Zonguldak'ın gerçeklerini anlatmak ve bu yönde çalışma yapmalarını istiyorlar.

MÜCADELE: Zonguldak'taki siyasi atmosfer sizce nasıldır?

DMS: Maden işçileri, yoğun emeğe dayalı bir iş olmasından dolayı, birçok ülkede madenci grevleri siyasi iktidarları derinden sarsmıştır. Ülkemizdeki iş maden işçileri ağır çalışma koşulları, yaşam güvencesinin neredeyse hiç olmadığı, katmerli sömürüye rağmen bugüne kadar direniş, hak arama alanında olumlu gelenekleri yaratmışlardır. Grevin ilk günlerinde kendi güveni güvencesi konusundaki tereddüt, birkaç gün içinde yok olmuştur. Öyle ki "Biz burada yeteriz, bu ateşi sizler ilkinin her yerine taşımalısınız" mesajını veriyorlardı. Bu yönüyle grevin geleceğe olumlu miras devredebileceği açıktır.

halk her gün madenin önünde. Bu dayanışmayı nasıl başardınız? Grevi Zonguldak dışına taşımak için daha başka ne tür dayanışmaları ihtiyacınız var?

M. KARAGÖL: Zonguldak'taki bu büyük olanak zorunda, çünkü Zonguldak'ta en büyük gelir kaynağı TTK işletmeleri, esnaf da buna ekonomik olarak bağlı. İşçi çalışmadan esnaf kazanamaz. Sorun hepimizin ari bir kayıttır. Bu nedenle gerek yurtiçinde, gerekse yurtdışında maden direnişine mağnaktır. Zonguldak esnafından böyle bir talep gelmedi. İşçilerin hesaplarını sadece veriyere olarak tutuyorlar, greven sonra fazlasıyla alacaklar. Bir de, maden işçisi Zonguldak'ta çok deşlanmıştır. Her görülmüşdür. Hak arasında, "Apoç, kırıncı" denerek, hiçbir şeyden anlamayan, ensesine vur emeğini ni ol cinsinden olarak görülmüşdür. Bugünkü öfkeden bunun da payı var. Kendini ispatlamak isteyen bir insan olmuştur.

MÜCADELE: Sanatçıların dayanışmasını karşılıyorsunuz?

F. KILIÇ: Grup Yorum ve tiyatrou ar kadraşlar bizlere destek veriyorlar, yarımadız yer alıyorlar, bizimle yürüyor, bizimle bağyorlar. Bizlerin istediği de budur. Fakat birtakım güçler bu dayanışmayı engellemek istiyor. Diğer sanatçılara sağlanan imkânlar, Grup Yorum'a sağlanıyor. Bugün yürüyüşlerimizde, kahvelerimizde, köylerimizde, evlerimizde bizimle beraber oluyorlar. Dayanışmamız hiçbir güç engileyemez.

MÜCADELE: Aynı şekilde KAM-SEN,

MÜCADELE: Sızden sonra araya giden işçilere destek vermek isteyen sanatçılar da oldu. İşçiler onlara nasıl bakı-
Siz olan yaklaşımlar nasıldır?

DMS: Biz, grevin ilk günlerinde Zonguldak'taydık. Yalnızca bir protokol ziyareti yapıp işçilerle fotoğraf çektiğimiz geri dönmek gibi bir anlayışımız olmadı. İşçilerin direnişini, onların yanında omuz omuza paylaşmamız gerekiyordu. İşçilerle sıcak bağlanırmalıydık. Bu da direnişin bir parçası olamamızı geçiyordu. İşçiler, bu tavımdan dolayı öksüz etkilendiler.

Çok gördük okları, bizlere yaklaşımlar daha sıcak oldu. Diğer sanatçılar iş, geldikleri gibi sendika binasının üçüncü katından trevci işçilere el sallamak ve onları içinde fotoğraflar çekilmekte yetindiler. Yarı işçiler onları aralarında yürüten göremlerdi. Belki Zonguldak'ta gitmek bir duyarlık sayılabilir, ancak grev ateşinin sıcaklığı meydanlarda hissedilebilirdi.

MÜCADELE: İşçi sınıfına ve diğer kamuoyuna vermek istediğiniz mesaj nedir?

DMS: Ağır çalışma koşullarında demiri döven, çark çeviren, vade takan, yarı gücünü satan sınıflar ellerine alınamadık biriken terletip katli, hayat her gün yeniden yaratan, sular aktaran, taşları yürüten, yerini yedi kat altından çıkardıkları kömürlerle evlerini ısıtan ama yoksulluk ve aç içinde kuran emekçilerin kendi güçlerini kavrımlarını görmek. Egemensınıfları güçlerini göstermekleri gerekir. Genel Grev Komiteleri kurmalık, genel grev şiarı dalgı daha yurdun her yanına yayılmalı, örgütlenmelidir.

Söz eylemini bitirdi, grev ateşleri yakılmak artık.

BELDE-İŞ, Devrimci İşçi Hareketi, TAYAD'I aileler, DEMKAD'I kadınlar, Devrimci Gençlik, İYÖ-DERTLER, Devrimci Mücadelede Avukatlar, heyet olarak grevine katılmaya geldiler. İşçiler arasında bu dayanışma nasıl değerlendiriliyor?

M. KARAGÖL: Bizleri bu destekler çok sevindirdi. Biz kendimizden utanı biliz. Biz emekçilerden başkası daha iyi tanıyama. Bu anlamda kortierler olsun, evlerimizde, sohbetlerimizde olsun onları yabancısı gibi görmedik. İşçi sınıfının mücadelesinin bir parçası dayanışmalar.

MÜCADELE: Zaman zaman sendika yöneticileri grevinin politik bir yönünün olmadığını basına açıklıyorlar. Ama ücret ve emekle ilgili olan ilk günlerdeki sloganlar, bugün daha politik bir içerik kazanıyor. Bu değişimi nasıl açıklıyorsunuz?

F. KILIÇ: 27 Mayıs'ta birlikte verilen hekar 12 Eylül'e alınmış. Artık bize hak veremeyecekler, bile alacağız. Bu grev ekonomik olarak başlatmış, demokrasimücadelesine dönüştü. Demokrasidönüş, kurmadan bu mücadeleye bizim. Biz bu grev vesilesiyle çok şey öğrendik. Dostu düşmanı tanıdık. O yüzden deşlan, daha da deşlecek. Bu seli durduramaz.

MÜCADELE: Özal iktidarı ülkemizi, faturası açık, zulüm ve sefalet olan bir felekale, emperyalist bir avasafın içine sokmak istiyor. Siz bu konuda neler düşünüyorsunuz?

M. KARAGÖL: Bugün bunalmak giren

"HAKLI OLDUĞUMUZA DA KAZANACAĞIMIZA DA İNANILIYORUZ"

Bu röportaj, ocaklarda etüd görevlisi olarak çalışan Fikri Kılıç ve Mustafa Karagöl adlı iki işçiyi yapılmıştır.

MÜCADELE: Bugün bütün Türkiye'nin gözü Zonguldak'ta. Grevinizi başkalarına buğün deşlerdiniz mi?

F. KILIÇ: Grevden önce işçiler ocaklarda, toplantılarda kendi hazırladıkları önerileri sözleşme taslağına kattılar. Bunların ekonomik olarak taslağı sendika tarafından kabul görürken, demokratik talepler deşlerdirdi, hani etti. Örneğin işçi Karadön Şubesinde 1 Mayıs'ın işçi sınıfının mücadelesi olarak halk taslağına yer almasını istiyoruz. Şube Başkanımız Ali Rıza Ergen, "Bugünü tatlı gün olarak geçirelim." dedi. Yani, ikeriği boşalttı, sonra da bunu bile deşlerdirdi, biz dayadık. İyeyen em sadeten taleplerimizde karşı bile katı bir tutum idiy. Grev kavrılmaz bir hal aldı, grev öncesi ocakları imnerek direniş yapıkt.

MÜCADELE: 17-18 Aralık günlerinde Türk-İş Başkanlar Kurulu ve şube başkanları toplantısı yapıldı. İşçilerin "Yaşamın Genel Grev" sloganını yükselttiği ve beklendiği bir günde Türk-İş her zamanki misyonu gereği 3 Ocak günü işi getmek kararını aldı. Sizce buna genel grev diyebilir miyiz?

MÜCADELE: Yediden yetmişe tüm

"3 OCAK'TA DİRENİŞLERDE AVUKATLAR OLARAK

MÜCADELE: Kente girişte ilk izlenimler neler oldu?

DEVRİMCİ **MÜCADELEDE** AVUKATLAR: Alistığımız grev görüntüsü, bir ateş ve çevresinde grev gözücü önlüklü işçiler olundu. Zonguldak'ta baştan başa bir grev kentiydi. Terminalden sendika binasına gelene kadar, yollar esnafın astığı afişlerle doluydu. "Maden işçilerinin onuru direnişin destekliyordu."

Yolda bir kadın kolundan tuttu, beni sendika binasına kadar getirdi. Şube başkanına, eğitim sekreterine, genel başkana, genel sekretere götürdü, götürüştürdü. Bir yandan da gelişmeleri anlatıyordu.

Grev yasayış olan bir emekçi kadındı. Zonguldak'ın dayanışmaya gösterdiği ilgiyi yanşıyordu. Şehre bu şekilde ilk giriş beni etkiledi.

MÜCADELE: Nasıl karşılandınız?

DMA: Dedikim gibi, belki yaşadığım coşkunun tesiriyle konuşuyorlar ama madencilerin bizleri kendilerinden saydıkları, bunu hissettikleri gibi. Avukatlar, devrimci adını kullanmamızı şaşkınlıkla karşıladılar. KAM-SEN, BEM-SEN memur örgütlenmesine ilgisiz gösterdiler. Zabıta Müdürlüğü'nde yerel gazete kaptırırlarından pano hazırlanmış. Tümünde grev ayırmış. Ayrıca destek amacıyla Zonguldak'a gelenler için de bir bölüm koymuşlar. Grup Yorum, doktorlar ve diğer ziyaretçilere panoda yer verilmişti.

"3 OCAKTA BOYKOTLARIMIZLA GENEL GREVE GÜÇ KATACAĞIZ"

MÜCADELE: İYÖ-DER olarak Zonguldak'ı grevine yaklaşıyor neydi?

İYÖ-DER: Devrimci İşi Hareketi'nin genel grev çağrısı üzerine hareketle çıktık. Genel grev çağrısına işçiler ve memurlar arasından yankılar yükselmeye başladı. Bu arada Zonguldak'ta bir ses değildi. Sadece maden işçilerinin sesi değildi. İşçisi, kadın-erkek, çocuğu ile halkın sesiydi. Bu, gençliğe bir açılım sağladı. Öğrenci hareketinin tıkanması endişelerinin yersiz olduğunu gösterdi. İstanbul'da grev desteklemek amacıyla grev konulu duvar gazeteleri hazırladık. Grevçiler için para toplama kampanyası başlattık. İYÖ-DER Zonguldak'a temsilci gönderdi. "12 Eylül depolizasyonu artık halkı hareketle açmıyor." düşüncesinin yitkinleşmesi Zonguldak'ı grevi yeni bir örnekti. Gözlemlerimiz önünde binlerce yürüyün, gösteri yapan işçiler, halk vardı.

MÜCADELE: Başka gözlemlerinizi neler?

DMA: Bütün kent grevle birlikte yaşıyor. Herkes grevin parçası. Kilometrelerce yoldan gelen yürüyüş yapıyor. İnsan Halkın Hafızası'nda bu, İnsanla Saygı Yürüyüşüne dönüştü. Yürüyüşlerde kadınlar devamlı yer alıyorlar. Başlarında madenci baretleri, yanlarında çocuklarını yürüyorlar. Ellerinde ise eşlerinin ücret bordrolarını taşıyorlar. Belediye binasına belediye memurları-işçileri pankartlar asmışlar. Sabah yürüyüş başladığında asıyorlar, bittiğinde indiriyorlar.

Haberler çok çabuk yayılıyor. Grevle ilgili her şey onları yakından ilgilendiriyor. Zonguldak'ın dışındakilere "Siz, neler yapıyorsunuz?" diye soruyorlar. Bir yanıyla Zonguldak'ı takviye etmek çağrısı ama diğer yanıyla da "İşte biz grevdeyiz, siz de direnişin yaygın, genel greve dönüşürün." mesajı taşıyor.

MÜCADELE: Avukatların greve yaklaşımı nasıl?

DMA: Zonguldak'a avukatlar bir kez yürüdüler. 170 kişi katıldılar. Grevle her türlü desteği vermeye hazırız, zaten o amaçla oradaydık ve bugün bunun gereğimizi düşünüyoruz.

3 Ocak'ta biz de genel grevin bir parçası olacağız. *

MÜCADELE: Zonguldak'ı kitlelerin büyük radikal çığırısı beklentisiyle mi gittiniz?

İYÖ-DER: İstanbul gençliği olarak Nisan direnişlerinden başlayarak kitle radikalizminin epey tecrübelerini yaşadık. Her son 6 Kasım genel boykotu ülke çapında yaygınlaşan niteliğyle de bunu gösterdi. Zonguldak'a geldikten abartılı bir radikalizm beklentimiz olmadı ama Zonguldak grevi, bütün kenti saran ileriyi dönük mesajları açısından, geniş kitleleri ve tabii gençliği de etkileyecek bir direniştir. Ve genel grev çağrılarının somut olarak gündeme geldiği bir anda ortaya çıkıyor. Çok büyük bir radikalizm olmamakla birlikte, direnişin, halkın genel direnişini yansıttığı gözlemliyorduk. Zonguldak işçileri genel grev havasını yansıtırıyorlar. Zonguldak'ın ilk mesajı bize buydu.

F. KILIÇ: 1982 Anayasasıdır. Sendikalar yasağıdır. Sarı sendikalar, tabanın değil sermayenin sözcüklerini yapıyorlar, danskılı dövişü bir oyun oynuyorlar. İktidar ise sermayeyi zengin ediyor. İşçilerin güçlenmesinden korkuyor, önümüzü set çekiyor. İşçiler ve ezilen tüm halkımız birlik olursa önümüzdeki engelleri daha kolay aşarız.

3 Ocak'ta ilgili olarak Devrimci Sol Güçler imzasıyla dergimize gönderilen bir bildiriği aşağıda yayınlıyoruz.

İŞÇİ, MEMUR, ÖĞRENCİ, ESNAF TÜM EMEKÇİ HALKIMIZ!

3 Ocak'ta makineler çalışmayacak, fabrikalar üretim yapmayacak...

Çünkü, işçi sınıfı genel greve çıkıyor.

Bu, işçilerin Özal iktidarı ve sermaye sınıfına meydan okumasıdır.

Bu, özgürlük ve insanca yaşam kavgasıdır.

Zulme ve zorbalığa karşı olan herkes;

Bu kavgağa katılmaldır.

Bu kavgaya tüm emekçilerin kavgasıdır.

3 OCAK GÜNÜ İŞÇİLERLE BİRLEŞELİM. GENEL GREVİ DESTEKLEYELİM.

Memurlar 3 Ocak sizin de direniş gününüz olunsun.

Esnaflar 3 Ocak'ta siz de kapayın kepenkleri.

Öğrenciler 3 Ocak'ta boykot pankartlarını dalgalansın okullarda.

Öğretmenler, Öğretici Üyeleri, emeğin 3 Ocak'taki kavgasını anlatın

öğrencilerimize. Özgür yaşamak için nasil mücadele etmek gerektiğini öğretin.

Kadınlar 3 Ocak'ta boy tencere ve filelemlerle doldurun sokakları.

Köylüler işçi kardeşlerimizin yanında olduğunuzu gösterin iktidara. Baskıyı, zulmü, yoksulluğu ve özgürlük talebini haykırın.

Tüm Anne ve Babalar 3 Ocak'ta okula göndermeyin çocuklarınızı. Direnişin onları katkatsın.

Askerler ve Polisler iktidara alet olmayın. Hakları için direnen insanlara zor kullanmayın.

İŞÇİ-MEMUR, ÖĞRETMEN-ÖĞRENCİ, KADIN-ERKEK, YAŞLI-GENÇ TÜM EMEKÇİ HALKIMIZ!

3 OCAKTA HAYATI DÜRDÜRALIM

Vapurlar, trenler, uçaklar, otobüsler, minibüsler, taksiler... Hiçbir şey çalışmasın.

Fabrika, atölye, işyeri, büro, dükkân... Hiçbir yer açılmasın.

İlk, orta, lise, üniversite... Her okulda eğitim yapsın.

3 OCAKTA, İKTİDARA HALKIN GÜCÜNÜ GÖSTERELİM.

İSTİYORUZ:

12 EYLÜLÜN GASP ETTİĞİ TÜM HAK VE ÖZGÜRLÜKLER GERİ VERİLMELİDİR.

BAŞTA ÖRGÜTLENME, GREV VE DİRENİŞ YASAKLARI OLMAK ÜZERE TÜM

YASAKLAR KALDIRILMALIDIR.

SAVAŞ ZAMANI ARI DÜRDÜRLÜMALI, YAPILANLAR GERİ ALINMALIDIR.

ÇALIŞANLARA İNSANCA BİR YAŞAM SÜRECEK ÜCRET ÖDENMELİDİR.

K. HALKINA YÖNELİK BASKİ, TERÖR, ASIMILASYON, SÜRGÜN VE

KATLIANLARSON VERİLMELİDİR.

EMPERYALİSTLER VE PETROL SEYİHLERİ KİİN "ÜLKEMİZİ SAVAŞA SÜRKÜLE-

YENİ POLİTİKALARA DERHAL SON VERİLMELİ, BAKANLAR KURULUNUN SAVAŞ

KONUSUNDAKİ TÜM KARARLARI DERHAL İPTAL EDİLMELİDİR.

İŞÇİ, MEMUR, ÖĞRENCİ, ESNAF TÜM EMEKÇİ HALKIMIZ.

3 OCAKTA GENEL GREVE KATILIM, İKTİDARA UNUTAMAYACAĞI BİR

DERS VERELİM

3 OCAKTA ÖZAL İKTİDARINDAN HESAP SORALIM.

DEVİRCİSOL GÜÇLER

MÜCADELE: Grevin Zonguldak'ı baskıya soktuğu ve asıl eksik kalan yan da burasıydı. Nitekim bir-iki hafta sonra

öğrendik ki, Zonguldak'taki arkadaşlarımız örgütlenme yönünde somut adımlar atıyorlardı.

MÜCADELE: Zonguldak grevi İstanbul'da baskıya soktuğu ve asıl eksik kalan yan da burasıydı. Nitekim bir-iki hafta sonra

öğrendik ki, Zonguldak'taki arkadaşlarımız örgütlenme yönünde somut adımlar

atıyorlardı.

MÜCADELE: Zonguldak grevi İstanbul'da baskıya soktuğu ve asıl eksik kalan yan da burasıydı. Nitekim bir-iki hafta sonra

öğrendik ki, Zonguldak'taki arkadaşlarımız örgütlenme yönünde somut adımlar

atıyorlardı.

MÜCADELE: Zonguldak grevi İstanbul'da baskıya soktuğu ve asıl eksik kalan yan da burasıydı. Nitekim bir-iki hafta sonra

öğrendik ki, Zonguldak'taki arkadaşlarımız örgütlenme yönünde somut adımlar

atıyorlardı.

MÜCADELE: Zonguldak grevi İstanbul'da baskıya soktuğu ve asıl eksik kalan yan da burasıydı. Nitekim bir-iki hafta sonra

öğrendik ki, Zonguldak'taki arkadaşlarımız örgütlenme yönünde somut adımlar

atıyorlardı.

MÜCADELE: Zonguldak grevi İstanbul'da baskıya soktuğu ve asıl eksik kalan yan da burasıydı. Nitekim bir-iki hafta sonra

öğrendik ki, Zonguldak'taki arkadaşlarımız örgütlenme yönünde somut adımlar

atıyorlardı.

MÜCADELE: Zonguldak grevi İstanbul'da baskıya soktuğu ve asıl eksik kalan yan da burasıydı. Nitekim bir-iki hafta sonra

öğrendik ki, Zonguldak'taki arkadaşlarımız örgütlenme yönünde somut adımlar

atıyorlardı.

MÜCADELE: Zonguldak grevi İstanbul'da baskıya soktuğu ve asıl eksik kalan yan da burasıydı. Nitekim bir-iki hafta sonra

öğrendik ki, Zonguldak'taki arkadaşlarımız örgütlenme yönünde somut adımlar

atıyorlardı.

MÜCADELE: Zonguldak grevi İstanbul'da baskıya soktuğu ve asıl eksik kalan yan da burasıydı. Nitekim bir-iki hafta sonra

öğrendik ki, Zonguldak'taki arkadaşlarımız örgütlenme yönünde somut adımlar

atıyorlardı.

MÜCADELE: Zonguldak grevi İstanbul'da baskıya soktuğu ve asıl eksik kalan yan da burasıydı. Nitekim bir-iki hafta sonra

öğrendik ki, Zonguldak'taki arkadaşlarımız örgütlenme yönünde somut adımlar

atıyorlardı.

iktidar kendini kırtarmak için savaş istiyor. Bizim bu savaşta hiçbir çıkarımız yok. Emperyalistler için işçiyolar. Biz kendi savasımız, demokrasi savaşını veriyoruz. Haklı olduğumuzda da, kazanacağımıza da inanıyoruz.

MÜCADELE: İşçi sınıfının mücadelesinin önündeki en büyük engeller sizce nelerdir?

güllü özel yasa bastırıldı, okudunuz mu? Bizden ne gibi destekler bekliyorsunuz?

F. KILIÇ: Dergimiz sürekli okunuyor.

Daha doğrusu size ulaşamıyor. Ama

biz aydınlatmamız, doğru düşünceleri

yayınması istiyoruz. Bizim yamımızda

olduğunu biliyoruz. Biz bütün yasaları

in, engeller için, demokrasi mücadelesi

veriyoruz. *

ZONGULDAK MEŞALESİ

Maden işçilerinin yaptığı işlerin Türkiye işçi sınıfının direniş sembolü oldu. Sınıf mücadelesinin yükselen imvesi, sarı ve reformist sendikalar anlayışları da gözler önüne seriyor. Kitle örgütleri, politik değil diyalogları pratik süreçte kitleler, T.C. Cumhuriyetbaşkanı Erel'iye sokmayarak cevap veriyor.

Zmir'de şimdiye kadar oluşturulmayan sendikalar platformunu "DKÖ"lerin, Devrimci Gençlik ve Devrimci Mücadelele işçilerin süreci zorlayarak açtıkları yol" kısır da olsa laftan, pratige adım attı.

Zonguldak maden işçileriyle dayanışma ziyaretini kabul (İstanbul Sendikalar Platformunu etkisizni yasamayaz) edildi.

Cumhuriyet alanında "İşçiler El Ele Genel grev" sloganıyla yola çıkan konvoy, 16 Aralık Pazarı günü Zonguldak'ta mücadeleyi görüyordu. İzmir'den, İstanbul'dan, İzmir'ten gelen işçiler, maden işçilerinin disiplinini, kararlılığını ve bağimsizlik ve demokrasi mücadelesinin öğretmelerini bütünü, Zonguldak her şeyiyle bir gün, Karadeniz ise direniş sarıydı.

Nesnel koşullar gösteriyordu ki, örgütsüz hak alma mücadelesi verilmezdi. Maden işçileri bize haklılığımızı ve mücadele etmeden kazanılamayacağını öğretiyordu. Maden işçisi bize örgütlenmeyi öğretiyordu.

Anarşi, terör tenehaneleri bir araya gelmemizi engellemeye çalışan egemen sınıfları yalan ve spekülasyonlarını yürütüyordu. Yumrukları havada tek vücut, "İşçileri Haklıyız Kazanacağız", "Gemileri Yaktık, Geri Dönüş Yok", "İşçiler El Ele Genel Grev" sloganlarıyla proleter kavga bir kardeşler diyor. Biz Devrimci Mücadelele işçiler diyorum ki, içimizde kölelik, usaklık ruhu üretkenleri, işçi kıldık sınıf düşmanlarını təcrid edelim. Egemen sınıfları, bir avuç para basabın anarşi diye karaladığı örgütümüzü sahip çekelim. Zonguldak olalım.

Düğün, kınlar anarşist, senin çıkarların, geleceğinin savunma halini öz çocukları, sınıf kardeşlerin mi? Yoksa seni sömür, insanı değerlerini yok etmeye, seni yozlağa, çürümeliğe sevk etmeye çalışan emperyalizmin yerli işbirlikçileri, faşist Özal kıldın mı? Zonguldak meşalesini yayalım. Mücadelenin önünü tıkayalım, "Gücümüz yok, hazır değiliz." diye bir şey yapmamayı savunurlar proleter değildir. Onlara karşı, Devrimci İşçi Hareketini örgütleyerek, destek vererek cevap verelim.

Zonguldak bize gücümüzün ne kadar ezici olduğunu, zaferin birlikleri, tek yumruk olmanın geçtiğini gösterdi. Öncümüze, işçi hareketine sahip çıkalım. Yaşanmış işçi sınıfının deneyimleri göstermiştir ki, sömürdün, zulüden kurtulan halklar hareketine sahip çıkmış ve kavgaaya omuz vererek tutmuşur.

Genel grevde patlayalım, zulme, zorbalığa, sömürüye der diyoruz. Çocuklarımızın yüzlerini gülmesi için, insanlık onuru ve sömürüşüz bir dünya için ele verelim. ABD emperyalizmini ve yerli işbirlikçilerini karşı Yaşasın Bağimsız Türkiye-Yaşasın Dünya Halklarını Kardeşliği" diye haykırarak, mücadele edelim. Genel Grev Komitelerini kuralım.

Unutma! Örgütsüz hak alma mücadelesi kazanamaz. *

İZMİR'DEN

DEVRİMCI MÜCADELELE İŞÇİLER

İşverenlerin İşçilere Gösterdikleri Tavrın Gücü Nereden Geliyor?

Toplu iş sözleşmelerinin başlamasıyla birlikte, Özal kıldıklarından tan destek alan işverenler, sömürü oranlarını artırmak için her türlü yöntemle başvuruyorlar. Ankara Kaplamın A.Ş. 'de de Kaplamın patronları böyle bir süreci başlatmaya çalışıyorlar.

İşveren yemekhanede topladığı işçilere şü anda çalışmanın % 50 daha fazlası çalışması gerektiğini, ancak bu şekilde çalışırsalar işçi almayıp, toplu sözleşmeden doğan farklarını bir defada ödeyeceğini açıkladı. Bu tehditle işçileri sindir-

me çabası içine girdi. Toplu sözleşme aşamasında kazanılan hakları vermeye niyetli olmayan işverenin tutumuna karşı işçiler, buna tepki olarak pazar meseaisine gelmeyecek cevap verdiler. İşçinin bu tutumu karşısında telaşlanan işveren, avukatları aracılığıyla eylemimizin yasadışı olduğunu kanıtlayıp, gözümüzü korkutmak için yasalara karşı gelmememiz gerektiğini anlatan bir duyuruyla da hepimize tek tek dağıtarak, işten atma tehdidinde kendine daha güçlü hale getirdi. Duyuruda "Kaplamın" daha güzel, başarı-

lı ve kârlı günlere geçtikçe için bütün çabı çalsın." şeklinde ifade bunun sonu- tı örneği olmuştur. İşçilerin burada yaptıkları eylem işverenin dediği gibi haksız bir davranış değil tamamlıya hakkı olan, zamanlaması da bizler açısından doğrudur. Şimdi yapılması gereken, mücadelenin kararlılık içinde devam etmesi, işverenin işten atma tehditleri karşısında işçiler adım atmadan mücadelenin yükseltmesidir. Unutulmamalıdır ki, haklarımızın almanın ve korumanın tek yolu mücadelenin geçmektedir.

Buğün Zonguldak'ta maden işçilerinin direnişleriyle gelişen genel direniş havasıyla birlikte biz Devrimci Mücadelede Kaplamın İşçileri sınıf kardeşlerimizi sorunlarımızı sahip çıkmaya çağırıyoruz. *

DEVRİMCI MÜCADELELE

KAPLAMIN İŞÇİLERİ

Koruma Tarım'daki İşçi Kırımına Cevabımız Direnmek Olmalıdır

Geçtiğimiz günlerde Yalova AKS'A'da işçi kırımına karşı işçilerin onurlu direnişine tanık olmuştuk. Şimdilerde ise Kocaeli Koruma Tarım'da Petrol-İş Sendikası'nın yapıpı toplu sözleşmelerin imzalanmamasından sonra toplu işten çıkarmaları yapı işçi kıymı basıldı.

Sözleşmenin hemen ardından 71 işçinin, daha sonra da 48 işçinin iş aktıkları işveren tarafından feshedildi. Bunun üzerine 48 işçi işvereni terk etmeyip üretime devam ederek direniş gösterdi. Başlangıçta diğer işçileri daha sessiz kılarken daha sonra, aynı haksızlığa kendileri de uğrayabileceklerini anlayınca onlar da yaklaşıp bir hafta üretime devam edip işverenleri kıymakarak direniş destek verdiler. Bu direniş Kocaeli'deki diğer işçiler de sessiz kalmadı. Yarıya çıkışlarını da servisiyle birlikte Koruma Tarım İlaçları Fabrikası'na öüne giderek alkışlı protesto ve sloganlarıyla direnişlerinin moralini yükselttiler. Direniş, atılan 48 işçinin tekrar geri dönmeleri için direnişlere de, işçilerin arasına giderek hak alma ve haklarını korumak için örgütlenme ve direnme bilincini gelişmesiyle olumdu. Özgül koşulların zorlamasıyla ortaya çıkan bu tür tepki, tavrı ve direnişler şu süreçte tek tek işyerlerinde (özellikle küçük işyerlerinde) işvereni caydırıcı sonuçlar yaratmasa da, işçilerin ürettiğin gelen işçilerin kullanarak daha örgütlü ve diğer işçilerin ile koordinasyon sağlayarak genel tavrılar kıymaları gerekliliği ortaya çıkardı.

Buğün artık bütün bu işçi kıymılarına, hak gasplarına, örgütlenme ve direniş yasaklarına karşı koyabilmek, keyfi uygulamalara der diyebilecek için işçi sınıfının gücünü birleştirmesi ve genel grev örgütlemesi bir zorunluluk haline geliyor.

Bizler de diyoruz ki; İşçiler, Genel Grev Komitelerini oluştursun! Halkımız Genel Grev destek olalım! Haklıyız Kazanacağız şiarını daha yüksek ve onurlu mücadelere taşıyalım. *

MÜCADELE KOCAELİ BÜROSU

Başımız Otomobil-İş, Çelik-İş ve Hak-İş'e bağlı Özdemir-İş sendikalarının organizasyonu yapıldı. "Emeğe Sendikalar Hakkında Saygı" yürüyüşü ve mitingi 9. 12. 1990 Pazarı günü yaklaşık 30. 000 işçinin katılımıyla gerçekleşti.

Miting, genelde birçok işyerinde özede ise metal işkoluna bağlı bu üç sendikaların (Otomobil-İş, Çelik-İş, Özdemir-İş) toplu iş sözleşmesi görüşmelerinin uyuşmazlığı girmesinin ardından MESS'e ve diğer işverenlere karşı bir uyarı niteliği taşıyacak idi.

Mitingte katılan Komiteler ile sınırlı değil; büyük bir kesimini çevre illerden (Zonguldak, İstanbul, Bursa, Bilecik, Sakarya) gelen işçiler oluyordu. Bu arada yaklaşıp ki haftadır grevde olan maden işçilerinin madenci kayıretleri ile (baretili, tutumlu, el fenerli) alana girişleri karşı mitinge katılan kitle gerekse mitingi dışından izleyen halk tarafından bü-

yük bir ilgi ile karşılanıyordu.

"İşçiler, Haklıyız Kazanacağız", "Özal İstifa", "İşçiler El Ele Genel Grev", "Zonguldak Özal'a Mezar Olacak", "Emperyalist Savaşta Hayır, Zamlara Hayır", "Hükümet İstifa", "Yaşasın Devrimci İşçi Hareketi" sloganlarını birinciler işçi hep bir ağızdan haykırıyor ve kitleye genel grevin örgütlenmesine yönelik mesaj veriliyor.

Saat 13.00'te başlayacak miting için saat 10.30'da ellerinde pankartları ve dövizleriyle toplanmaya başlayan gruplar 12.30'da miting alanı olan Anıpark'a yü-

rüyüşe geçiyorlar, ancak yine polisin keyfi tutumu ile karşılaşıyor ve yürüyüş esnasında 13 kişi gözaltına alınıyor.

Alanda "Haklıyız Kazanacağız", "Yaşasın Genel Grev-Devrimci İşçi Hareketi", "Emperyalist Savaşta Hayır, Savaş Zamlarına, İdamlara, Grev Yasalarına Hayır-DEMKADİ'li Kadınlara" pankartları ile yerini alan Devrimci Sol Güçler, atılan sloganlar ve madenciler ile olan birliktelikleriyle maden işçisinin mücadelesine omuz verdiklerini gösteriyorlar ve alanda bulunanlara tüm bu sömürü ve baskılardan

kurtuluşu tek yolunun devrimde olduğu mesajını veriyorlar.

Miting konuşmalarına Özdemir-İş, Çelik-İş, Otomobil-İş sendikalarının temsilcileri olan işçiler başladı. Daha sonra Genel Maden-İş Sendikası Genel Başkanı Şemsî Denizkar bir konuşma yaptı. Konuşmalar arasında ilgi çeken diğer nokta ise Özdemir-İş Genel Başkanı Mehmet Aras'a işçilerin laf atmaması oldu. Mehmet Aras'ın sözleri, metal işkolunda üçü sendikal birliğin bir türlü sağlanamamasından dolayı kıyın olan ve Aras'ı suçlayan metal işçileri tarafından sık sık "Birlik Netcede", "Birliğe Geri sloganlarına kesildi. Mehmet Aras bu durum karşısında sözlerini kısa kesmek zorunda kaldı.

Miting, işçilerin toplu halde atıkları "İşçiler El Ele Genel Grev" ve "Hükümet İstifa" sloganları ile bitirdi.

MÜCADELE KOCAELİ BÜROSU

KAHRAMANMARAŞ'ta Emekçi Halkı Katledenlerin Kimliğinde Kontrgerilla ve MHPYazıyor

12 yıl önce, 24 Aralık

1978'de K. Maraş'ta emekçi halka yönelik bir katliam yapıldı. Faşist güçler alçakça, aşırı güç ve içgiriş bir saldırıyla 3 yaşındaki çocukları, 75 yaşındaki ihtiyara, hamile kadınlara varana kadar, boğarak, baltalarla parçalayarak, ağaçlara çivileyerek yüzlerce insanın hayatını kettirdiler.

Katillerin kimliğinde kontrgerilla ve MHP yazıyor. Emekçi halkımız korkuyla boğmak, sindirmek ve teslim almak istiyor.

Başarılar! Devrimciler ve emekçi halkı teslim almak şöyle dursun, öfkelerini, faşizme direnme isteğini kabartırlar. Ama Ecovit hükümetini teslim almayı başadılar. Emekçi halkı katledenler, bir de Ecovit hükümeti tarafından ödüllendirildiler. Faşist güçler, siyasetim ilanı ile devrimcileri ve halkı saldırmada iletir bir mevzi kazandılar.

Emperyalizmin özel savaşını devrimciler ve halkı karşı uygulamaya koyan, düzeni koruyup kollamak için her türlü kirliliğin içine girip çıkan kontrgerilla, ilk kez devrimci mücadelelerin ve halkın muhalefetine yükseldiği süreçte, 12 Mart'ta kendini açığa vurdu. Terör, katliam, provokasyon, işkence, demagoji ve yalan üretmesiyle 12 Mart'ta devrimcilerin, yurtseverlerin karışmasa çıktı. Devrimci ve yurtsever örgütleri karşı halkta oluşan sempatiyi dağıtmak için, belirsizlik ortamı yaratacak, bilincileri çarpıtacak ve halkı devrimcilerin karşısına çıkararak "terör" diye tanıttacak şekilde Marmara ve Eminönü gemilerini taşıdı. Kültür Saray'ını yaktı. Ziverbey Köşkü'nde devrimci ve yurtseverleri işkenceden geçirdi. Bu sabotaj ve provokasyonları, işkenceli idareler devrimcileri ve yurtseverlerini üzerine yıkarak davalar açtılar.

Devrimci Mücadelede Öğretmenler EĞİT-DEFER İstanbul Şube 1 ve 2. olağan, Kadıköy Şube 1. olağan kongrelerinde alınan "24 Aralık Öğretmenlerin Birlik Mücadele ve Dayanışma Güdürü." kararlarıyla ilgili olarak yaptıkları açıklamada;

ÖĞRETMEN ARKADAŞLARI!

(...)
24 Aralık faşist katliamına karşı, eğitim emekçileri 24 Aralık 1979'da can güvenliği temel talebini de içeren, katliamı protesto direnişini örgütledi. Direnişimiz bir günük boykottu. Öğretmenler, kendi öz güçlerine güvenerek örgütü TÖB-DEFER önderliğinde onurlu 24 Aralık boykotuna yaptılar. Boykottun akabinde tüm boykottu öğretmenler açığa aldılar. Sür-günler, toylar, boğulan okulları yedek-leride doktruma işi bastırdı. Egemen güç-ler ne yapıpna sökmü.

Direnişten korkan egemenler o gün TÖB-DEFER'in kapısına kilit vurdu. Ve her 24 Aralık geldiğinde de öğretmenlere bu günleri anımsattırmak, direniş geleceğini unutturmak için yuduma günler tertip-lemeye koyuldu. "24 Kasım Öğretmenler Günü" adlandıracas bunlardan biridir.

Taahhüt günleri yok değil. İşçiler 8 saat-lık işgünü halkı bedel ödeyerek elde etmişler ve 1 Mayıs dünyada "İşçilerin bir-

1974'ten başlayarak 12 Mart'ta sağla-nın düzenini istikrar ve huzuru hızla al-tı-ude eden halkın direnişleri ve devrimci mücadele, karşısında kontrgerilla ve MHP'nin terör, katliam ve provokasyonla-rını buldu. Bu süreçte pasifikasyonda kontrgerilla başrolü faşist MHP'ye ver-miştir. Kontrgerilla ile birlikte MHP 1974-1980 döneminde düzeni istikrar ve huzuru temin etmek, halkı ve devrimcilerin yükselen sesini boğmak için yüzlerce terör eylemi gerçekleştirdiler, provokasyon ve katliama basıldılar. Sirkeci Garı'nın, Yeşilköy Havalimanı'nın bombalanmasında, halkın toplu bulund-uğu yerlerde bombalar patlatılmasında, 1 Mayıs 1977 katliam ve provokasyonun- da Ecovit'e Çiğli Havalanı'nda suikast girişiminde, 16 Mart İstanbul Üniversitesi, Malatya, Sivas, 9 Mayıs Yıldız ve Yükseltil- kitle katliamlarına kadar, Bedri Karatakoğ- lu, Bedrettin Cömert, Bedri Doğanay, Ümit Kaftancıoğlu gibi bilim adamlarını, yüzlerce devrimci, yurtsever, öğrenci, iş-çi, köylü, öğrenciler, emekçi katillerinin kim-liğinde kontrgerilla ve MHP yazıyor.

K. Maraş faşist katliamının vahşet bo-yutuna varılmasında, Ecovit iktidarı teslim almadı ve siyasetim ilanı edilerle 12 Ey-lül'ün yolunu açılmasında dönük noktasi olmasında ayrı bir önem kazandı.

Bugün yine Ecovit'in K. Maraş katliamı öncesi ve sonrası halkı karşı işlediği suçlara sünger çekerek halkın karşısına unutulur unulan suçlarını. Onun halkı karşı işlenen suç dosyasında, kontrgeril-la (Genelkurmay başı Özel Harp Daire-si'nin) muhalefettekin suçlarını, ikti-dara geldiğinde "Ağrı'dır, devlet taraf-ından örgütlenen kontrgerilla diye bi-şey yok." diyerek aklamayı ve kontrgeril-la'yı suç ortaklığı yapması vardır. "Sağ ve sol teröre de yaparız." diyerek faşist

lik, mücadele, dayanışma günü" olarak kutluyorlar. Bizde egemen güçler, bedel ödenerek alınan hakları düşünmüyor. Onun için 1 Mayıs gibi günleri katliam-mak için tüm gücünü seferber ediyor. 24 Aralık öğretmen boykotunu unutturuyor. 24 Kasım bizim için Mustafa Kemal'in 1928'de yeni Türk alfabesini ilk kulland-ığı gündür. Bundan başka bir anlam fa-zi de etmez. Biz yuduma günleri dediğimiz de siz ve kardeş sahabi olduğumuz günleri anarız. Bu nedenle kendi öz güc-ümüzde dayanarak, bedelini ödeyerek koluyluğumuz boykotun günü "24 Aralık" ancak öğretmenler günü olabilir.

Biz eğitim emekçilerinin mücadelesi-nin, halkın mücadelesinden ayrı olma-yacağı açıktır. "24 Aralık eğitim emekçile-rinin birlik, mücadele, dayanışma gün-üne sahip kalalım. Meslekî örgütlerimiz EĞİT-Sen ve EĞİT-DEFER'de bugünü, eğitim emekçileri mücadelesinin yükseliştiği bir gün haline getirmesi için zorlayalım." diyeorlar.

güçlerle uzlaşması, kontrgerillanın ve MHP'nin üzerine gitmek yerine, giderek devrimciler ve halk üzerinde baskı ve terör-ü yoğunlaştırmak, "Skiyönetim anti-demokratikliği, uygulanmasına karşın." derken, Kahramanmaraş katliamıyla bir-likte faşist güçlere teslim olmak ve si-ki-yönetim ilanı etmesi vardır.

12 Eylülcülerin yasal/aşracığı itiraflık yasası, polise olağanüstü yetkiler ve-ren polis yasası ve DGM yasanın mimarı Ecovit hükümetidir. Ecovit hükümeti ikti-dara geldiğinde, muhalefettekin halka vaat ettiklerini birini bile yerine geti-meyerek, halkın değil oligarşinin umudu olduğunu göstermiştir. Halkın elini kolu-nu bağlayarak, halkın bir süre emgellerle oligarşisi zamanı kazandırmıyorsa bunu başlanıya yerine getirmişti.

Bugün politik alternatif arayışı içinde bulunan oligarşi, 1979'da iktidardan indir-ilip bir kenara atıldı Ecovit'e yenden ihtiy-yaç duyuyor, güven tazeliyor ve yeşil işkayıyor.

12 Eylülcüler, terör ve katliamlarla halkın nezdinde teşhir olmuş kontrgeril-la'nın terörü, yerini doğrudan devlet, paramitar, faşist celerlerin kurmay MHP'ye göstermek de olsa tavrı almak zorunda kaldılar. Halkı tarafsızlaştırma-da, ellerini kolları bağlamada "Sağ terö-re, sol teröre karşı, terör ve anarşiyi önleyecek, kardeş kanını aktırmasını durduracak." demagogilerini kullanan, halkı sindirmede ve depolize etmede kontrgerilla arkasına alarak terörü doğrudan kendileri estiren 12 Eylülcüler-in MHP'ye ihtiyacı kalmamıştı. MHP'nin terörü, yerini doğrudan devlet, kontrgerillanın, MİT'in, resmi güçlerin terörüne bırakmıştı.

Dün K. Maraş'ta Alevi-Sünni çatışması görünümünde halk katliamı, halkı kontrgerilla güdümü MHP'nin ve faşist celerle-rin terörüne sindirmeye kastan oligarşi, bugünkü süreçte pasifikasyonu doğrudan kontrgerilla terörüne şağlamak istiy-yor. Şimdiki durumda silâli faşistleri el al-tında, yedekte tutuyor. Üniversitelerde gi-derek 6 Kasım genel boykotundan sonra devrimci gençliğin karşısına çıkarılma-sı, silâli faşistlerin sindirilmaya başlandı-ğın gösteyir. Bunun için devrimci eylem-lerin halkı sökülmeye, direniş sevk etmesi karşısında hedef şaşırtarak, halk-ın kafasını bulandırarak ve devrimci eylem-lerin yaratığı sempatiyi dağıtarak 12 Eylül'e yarattığı "huzur" ve "istikrar" ortam-ında devam ettirmek için terör geçmiş-ten çıkardığı derslerle, çok ince taktikle-ri uyguluyor. Laik bilim adamlarını, yaz-ırları katletmeye yönelen terör eylemle-rini dinci kisveye büründürerek, devrim-

ci eylemlerin peşinden uygulayarak, "sağ ve sol terör'e karşı olma demagojisi-ni kamuoyuna pompalayarak yeni yeni hareket geçen ve devrimcilerle sempati-ye bakmaya başlayan halkı, pasifikas-yon cenderesine geri itmeye çalışıyor. Halkın hak arayışını, direnişlerini, devrimci eylemlerin karşısına kontrgerillanın yönlendirildiği terörü trmandırarak çıkı-yor. Kendi teröristliğini devrimcileri ve halkın direnişlerine mal ederek, sağ ve sol terör demagojisine başvurarak gizle-meye çalışıyor. Halka ve devrimcilerle karşı daha yoğun bir terör estirmenin za-minini yapıyor. Özaf'n Teröristlere ha-sın kökünü tannımayn", Aksu'nun "Terörist-lerin kökünü kazıyacak." diyebilir siya-si şubelerden "Teröristleri yakalamayn, vurun." emirlerinin karşılaması kontrgeril-lanın varlığını ve "teröristlere" karşı kulla-nıldığını Genelkurmay'ın "Kontrgerilla (Özel Harp Dairesi) içte kullanılmadı, kullanılmıyor." açıklamaları üzerinden çok zaman geçmeden kabul edilmedi-terörün trmandırıldığını, daha da trman-dirilacağını şareti oluyor. Oligarşinin terör ve provokasyonuna, daha yüksek sesle karşılanıldığı "yapılan terör", "terörist-ler" demagojisi eşlik ediyor.

Kontrgerillanın terör, katliam, provo-kasyon, yalan ve demagojilerle 20 yılık suç dosyasının kamuoyunda tartışma-yı açıldığı bu süreçte, 20 yılık suç dos-yasıyla terörist ve kilit kimliğiyle kamu-oyun gözü önüne serilen kontrgerilla, bugün de halka, devrimcilerle, Devrimci Sol Güçlere ve ulusal harekete yönelen terörün merkezindedir. Dün, K. Maraş katliamını yaparak emekçi halkı katle-denler; bugün K.'da ulusal mücade-leyi terörle bastırmaya, işkaya ve Cevrimli gibi katliam ve provokasyonlarla mücadelelerin hedefini bulandırmaya, ul-sal hareketi kendili terörlere, provokas-yonlarla mahkum ettirmeye çalışıyor.

M. Aksoy, Ç. Ermeç, T. Dursun, B. Üçok gibi ilk aydınları katlediyor. MİT'te yayınladığı sahte bildirileri, açıklamaları terör demagojisine malzeme sağlıyor. "Yüz-yü", "2000'e Doğru" gibi burjuva milliyet-çisi yayın organları da bunları yayınlaya-rak oligarşinin istediği gibi, devrimci eylem-lemleri kontrgerillanın terörünün karıştı-rılmasına çalışıyor ve oligarşinin terör de-magojisine destek sağlıyor, eski huy-la-rından vazgeçmiyor.

Bugün kontrgerillanın maskesi düşü-rüldüğü, devletin terörist yüzü açığa çıka-rıldığı oranda, bu terör örgütlerine ve onun yin verildiği MİT'e, siyasi polise yönelmek her zamankinden daha fazla halkın adlet-dugularına sesleniyor. K. Maraş katliam-ının hesabını sorarak da bunu en iyi şe-kilde başarmaktan geçiyor.

SORGUDA NAMUS

Göz uyuyla karşısında oturan arkadaşları süzdi. Merakle bakıyor, soru dolu gözlerle bakıyor ona. Gözleriyle "Hadî, ne oldu, anlatsana, daha ne bekliyorsun, ne diyor sanki. Nereden başlamalıydı? Her şeyi o başla mı anlattı mıydı? Karar vermiyordum bir türlü. Oysa hiçbir şeyi gözlememise gerektiğini biliyordum. Gözlemeyecekti de. Ama oluyordu, anlatmak zor geliyordu işte..."

İğrendiği, anımsadığı benliğini gibi bir utanç duygusunu kapladığı sahneler canlandı gözünde yeniden. Kızardığını hissetti. Oysa utanmasını gerektiren bir şey yoktu ortada. Bunu biliyordu. Rahat olması gerektiğini düşündü. Onemli olan kendisine yapılanlar değil, kendisinin ne yaptığınıydı. Direnmiş ve onurunu korumuştu. Boyun eğmemişti. Ama yine de gözünün önüne gelen görüntüler gitmiyordu bir türlü. Başaramıyordu.

Birden karar verdi: "Bu görüntülerle ömür boyu birlikte yaşayamam. Paylaşmalıyım her şeyi. En küçük ayrıntısına kadar..." Daha önce düşündüğü gibi hareket edecekti. Gözleyecek bir şeyi olamayla. Kararlığı ses tonuna yansıdı:

"Gözlünlü aldığını... anı, götürülmesi... biliyorsun zaten. Küfür, hakaret sübe... yeye kadar sürdü. Sığınan karşılığında malum! Tekmeler... Yumruklar..." "Kes sesini o..pu! Sana şübe de gösteririz gününü." diye havlayıp durdular, bir taraftan da ağzını kapamaya çalıştılar. Doğrusunu istersen şübe yemine varıncaya kadar epeyce dayak yedim."

"Sonra..." "Sonra..." Bilinen işlemlerden geçtim. Gözüm bağı bir ayağa soktular. İşkence odası bati. Amirleri olacak biri geldi. Başladı nazıma..." "Kızım, bize zorluk çıkarmak! Ezdime kendini boş yere." Arkasından, "yok işte burada herkes konuşmak zorunda, konuşmadın kimse kaçmaz, burada kimler konuşmadı ki, direnmek faydasız..." "Anlayacağın klasik işkenceci taklidi..." Ama ben sessiz durduğum adamın duracağı yok, habire konuşuyordum.

"Benim söyleyecek bir şeyim yok." de-yip kestirip attım. Oğdu dindirmeyen bir büyük havasından, biraz da kızmış gibi, Ben sana işli yapmak istediğim, iyilikten anlıyorsun, seni buradakilere ben anlarsam görürsün gününü, bendin günah gibi." de-yip çıkıp gitti. Hermen falakaya yarıldılar. Şans bu ya. Güne fakat pantolon yerine elektrik bağladılar. Adamlar gıybet oğdu bir iş yapamıyorsa ayaklarını yu-karı kaldırıp bağlamayı vermiyor. Aşağılık yaratıklardı!... Hem vuruyor, hem de sessiz taciz ediyorlar. Bir işli çalıyor, diğerlerini ağzından iğrenç sözler söylüyor. Ki an-da falaka sopasından acısından çok, iğ-rengikleri rahatsız ediyor insan... Ben, bir, iki, üç, dört, on dört... sopaları saymaya başladım. Eh!, sonunda bitti tabi. Kalk! Zipla! Yayıpmyorum. Kızıyor, bağır-ıyor, küfür savırıyorum. "O.. pu!", "kaltak!", "kanıncı!", "tahşee"... aşağılamam için alkına ne yelise..."

"Bunların hepsi adı lümpen-senseli!" diye girdi araya N.

Bir an işli sustu. Derin bir nefes aldı. "Ben bunları sana niye anlatıyorum." der gibi başını salladı hafifçe. Yine de devam etmese gerektiğini hissetti.

"Aslında bunlar senin yabancı olduğunu şeyler dediği ya... Neyse!.. Ben sana falaka sırasında yaşadığım iğrenç bir olayı anlatayım."

N. yeni bir şey duyacak olmanın heyecanı ile daha bir sıkıldık kesiildi.

"Falaka sırasında -ilinci bir şansı bu- amirleri işli girdi. Sesinden tanıdım. Birden bağırması başladı: 'Niçin bu kaza pantolon giydirmediniz? Sapık mısınız üstleri...' İşkencecileri sağdırlar. İlk kez böyle bir uyarıya karşılaşılmış gibi. Kim külm derken, bir girdi bir pantolon getirdi giymem için. Pantolonu giydim. Ama ben düşünüyordum. Oyle ya, falaka sopaları pat küt iniyor, adam onuru için bir şey demiyor, gayet normalmiş gibi. Eteğimin aşağıya kayıp bacaklarının görünür olmasına tepki gösteriyor. Namus anlayışına bak! Aslında bunun bir göstere olduğu daha sonra çok açığa ya... O. Ande düşünemedim bunu. Namuslu polis namussuz polis' oyununun bir parçasıymış onaydıkları... Benim tepkilerimi dırmek istemler... besbebi.

Arada bir duyuyor... sonra N'in "Hadî, durma devam et." diye bağışlarını etkiyeyle, garezir bir teslimiyet içinde, 15 gün-lük gözaltı öyküsünü anlatmaya devam ediyordu. Açlık grevine bağışlayını, direnişini, ardından gördüğü işkenceleri... Hep-sini tek tek, hiçbir ayrıntı atlamadan ka-tarmaya çalıştı. Birden işli on yerine geldiğini anladı. Durdu. Birden düşünür gi-bi yapı, bekledi. Sonra devam etti sözi-ne:

"İşkence sırasında her türlü adığı, iğ-rengikli yapılmaktan çekinmiyorlardı. Kü-fürlerine, cinsel taciz ama taşıyan söze-rine hep cevap verdim. Ama elektrik su-zasında 'Soyun o..pu!' dediklerinde ben gi-bi oldum. İlk anda, herhalde oplak hal-deyken elektrik vercekleri diye düşün-düm. Soyunmayla bak! etmedim tabii. Zorla soydular. Slogan atıyorlardı. So-nunda üzerimde, sadece iç çamaşırların kalması ki, birinin 'Oradan da çıkarm.' di-yen sesini duyordum. İçten işli bir korku kapladı beniymiş. Niyetleri köttüydü ya da böyle algıyordum. Bir 'Şunu yapalım da gitsin artı gelenelede çalışsın.' diyor-du. Pis güs pülen bir diğeri, 'Bu zaten o.. pu, demekte herkeşle yapıyor, bize de versin kanak.' diyordu. İçime bir kurt düştüğü. Acaba yapılar mıyken, yoksa ben korkutmak için mi böyle konuşuyor-lardı? Doğrusu ka ki tereddüt adı geçir-di. Sen zayıflık de buna. İnsan utanç duy-gusu işle gömülüymüş, müthiş aşağı-landığını hissediyordu ama elinden bir şey gelmiyorsa, çaresizliği gömülüymüş. Fırsat ol-sa, o anda ondan gereberbilirdim, her şeyi, yapılabılır. Öylesine kinliyorum ki. Böyle bir anda, insanın her şeyi hazırla-ması gerekıyor, en azından tereddüt olarak böyle, ama öyle oluyor. Toplumsal de-ğer yargıları, koşullarımlık, balıncıba-na yelise... yerleşmiş ki, bir daha asla eskisi gi-bi olmayacak diye düşünüyordum. Kar-şı koyacağım, direneceğim sonuna ka-

dar, tamam... Ama 'ya yapılarlarsa?.. ' ya-pılabırsa malvokum!.. Benliğimi kapla-yan duygu bu. Oysa namusun farkı bir şey olduğunu biliyorum. 'Zayıflık göster-me, yürekli olmalısın.' diyorum kendi ken-dime. Cesaretimizi toplamaya çalışıyorum. O anda bir arkadaşın daha önce söyledi-ği sözler geliyor aklıma. 'Devrimcilerin na-musu ki bacağının arasında değil, bey-nindedir.' demişti bir sohbetle. Ne kadar doğru! Peki ben niye panikliyordum, niçin korkuyordum? Korkmamalıyım. Ve karar veriyorum: İşkenceciler beni konuştur-mayacak! Ödeyeceğim bedel ne olursa olsun... Namus, onuru korumak için de-ğil mi? Ben de onurumu koruyacağım. Zayıflık göstermeyecek... Arkadaşlarımı ele veremeycek... Ne yaparsanız yan-lan, konuşmayacağım.' diyorum işkenceci-le-re."

N. "Peki ne yaptılar?" diye soruyor me-rakla.

"Ornitoplak soyduktan sonra ellerimi kelepçelediler bir çengelle. Ben habire slogan atıp bağırıyordum. Bir ağzımı ka-pattı sesini kesmek için. Sokuksuz kal-dım. Polislerden bir elerini gezdirmeye başladı vücudumda. Erkeklik, organını sürüyor sağırma sokma. İşkencecileri pis elleri ve organlarını hissedince tiksini-yeli kuskam istediğim. Bütün gücümle en-gel olmuştum, karşı koymaya çalıştım. Der-ken bir anda brakıldılar, eylemlerinden vaz-

Polis terörüne, boyun eğmeyelim, onurumuzu ve namusumuzu lekelenmeyelim.

geçmiş gibi."

"Gerçekten vate mı geçiyorlar?" diye soruyor N.

"Henüz değil." diyerek devam ediyor anlatmaya. "İşkencenin bir konuşmaya başlama! hemde. Bak kızım! Bizim şaka-mız yok, sen yapamazlar şanyorsun ama yapacağın, konuşursan vazgeçeriz." Bağırması başladı, "Zir düşmanları, faşistler, serseriler, köpekler..." alkima gele-ri her şeyi. Sonra şübe de gözaltında ol-duğum, bunun bilindiğini, kendilerinin aşağılık, namussuz kişiler olduklarını, za-ra tecavüz edebileceklerini, ama namu-sa asla haneli giremeyecekleri, olsa olsa kendilerinin birer namussuz olduğun ortaya çıkacağını söyledim. Tek sözcük söylemeyeceğimi, ifade veremeyeceğimi yeleddim."

"Tepkileri ne oldu?"

"Yine aynı şey... Bu kez daha ciddi ol-duklarını gösterir gibi hareket etmeye başladılar. Bağırım, işkenceciler bana te-cavüz ediyorlar diye. Kaskatı olmuştum. Koridorun sağında sesleri geldi ilk-iğ-i-ğiden. Benim sesini duydu devrimi ar-kaşadılar olmalıydı. Polislerin bağırattınlı isttim. Sesin kesini o.. pu! çocuklar! di-ye küfrediyor, slogan atarlardı dövrek susturmak istiyorlardı. Sesleri kesilmedi. 'Zir düşmanlardan hesap sorulacak.' di-ye bağırmaya devam ettiler. Şube bir an-

da karıştı. 'Ne oluyor!' diye koşuşturan polislerin sesi geldi. Tımdıkları polilerden biri geldi, yarıda durdu. İşkenceciler, benim her şeyi göze aldığını yeye emin olmuş olmaları ki, vazgeçtiler yaptıkları-ban. Ben bağırma devam ediyordum: işkenceciler, zir düşmanı faşistler! Siz-den hesap soracağız! Namulamız yüz-nunuzu dayandığınızda yalaravarsanız bi-ze..." diyorum... "Kes sesini o.. pu! de-yirmeye başladılar. Biraz sonra bir 'Ye-ter brakan.' dedi. Arından 'Çözün şunu, elbiselerinizi giysin.' diye emretti."

G. sözünün burasında işkence işsine ra-sında olduğu gibi derin bir nefes aldı. Tel-hütle boyun eğmiş olmasının muhtem-en gün yüzünde yansıyor. Ama belki ki, ka-dıklin onurunu aşagılannın olmasının acısı da vardı yüzünde. O yani hatırla-mak bile istemiyordu. Sözüne kaldığı yer-den devam etme gereği duydu.

"Elbiselerimi giydikten sonra, polisler hiçbir şey olmamış gibi pişkince konuş-maya başladılar yine. İstemeseler her şeyi ya-pılabılırlermiş, kimse bir şey demez-miş onlara. Bana acıldıkları işli bunu ya-pamışlar. Akıllı bir kaç namusunu koru-masını bilmiyormuş. Böyle direnip eime-ne geçecekmiş... Bilmiyeyen nasahat le-kece... Gereklili cevapları verdim elbet. So-nunda bana tecavüz etmekte vazgeçtiler, çünkü benim kararlığımı ondan etkile-di. Bir şeyi düşüstemeyeceklerdi, bunu

anladılar. Namus duygusuyla teslim ol-mayacağımı gösterdim onlara... Eger za-yıflık gösterseydim -eh- tereddüt etmedik de değil- belki de tecavüz edebilecekler, biliyorlarm. Ben kendimi şanslılar için-de saymıyorum, değil mi?"

N. basıyla onayladı onu. Hareketini pe-kileştirmek isteseydi:

"O kadar çok örnek var ki." dedi.

G. kaldığı yerden devam etti:

"Aslında bilmen gerekkeni anlatmam sa-na. Gerisi herkeşle yapılan. İşkence sür-düğü tabii... Çeşitli biçimlerde, ağırlıkla da psikolojik yöntemlerle... İdeolojik saldı-ran oldu. Cevapsız bırakmadım hiçbirini. Bu arada açlık grevi devam ediyor. Fizik olarak bayağı düştüm diğten, ama mo-ral olarak tersi oluyor. En keyiflisi de ne oldu biliyor musun?"

N'in cevap bekleyen göz yüzüne baktı, sonra cevapladı kendi sorusunu:

"Bir gün işkencecilerden biri: 'Bizi en-li-ze geçirirseniz ne yaparsınız?' dedi. Bu ar-da bana. 'Merak etmeyin biz işkence yapmıyoruz.' dedim ona. Adam sanki ra-hattadı. Ama ardından 'İşkencecilerde ne yapılırsa gerekirse onu yapaca-ğız.' deyince suratını seyredecektin

Gülüşler...

"Günü gelecek suratlarını birlikte seyre-deceğiz." diye mırıdandı N.

Ankara'dan KAM-SEN'li Memurlar Haykırıyor:

"Yasasını 2 Aralık

Yemek Boykotu Direnişimiz"

O portünüzün pasifizmi nedeniyle Temmuz'u sessiz geçiren Ankara'lık kamu çalışanları, bugün doğru anlaşılmış önderliğinde sesini yükseltiyor.

12 Aralık günü gerçekleştirilen yemek boykotu direnişimiz, bu hedefe ulaşmada atılacak ilk adımlardan biri oldu. Savaş, savaş zamlarını protesto etmek, Zonguldaklı maden işçilerinin desteklenmek için yapılacak yemek boykotu, 10-11 Aralık günlerinde belediyeler, alışveriş merkezleri Ümraniye, Altındağ, Çankaya ve Büyükşehir belediyelerinde, Büyükşehir Emek ve Fen İşleri, Park ve Bahçeler, Sağlık, Zabıta Müdürlüklerinde, EGO, DSİ'de yemekhane konuşmaları yapılarak yemek boykotuna çağrı yapıldı. Bu işyerlerinin yanı sıra, ilçelerinde Sayıştay,

Adliye ve Çalışma Bakanlığı'nın da olduğu birçok yerde yoğun olarak bildiriler dağıtıldı, afişleme ve kuşlamalar yapıldı.

Ankara'da ilk kez memur kesimine yönelik boyüşüne yaygın bir bildiriler dağıtımı ve afişleme karşısında şaşkına dönen polis hemen seferber oldu. 12 Aralık günü yemekhanelerinin bulunduğu tüm devlet dairelerinde, hastane ve belediyelerde yoğun tedbirler alındı, kapadın giriş çıkışlarına kimlik kontrolü uygulaması getirildi. Polis yemek boykotu direnişimizi engellemek için yoğun baskı haczarcen oportünizm de boş dümmüydü. Oportünizmi eylemsizlik statüsünün kılınmasından korkuyordu. "Kitle hazır değil, kitle korkuyor." diyebiliriz bildiriler dağıtılan yerlerde kitenin yoğun algılamalarıyla yalanla-

nyordur. Hazır olmayan, korkan kitle değil, oportünizmdir.

Belediyelerde yoğun bir spekülasyon ortamı yaratılmaya çalışıldı. "Demokratik" ilk adına belediyeler çekilene kadar domucülerin telefonları gültür boyu aralıksız işledi.

Polisin yoğun önlemleri karşısında yemek boykotu çağrısı ancak dört yerde gerçekleştirilebildi. Büyükşehir Emek, Fen İşleri ve Sağlık Müdürlükleri ile Altındağ Belediyesinde. Emek Müdürlüğü'nde oportünizmi BBM-SEN'e alternatif olarak manifiyato, çarpık şekilde yaratıldığı ve daha kulmuş çalınmalar sırasında parçalanmalar yaşayan Tüm Bel-Sen'in işyeri temsilcileri KAM-SEN'lerin karşısına dikiliyor, basın karşısında eylemi karacaklamak, yemek yiyeceklerini ifade ediyorlardı. Eylem kınlar en iyi yanıttı kiteden aldı. Tüm çabalarına karşın yemek boykotu 10-15 kişiyi sokabildi.

Sağık Müdürlüğü'nde de Tüm Bel-Sen'in işyeri temsilcisi tehditle, tartışmaya mealanlar yemek yemeye sokmaya çalışıyor, kitenin tepkisi karşısında ancak birkaç kişiyi yemek yemeye ikna ediyordu. Temsilci bununla da kalmıyor, eylemi baltalamak için eylemlerin 17 Aralık'ta gerçekleştir-

ceği yalanını da yaygınlaştırmaya çalışıyordu.

Eylem kınlarının en ilginç biçimi ise Büyükşehir Fen İşlerinde yaşandı. Memen tüm memurları boykotla katılmı denemeye yemeye sokacak memur bulamayan Tüm Bel-Sen temsilcisi, stajyer öğrencileri yemekhaneye götürerek boykotu tutmadığı iddianını vermeye çalışıyordu.

Ayrıca Park ve Bahçeler Müdürlüğü'nde memurları yavaş yakını yemeye girmeyerek boykotu destek veriyordu. Eylemin diğer bir önemli yanı da Sayıştay'da 150, Adliye'de ise 100'e yakın kişiyi yemeye imnemesiydi. Altındağ Belediyesi'nde de oportünizmi eylem kınlaştı başaşlını oluyordu.

Oportünizmi ve polisin tüm çabalarına karşın yemek boykotu çağrımız yarıya bulunmuş, memurlar boykotla sahip çıkmamıştı.

Eskikillerinde rağmen, yeni insanlara ulaşma, örgütlülük mesajı verme ve insanları hareketliğe çekmek önemli işlevler yüklenen eylemimiz önemli bir adım oldu. "

KAM-SEN'Lİ MEMURLAR

HAKSIZ SAVAŞ ZAMLARINA

KARŞI EKMEK BOYKOTU

Halkın Haksız Savaş Zamları: Altındağ Ezişiminde HAYİRİ di-yorum işçileri karşılıyor. U30 Kasm-13 Aralık arasında yeni bir kampanyaya bağlatıldı. Tüm savaş zamları karşı bu kampanyada sembol olarak Kasm işçi içinde fiyati 600 TL'ye 700 TL'ye çıkan "ekmek" seçildi. Öncelikle tüm bölgede ve özellikle Plevne, Sultanmurat, Server Somuncuolu, Çalışkanlar mahallelerinde yoğun ev konuşmaları yapıldı. Halk 13 Aralık 1990 günü ekme boykotu yapmaya çağındı. Ekme boykotu çalışanları afişlemeler ve pullamaları genişletmeler tepki ya-pacak çarlarıyordu. Boykot kaçması ya-pan arkadaşlarımız mahalle halkına yoğun işçileri karşılıyor. "Haksız Savaş Zamlarına Karşı Çık, 13 Aralık Ekme Boykotuna Katıl", "Kahrolsun Mutfakımızda

Ateş Düşürenler", "Halk Beş Parasız, Savaşın Faturası: 15 Trilyon", Yaşasın 13 Aralık Ekme Boykotu Direnişimiz" kitenin sahipliğindeki sloganlar halinde dağıtıldı.

"Boykot yapacak ne olur, sanki zammı geri mi alacağız?" şeklinde düşünenler de çıktı. Böyle düşünenlere, önemli olan bizim yapılan her uygulamayı sessizce kabul etmemesi, zam geri aldırmasa bile gösterilen tepkinin bundan sonra daha temkinli olmalarını sağlayacağı anlatılıyor.

Ekme alınmaması yönünde yoğun propaganda çalışmalarında içinde son 'iki gün (11-12 Aralık) "Onurlu Yaşamak İsteyorsanız, Haksız Savaş Zamlarına Karşı Çıkınız, 13 Aralık Ekme Boykotuna Katılmanız" başlıklı ve Devrimci Mücadele'de Altındağlılar imzalı bildiriler dağıtıldı.

Demokratik Kitle Örgütleri Üzerindeki Baskılar Yükselen Mücadeleyi Durduramaz

Ankara'da da var olan statülerin sar-sılmaya, yıkılmaya başlamasıyla birlikte bilinen yöntemler uygulanmaya koyuldu. Önce demek-ler, dergi büroları basıldı, bir süre sonra da tüm bu gelişmelerin dışındaymış havasında, ellerinde "valiğin kapatma ka-rarı" ile gelen siyasi polisler demerlerin ka-patıldığını bildiriyor.

Bütün ay başında AYÖ-DER, TAYAD ve derginin Ankara Büroa basılarak 50'ye yakın insan gözaltına alındı ve 18 kişi keyfi gerekçelerle tutuklandı. Kasım ayında ise önce MAK-DER basıldı, iyeleri gözaltına alındı. Mamak halının ve gözaltındakilerin ailelerinin sa-

hip çıkması üzerine "daha tehlikeli" hale gelen MAK-DER valiliğin emriyle kapatıldı. Aynı günlerde AYÖ-DER de benzer gerekçelerle kapatıldı, AYÖ-DER'li işçilerden de geçirilen yine tutuklama-lara karışıldı. Günlü zeyin günlerinde ise DEMKAD'lı kenderleri ile hiçbir işleri ol-mayan bir protesto gerekçe gösterilerek günlerce gözaltında tutuldu.

Aralık ayı geldiğinde ise önce TAYAD Genel Merkezi, ardından da Ankara Şubesi kapatıldı. En son olarak da 20 Aralık 1990 günü DEMKAD Ankara Şube-si'ne gelen polisler yine bir "kapatma ka-rarı" ni bildirildi. Kitle örgütleri bu tür baskılara karşılaştıkça öğrenci demerleri de

Ekme boykotunun aynı zamanda Zonguldak maden işçilerinin onurlu direnişine de destek olacağı özellikle belirtildi.

13 Aralık günü Plevne, Sultanmurat, Server Somuncuolu ve Çalışkanlar mahallesine ekme boykotunu gerçekleştiriyordu. İlk üç mahallede % 90'ara varan bir başan sağlandı, Çalışkanlar mahallesinde % 60 Daşan elde ediliyordu. Birçok baklaıda e/ç/me/ve/satılmıyor, mahalle içinde kendisi unundan yapıtı çekme, çözdüğü yapıtı.

Boykot katılmaması başarıya sonuçlanmasa, bizlere hem kendi gücümüz hem de halka doğru devrimci politikaları güdülendiği nasıl verimli sonuçlar elde edilebileceği konusunda çok önemli dersler verdi. Bizlere kampanyamızın di-yenler, sürecin sonunda galip bizleri ter-k ettiiler. Yalnız kampanyada ekşikiği-miz, bakkallara yönelik çalışmaların eksik kalmasıydı. Oysa daha sonra elinde ekme kalan birçok ileric-demokrat bak-kal, "Söyleyebiliriz, biz de katılır, her ge-lene de "Bugün ekme boykotu var." di-yer açıklama yapıyoruz." dediler, it

DEVİRİMCI MÜCADELE
ALTINDAĞLILAR

ilginç uygulamalarla karşılaştılar. OD-TÜ-ÖD'ün 4. Olağan Genel Kurulunu izlemek görevli hükümet komitesi, salonda asılı bulunan DEV-GENÇ ve AYÖ-DER pankartları immediki sürece genel kurul salonuna girmeyeceğini söyledi. Ya-pılan yoğun tartışmalardan sonra kendisi-ne demek amacıyla tarafından böyle bir yetkisinin olmadığı, öğre yasadığı bir şey varsa tutanak tutmak başka hiçbir şey yapamayacağı söylendi. Ayrıca "sonun" olan pankartların sahipliğini amacıyla 200'den fazla öğrenci bir dillekpeye imza atarak pankartların sorumluluğunu üstlen-di. Buna rağmen hükümet komitesi sa-lona girerek reddedince öğrenciler genel kurulu fiilen yaptılar. Amaç genel kurulu yaptırmamak ve demerğin teslimatını sağlamak başka bir şey değildi.

Demokratik mücadeleyi yalnızca der-nek tabeiatları ile sınırlandıran hiçbir anlayış bu baskılara sessiz kalmaz, ka-lamaz. "

MÜCADELE ANKARA BÜROSU

Liman İşçileri

Maden İşçilerinin

Yanındaydı

Zonguldak grevi yalnızca maden işçilerinin grevi değil, Türkiye işçilerinin bir grevidir. Genel grevin bir adımıdır.

Bu bilinçle hareket eden liman işçile-ri de 14 Aralık Cuma günü işi bırakarak hem Zonguldak maden işçileriyle day-nışma içinde olduklarını gösterdiler, hem de ülke çapında örgütlenmesini gereken genel grev mücadelesinde bir adım attılar.

Emperyalist savaşa karşı kampanya ile duyarlı hale getirilen liman işçile-ri, bir-çok gün önceden yapılan toplantılarla eyleme hazırlanmışlardı.

Eylem kararının Genel Merkez düze-yinde alınmış olması olumluydu. Ancak bu yeterli değildi. Eylemin örgütlen-dirmesi ve önderlik gerekçeyordu. Nitekim Petrol-İş Sendikası da Genel Merkez dü-zeyinde eylem kararını almıştı. Maden rağ-men, liman dışında Mersin'de hiçbir fab-rikada eylem gerçekleştirilmedi.

Eylem büyük bir coşkuyla başladı. Şu-be başkanının konuşması sık sık alkışlar-la keşfi'di. Daha sonra "İşçiler El Ele Ge-nel Greve", "İşçiler Birleşin İktidara Yel-sin", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" slo-ganlarını atan işçiler yolu çıkarak halaya durdular.

Eylem sonrası limana gelen siyasi şü-be polisleri, "Tüm işçileri iş çıkışında gö-zaltına alacağız." diyerek gözdiği ver-nek istidatları. Ama şübe başkanı "Hiç bir işçiyi gözaltına almazsınız, bu eylem-tüm sorumluluğu bana atılır, ancak san-baz beni alın." diyerek bu gözdiğin pa-nuza bırakmasını işçilere güven ver-di.

Liman işçileri iş bırakarak genel grev ve destek verilerken, sınıf sendikacılığı önderliğinde kendiliğindenlik kabusu nu kırarak yavaş da olsa giderek toplum salı sorunlarda da, duyarlı hale geliyor lar. "

MÜCADELE ADANA BÜROSU

SAYI 11/1991

SAVAŞA HAYIR DEMEK LAFLA OLMAZ SAVAŞA KARŞI SAVAŞMAK GEREKİR

Siyasi iktidardan durmaksızın körüklediği savaş çığırkanlığı karşısında, bugün sadece teorik saptamalarla bulunmak yetmiyor. Biz de bu inanılmazdan dolayı İzmirli DEMKAD'lılar olarak sürece müdahale etmek, birtakım eylemlerlik geliştirmek için tüm DKÖ'lere, sendikalara, odalara öneriler gönderdik. Önerilerimiz tam bir duyarsızlıkla karşılandı. Önerimizin üstünden bir hafta geçmesine karşın hiçbir yerden ses çıkmadı. Bizden sonra İHD bir çağın yapmış, ancak biz DKÖ'den sayınmamış olacağız ki, çağırma görevi bile duymamışlardı. Bizler İHD'nin bu çağırma arada bulunduğumuz bir sırada tesadüfen öğrendik. Bizlerin çağırılmasını nedenini sorduğumuzda kaçamak yanıtlar verdi-

ler. "Biz size haber yollamıştık, elinize geçmedi mi?" vb. demagoglerle olayı geçirmeye çalıştılar. Daha sonra işte size de öğrendiniz, hazırlayarak sizler de katılın." denildi. Bizler Türkiye halklarına olan sorumluluğumuzun bilinciyle, daha önce çağırılmadığımız halde bu toplantıya katıldık. Toplantıya katılanlar ÇAMKAD, İHD, İSD, BAFSEAD, AHSEAD, Çağdaş Avukatlar Derneği, ÇKD, Belediyeler-İş, Setküt-İş, Karu Çalgıları Sendikası Yürütme Kurulu, Tazirler Odası, TM MOB, Basın Yayın Yüksek Okulu Öğrenci Derneği idi. Yapanlar iki toplantıdan sonra öneriler sunuldu. (Gece, panel, afiş, bildiri, miting, el ilan, vb.) Bu sunulan öneriler kabul edildi. Bunları pratik kökmeyle sıra geldiğinde, odalar ve sendikalar bu

işlerin kendilerini aşştığı gerekçe göstererek toplantıdan ayrıldılar.

Bundan sonra alınan kararlar pratiğe geçirilince bu defa Eğıdum Yürütme Kurulu oluşturuldu. Oluşturulan bu yeni kurula nereden(!) DEMKAD yine alınmıyordu. Bunun nedenini tartıştığımızda ve ısrarla kimleri istediğimizi söylediklerimizde, bizlere gerekçe olarak çok fazla dernek olduğunu, birkaç tanesinin yeterli olacağını söylediler. Toplantıya katılan bazı işiyle arkadaşlarımız ve bizlerin dayatması sonucu DEMKAD da kurula alındı.

Hayata geçirilmesi düşünülen öneriler bu kurula tek taraflı tartışıldı. Ama oportünizmin bitermek tükenmek bilmeden tartışılmasına, sadece kendi kendini tatmin etmek öteye gidilemedi. Sonuç bir sonuca ulaşılmadığından bu da dağılıklığı beraberinde getirdi.

Sunulan her belirlim ki, oluşan bu platformda tam bir disiplinlilik, ilesizlik, ciddiyetten uzaklık yaşandı. Bir şeyler yapınlar gerekire diye alkan kessen oportünizmin, gerçeki gelince bu baş aşşor tavını, özçözümlü(!) güvensizliğin somut yansıması oldu.

Oluşturulan platform işi üretmemesinin

yanı sıra, tek ve temel hedef olarak emperyalist savaşçı seğmediyi ve bu temel doğrultusunda var olan tüm gücünü pratiğe aktarmadığı için ikandı. Savaşın olanca sağlığına hissedildiği su sürüşte, bu sağlığına yapı revize etmeye çabalamak, iş yapmaya niyetli olmamakla eşgeçerdi. Yapılması gereken net bir perspektife tek hedefi emperyalist savaş olan, ikeli, tüm gücünü pratiğe kanalizet edilmesini sağlayacak sağlığı bir yapı oluşturmaktır. Demokrasi ve İnsan Hakları Platformu sürecini bu nitelikte değerdendirilen DEMKAD, daha belirledi bir yapının oluşturulmasını önererek platformdan ayrıldı. Oportünizmin sağlığı bir yapı olarak olan Emperyalist Savaşta Hayat Platformu'na ve eleştirilere aldıkları tavır, bu sağlığı yapının ister istemez onun çıktısı sürecini içinde keçeğenden, duydukları kaygının sonus bir göstergesi oldu.

Bizler oportünizmin sağlığız yapıları arkasına saklanıp iş yapmaya marifinini ortağı olmayacağız. Mücadele etmek konusunda gerelden samimiyet olanlarla birlikte Emperyalist Savaşta Hayat Platformuna olacağız.

İZMİR DEMKAD'LI KADINLAR

İzmir'de Ajanlaştırmaya Çabaları Basının Tavrı ve Görevlerimiz

Siyasi polisin ve MIT'in şubeye (işkeneciy) alınan halk güçlerini polislik, muhbirlik, işbirliği teklifleri artık hiç kimse için sır değil. Polis bu konuda öylesine pervasızlaşılıyor ki, muhbirlik teklifi için illa şubeye düşmek gerekmiyor. Yolda yürürken, işe, okula gidip-gelirken de polis tarafından kaçkılan insanlar şantajla muhbirliğe zorlanıyor.

Dün Nahi Deniz'in ağzına silah dayayıp işi kardeşine ve kendisine tecavüz edeceğine söyleyen, Levent Dericiyi işi çışki kaçırın, Semra Kalaycı'yı siyasi sube-nin malum odalarında sorgulayan çağdaş şehir eşkıyaları, geçtiğimiz günlerde Ege Üniversitesi öğrencisi Mücadele-Demir-ici Gençlik Okuru Ercan Yıldız'ı Yamanlar Dağı Karşıtı mevkine kaçırarak Devrimci Sol ve PKK'ya karşı işbirliğine zorlamıştı.

Yasanlar bir göstermiş ki, polislik teklifi ile yüz yüze gelenlerin bu teklifi reddetmeleri yetmemektedir. Sözünus olan polisin moral üstünlüğünü tersiy etmek, onun iğrençliğini teşhir etmeye. Bu nedenle, Ercan Yıldız'a uygulandığı türden "alımlarında, bu haksız uygulamaya karşı çıkmak, direnmek, bulunulan

çevrede halkın tepkisini çekmeye çalışmak, teklifle yüz yüze kaldığında ise "yardımcı olmayacağına" belirtmekle yetinmeyip, iğrençliklerini yüzlerine haykarmak gerekirey. Bize kimlerle ilgisiz imduğı sorulduğunda, sorun yalnızca, devrimcileri ihtar edip etmemeye düzeyinde görülmeli, "sıradan" arkadaşlarımızın dahi ismini vermemeli, bu haksız uygulamaya karşı susma hakkımızı kullanmamız, çünkü sözünus olan bizim "bireysel" yasanlarımızdır ve "birey" hak ve özgürlüklerine pek de önem verdiğini iddia eden burjuvazinin beğenilerin, özel yasanımızda bu biçimde burunların sokmaya burjuva yasalır çerçevesinde dahi hakları olmadığı gibi, bizim de onları "sıradan" insanlarla ahabıklı dışında bir

çevremizin olmadığına "ikna" gibi bir sonucumuzu almamalıdır.

Üzerinde durulması gereken bir diğer nokta da, basının bu tür gelişmelerdeki tavrıdır.

Sözünü ettiğimiz muhbirlik tekliflerinden birinde, teklifle karşı karşıya kalan kişi, bu durumu devrimcilerle paylaşması ve devrimcilerin bilgisi dahilinde polise randevuya gitmeye karar vermiştir. Amaç, basının da tanıklığında, polisin bu tavrının kamuyu önünde sergilenmesiydi. Ama "birleri" zaman kaybetmeden polisin bilgilendirmiş ve devrimciler "randevu" verilen yer eptiklerinde, gazetecilerden çok daha kalabalık "güvenlik" güçleriyle karşılaştılar. Yani, basın devrimcilerin polise "görüşmesini" polise "ihtar" etmişti.

oluyordu.

İşçilerin haklarını korumak ve genişletmekle sorumlu olmaları gereken bir kuruluş böylesi bir tavrı içine girmesini anlayamadığımız (aslında çok işi anlıyor) gibi, aynı kuruluşun toplantıya basını çağırmanıza da tepki göstererek onun kommasını nesi açığılayacağına merak ediyorduk.

Eyleminiz bu yanıyla işi sınıfının sendikae ağalarna tavırsız kalmayacaklarını göstermek açısından olumlu olmakla beraber, kendi içinde bazi olumsuzlukları da taşıyordu.

Eyleminizin kapsamı çok dardı ve hak alıcı (işverene karşı) bir yönü yoktu. Taslağın gösterilmesini istemekle yetinmeyip aynı zamanda taslağın beğenmediniz yerlerini değiştirilmesini de kapsayan paket eylemi programı önerisinin işi kitesini taraftarından kabul edilmemesi, hala sınıf bilinci ve cesaret konularındaki eksikliklerimizin ilmi safhada olduğunu göstermektedir. Oysa, bizi kurtaracak olan sadece kendimizdir.

Bunun yanında bir de işçi-işveren cephesinde yaşanan olay var:

Bugüne kadar talebi karşılamada zorluk çektiğimiz işi fazla mesaiye zorlanırken, işveren tam da sözleşme döneminde üretim fazlalığı var diyerek işçileri ücretli işe ayırdı. Bu ücretli işi yöntemi, bugüne dek işçiyi tehdit etmek ve işten atmanın bir ön adımı olarak kullanılmagelmştir.

İşçi sınıfının temsilcisi olma iddiasındaki sendikamız (acaba bizim mi) TEKSİF bu konuda da sessizliği yeğlemiştir.

Tüm bunlar gösteriyor ki, uzlaşmacı sendikalar ile sendika ağalari bir yan temsilcisi değildir ve onlardan bir şey beklemeyiz. Görevimiz, alternatif yapıları (işyeri komiteleri) oluşturmak, sendika ağalari olmaları gereken yer eptirmek, devrimci sendikacılığı hayata geçirmek olmalıdır.

İZMİR SÜMERBANK'TAN
MÜCADELE OKURU İŞÇİLER

TEKSİF KİMİN SENDİKASI?

İŞÇİNİN Mİ İŞVERENİN Mİ?

1 Ekim 1990 itibarıyla başlayan Sümerbank işçileri toplu sözleşme görüşme döneminde TEKSİF'in aldığı tavrı nedeniyle mücadelenin işçi ve işveren oşperesi gibi planda kalırken, mücadeleye işçi-sendika (TEKSİF) arısında geçirey demek pek yanlış olmayacak.

Toplu sözleşme dönemi başlangıcı ilki olmasına rağmen, sendika toplu sözleşme taslağını alayışlarında tabana (işçilere) danışıp görüş almayışında bulunmadığı gibi, neleri kistas aldığı bilinmeden, kendi hazırladığı taslağı da işçilerin tüm

ısrarlarına rağmen göstermekten kaçınmaktadır.

Taleplerimize TEKSİF İzmir Şubesi'nin kulak tikması üzerine 18.11.1990 tarihinde 200 kişi sendikaya giderek hakkımızı aradık.

"Taslağı görmek istiyorduk, daha önceki dönemlerde bize gösteriyordunuz, şimdi neden göstermiyorsunuz?" dememiz üzerine, sendika İzmir Şube Sekreteri Nuri Emniyetli, "Yasal olarak taslağı göstermek zorunda değiliz. Merak eden Genel Merkezde gidip sorun." diyerek 12 Eylül anayasasına sığınarak safını belirlemiş

döneme girilmiş oldu." (İşbirten Ekonomi, syf. 48) Bu yeni dönemde yerli tekel-lerdeki sermayenin önemli bir bölümü emperyalist tekelilerin denetimine geçmiş-tir. Örneğin, Türkiye'de otomotiv paza-rının % 92'sini kontrol eden 10 şirketteki emperyalist tekelilerin sermaye payı % 38'dir.

Sonuçta her şey emperyalizmin çıkar ve istekleri doğrultusunda biçimlenmiş, günümüzde sanayiye değil önele sahip makinelere üretiminde bile yeni-sömür-güç ükeler olduğuna geri kalmış, imalat sa-nayisi orta ve hafif sanayi olma özelliğini aşamamıştır.

DOLARIN TAHTI SALLANIRKEN 24 OCAK'LARIN DA ADIMI ATILDI
Bretton Woods'la ilan edilen doların üstünlüğü fazla uzun sürmedi. ABD krallığının ilan ettiği para sistemi kapitalizmin krizine ve eşitsiz gelişim yasasının işleyiş değişik emperyalistlerin ABD emperyaliz-minden bir şey koparmayı dayatması-na, 1969'lu yıllara kadar dayanabilir. Ni-hayet Nixon altın-dolar ilişkisinde den-geyi dolar aleyhine bozarak açıklaması yapmak zorunda kalmış. 1971 Aralık'n-da Smithsonian anlaşmasıyla doların % 9 devalüasyonu ile başka dünya para-la-

cak boyutlara ulaşmıştı. Kriz hafifletme-nin yolu olarak her zaman olduğu gibi ye-ni-sömür-güç halkına yüklenmişti. Yeni-sömür-güç ükelerine yapılan üretim kaydımlar artmış, adına da ihracata dö-nüşü sanayileşme düşmüş, serbest bölge, serbest liman vb. uygulamalarla da ucuş ışığıcu "elden geldiğinde" emperyalizmin emrine verilmiş ve yeni-sömür-güç üke ekonomileri emperyalist sisteme tam ola-rak entegre edilmeye çalışılmıştır. Sonuçta bu ekonomik programlarla işçi ve emeçli kitlelerin gelirlerinin büyük oran-da düşürülmüş, iş sağlığı, iş güvenliği, çalışma koşulları, sosyal haklar vb. gibi emeçli kitlelerin yaşamını ilgilendiren tam alanlarda yapılan aleyhte düzenleme-le, kitlelerin yaşam standartları da düşürülmüş, yeni-sömür-güç ükelerdeki ulsal ve sınıfsal kurtuluş hareketleri kısıml demokratik kazanımların cuntalar aracılı-yla ortadan kaldırılmasının, kitlelerin baskı ve terör altında bu ekonomik uyu-lamlara ses çıkarmasının zemini de hazırlamıştır. Mademki sömürgeciler, mademki sanayiden kültürüne emperyaliz-me bağimlılardır, o hâlde emperyaliz-me yardımcı olarak, krizin hafifletilmesi-stemini sağlamak emperyalizmin başlıca amaçlarıdır. Emperyalizmin bu işle-mi krizi yeni-sömür-güç ükelerle aktarı-

rık yıllarda da devam etmiş. 1 Mart 1978 ve 12 Haziran 1979'da lira ilk iki kez 30'a varan bir oranda devalüe edilerek emperyalizmin "istisna programı"nın hayata geçmesi sağlanmış. Döviz bunalımına birlikte sanayi üretiminin de bunalıma gir-mesi yalnızca işsizliğin artmaktaki kalmadı "keçmiş sanayileşme marjinal kesimler de bu gelişmelerden olumsuz etkilendiler." (İşbir-tiren Ekonomi, syf. 52)

TÜSİAD 1978 Ocak'ında çıkardığı bir yayında "Aslında bu sınırlı duruma le-ni sanayi ükelerine paralel bir hale gel-mesi için hükümeti tedbirleri almakta ge-eklenmez neden olmaktadır. Türkiye para-riyatı verip bu sıranayı yaptığı takdirde sağlığı bir düzeyde erişebilir." "derken aslında 24 Ocak tedbirlerinden söz edili-yordu. İşadamlar bunalım kendilerine olan yansımaları atlattıkları. Bunu ya-parken de bunalımın sonuçlarını halka yüklemeyen gerekliğinde dikkat çekiyorlar-dı. O dönemde henüz DPT Müsteşarı olan Özal da "Türkiye'nin bu kriz nokta-sını aşarak ilerleyebilmesi için ekonomi-mi süratle düşa almak, kapitalist dünya-yıya kapsamlı bir biçimde bütünleşmek şarttır." derken dem işadamların gözü-nü işsizler için de Pentagon'a sızın sağ-çık benzerim sinyallerini veriyordu. Özünde IMF de başka değişik bir şey söylemiyordu... Oligarşinin tekeli kanadı-nın rahatsızlığı, kapitalist dünyanın yasa-dığı krize de bağlı olarak daha 1975 ön-cesinde başlamıştı. Onlara göre krizin ve enflasyonun temelinde yatan en önemli faktör ücret artışı ve taban fiyattıydı. Yani işçiler, köylüler ve emeçlilerdi. Her şey onların başının altından çıkıyordu. Toplumsal muhalefetin gelişmesi de fir-sat bilerek grev, tam, sosyal hak vb. siyaseti durultuyordu. Daha o dönemde TÜ-SİAD aracılığıyla kamuoyuna sunulan gö-nümler özetleri, daha sonraları "IMF pake-ti" ya da "24 Ocak Kararları" diye adlan-dırılmıştı. Adına "ulusal politika" ve "ülke-nin bölünmez bütünlüğünün korunması" de-dikleri bu politika, sonuçta tekelci burju-vazinin daha çok kâr elde etmesini he-deflemekten başka bir amaç da taşı-mıyordu. İzzatlı, arkan enflasyon, uluslara-ra-sı ticaretteli dengeszikler emperyaliz-min gün geçtikçe derinleşen bunalımın unsurları halinde gelirken, "Borc al ve mi-li miş öde." politika sonucu halk cebine ne el atılarak tüketiminin kısımları, üretim süreci üzerinde de negatif etki yaratı. Bu-na bağlı olarak yeni-sömür-güç ükelerdeki bümde hızla çatıldığı da sürükü düşen bir imarete sahipti. 1981'li yıllara gelindiğ-inde, bu eğri sızı noktasına imişti.

12 EYLÜLÜN EKONOMİK POLİTİKASI 24 OCAK KARARLARI DOĞRULTUSUNDA GELİŞMİŞTİR
Kamuoyunda 24 Ocak kararları diye anılan ekonomik politikaların özünde var olan krizi emeçli sınıfların sırtına yükle-me mantığı yatı. 24 Ocak kararlarıyla birlikte tekelci burjuvazinin işleyiş duydu-ğu "kaynak", fiyattın yükseltilmesiyle bir-likte ücretlilerin aşığıya gelişmesinden el-de edilemesi planlanmış ve bunu sağlaya-cak ekonomik politikalar peş peşe gün-de me getirilmeye başlanmış. Bu uyula-maların özünde "dışa açıl serbest piyasa ekonomisi" ad altında ülke kaynakları daha fazla emperyalist tekelilerin ve işbir-likli tekelci burjuvazinin yağmasına terk edilme mantığı yatı. Bunun sonucu ola-rak da emeçli halkın ezilerek yoksullaş-ması pahasına oligarşinin kârları artırıl-mış, dış borç ve borç faizleri ulusal geliri-n üçte birinden fazlasını emperyalist te-kellere peşkeş çekmiştir. Uluslararası ila-ratıda "ihracata dönuşü sanayileşme" de-nen şey geri bradırınmış ükelerle ulusla-

rarası emperyalist kurtuluşlara dayatılan bu ekonomik modeldir. Böylece geri bi-raktırınmış ülke halklarının elindekinin, avucundakinin emperyalist tekellere ak-ması sağlanır. Bu akıştan işbirlikli tekel-ler de yaptıkları işin karşılığını alırlar... Uluslararası konjonktürden bağımsız ola-rak şekillenmeyen bu süreçte bağımlı üke kaynaklarının emperyalizme akması, verilen kredilerin ve faizlerin "huzur" ve "istisna" içinde geri dönmeye amaçlanır. IMF de bu çerçevede 24 Ocak kararları-nı dayatmış. 12 Eylül ve devamında işçi bu kararlara "IMF buyurduysa öylekiler" mantığıyla diğer ele sarılmış ve uygulan-mıştır. Bu bağlamık işçilerin dönem Ha-zine ve Diş Ticaret Müsteşarı Ekrem Pa-demir'inin "Bizim ekonomi dolan ege-menliği dolandır Dolar bizim ekonomisi-ye düşü kişni götürüyor. Bu dolar karşılı-ğı Türk parasını Türk milletinden almak demektir. Başka paraemz yok. Tabii ki fe-dakarlık halka binıyor..." (3 Mart 1985, Hürriyet) sözlerinde de ifadesini bulmuş ve her ekonomik politik, her uyula-ma istisnasız olarak emrine verilmiştir.

Dolar emretmiş, gelir dağılımı emeçli sınıflar aleyhine bozulmuş, enflasyonun önyöneye düşe ücretler durdurulmuş, fiyatlar yükseltilmiş, paranın değeri devalüasyonlardan başını kaldırarak duruma gelmiş, moda deymiyeli ülkemiz "ucuz emek cenneti"ne çevilmişti. Dolan bir dedikli iş edilmemiş, halkın emeçli dol-ara tahlitten ölümler el pençe tutulmak istemmiş, Türk lirasının değeri 12 Eylül'den sonrakı ilk altı yılda 12 misli düşürülmüş-tür. Faizle, vergilerle, ücretlerle, taban fiyatlarda, ithalatla, fonlarla, bütçede, dış ticaretle dolan ilk dudadı arasından çıkacaklara bağlı kalmış, oligarşi de dol-ara krallığının önünde sesle etmiştir. Emperyalist kuruluşların çıkartan doğrultu-sunda dayattığı istekleri savunarak uyula-maları 12 Eylül sonrasında ve Özal keda-rının döneminde beceri olarak övünme ko-musu olabilir, siyasi iktidarlardan başansı IMF politikalarını kitlelere kabul ettiğile-menin kstasıyla ölçülmüştür. Kapitaliz-min "günümüz" den, emeçlilerden aldığın tekelilerin kasalarına aktırmaya devam etmiş ve bunu büyük bir maharetle ger-çekleştirmiştir. Marks'ın "Merkezleşme yoluyla bir geçede bir araya toplanıveren sermaye kitleleri, toplu diğer sermayeler gibi ama daha büyük bir hızla ürer ve çoğalır ve böylece toplumsal biriminde yeni ve güçlü kalıplar halinde alır." "deyiş bir anlamda 24 Ocak zenginlerinin ve tekelci burjuvazinin yeni güçlü ve kalın birim olarak bir araya toplanarak (vergiden bağımsız, kredi olanakları vb.) tekelci burjuvazinin yeni gücü için har-camış, spekülâtör kazançları türedi zen-ginleri yaratmış, 80 sonası milyarderleri 12 Eylül faşizminin kendilerine sunduğu olanaklarla "ihya" olmuştur.

Emperyalizmin oligarşi aracılığıyla aslin-da 1861'deki Times gazetesinin ifade etti-ği "Bırak ser once herkes Boğazların taarruz edemeyecek kadar zayıf devletin elinde bulunmasını ve Batını Asya'ya karşı bir kanakolu olmak üzere yarı mede-ni fakat leri bir devlet bulmasınıda faydayı anlamış." gerekç doğrultusunda 24 Ocak'la bir adım daha atmıştır.

ÜCRETLER DÖNDÜRÜLDÜ, TABAN FİYATLARI UNUTULDU VE ENFLASYON KRALLIĞI KURULDU
Demir'in 24 Ocak 1980 günü "Türk ekonomisini kurtarmak için çok önemli kararlar alacağız." "diye açıkladığı ekono-mik paket, ülkemiz sonarın on yılını bel-leyen ekonomik, politik uygulamaların eskiydiki. O dönem Demir'in bu kararlara-dan dolayı "büyük siyasi zararlar" götüle-

aları ve
n Krizi:
ÇIKARILYOR

Arit SOYLU

min yeniden kur ayarlaması bu sıkıma-nın ilk testini sonucun olmuştur. Bu sıkı-ma 73 Mart'ında AET bakanlarının dola-ra karşı ortak bir kur dağılmasını emre-dikleri kadar sürdü. Paraları ser-best dalgalanmaya başladığı bu tarih an-yı zamanda da Bretton Woods sisteminin fiilen sonu olmuştur. Yani o heybetli ABD ekonomisi sarımsıya başlamıştı. Şimdi başta ABD emperyalizmi olmak üzere kapitalist sistem hızla sarımsıyordu. Sarımsı sadece ABD'de meydana gelmi-yor, emperyalist kapitalist sisteminde derin yaralar açılıyor. Dipten gelen dalga ka-pitalist sistemin sarımsı sinyallerini de veriyordu. Emperyalizmin, kapitalizmin bunali-minin sadakate devam ettiğidir bir kez daha göstermiştir. Bunalım derinleşme-sini ifadesi olarak bu dönemlerde alabildiğine yoğunlaşan krizler yaşanıyor. 1973-74 petrol bunalımı, 1980-82'ye, 1987'deki para-borsa krizi, kapitalist sistemi önemli ölçüde etkilerken, daha sarımsılar meydana getiriyor. Petrol fi-yatları istikrarsızlaştıkça bir iner bir çökerken, kapitalist sistemin bunalımı istikrarını boz-muyordu...

Kriz artık tüm yönleriyle yadsınmaya-

cak yeni formülasyonlar üretmeye başla-mıştı. Bu politikalar şimdilerde Özal ikti-darının "iki yüz dostum" diye övündüğü Bush'un öfke tarafından empoze edili-yordu. Şimdi Körfez'de petrol şeyhlerin çıkarları için savaş sürüklediğini gibi, o zaman da ABD tekelleri için ekonomik bir savaş sürüklenmişti. O zaman so-faramızdaki etmek isteniyordu, şimdi ise hem ekmeğini hem kanımız.

Kapitalist sistemin sözcü ağınlığı bi-zim geri olmanın beraberinde gelişmiş, il, paylaşım savaşları sonrasında Türkiye'de ithalatın sürdürülme kapasitesine ve dövi-zin bulunabilirliğine bağlı olan montaja dayalı bir sanayileşme süreci ve sanayi yapısı olmuştur. İthal kâmesinin tüketimi özendirici niteliğe, iş tasarruflarının yetersizliğine ve üretimin ilhal bağımlı-na bağlı olarak dış finansman olanakları-nın sürekli gelişmesine gerekten bu yapı 1970'lerin başında darboğaza girmiştir. Ti-kanıklık işçisi dövizeyle atlattıkları çalışm-ış, ancak kapitalist bunalım dış finans-man kaynaklarını kurtuncu çemşenin su-yu da kesilmişti. Bu yüzden 10 Ağustos 1970'te Türk parası dolar karşısında % 66 oranında düşürülmüştü. Bu düşüş le-

bileceği tespit 24 Ocak programının salt ekonomik uygulamalarından ibaret olmadığını ortaya koyarken, konunun siyasi boyutuna da dikkati çekiyordu. 80 öncesi gerekler denirsen ekonomik-siyasal kriz bizi ekonomik öncelikleri zorunlu kılıyordu. Ancak bu zorunluluk için gerekli olan siyasi koşullar da önemliydi. Halihazırda işyeri istenmeyecekti. Bunları kabul etmiş için "sopa" ya ihtiyacı vardı. 80 öncesi toplumsal muhalefet, devrimci gelişim göz önüne alındığında 24 Ocak kararlarının uygulanma sansı yok gibiydi. Dününün hiçbir yerinde hak kendisi istenmiyordu. Her ne kadar ekonomik durumunu köleştirilemez isteseydi. Bunların sağlanabilmesi için "zor'a" ihtiyacı vardı. Toplumsal muhalefet indirilerek, devrimci gelişimin önüne geçecek, onu ortadan kaldırarak "zor'a". Bu zor 24 Eylülü sağladı. 24 12 formülasyonu bu süreç üzerine oturtulmuştu. Sonuçta 24 Ocak kararlarını uygulamak için ekonomik açgözlük toplumun gerekiyordu. Bu koşullarda da 24 Eylül sağdı. Faizsiz burjuvaziden de tam destek almıştı. TUSİAD'ın o dönemki başkanı Ali Koçman'ın "1946'dan bu yana ilk kez gerekten özel sektöre dayalı bir ekonomik politika izlemeyi isteyen bir hükümetin, oyunu kurallama uygun olarak düzenlediği bu önlemler kapalı desteklerimdir. Özel sektör kısa dönemdeki çıkarlarını bir kenara bırakarak önlemleri başarsa için özveri de bulunmalıdır." (Milyet, 20 Ocak 1980) deyişinde ifadesini buluyordu.

Her türlü fiyatlarda artış ve talep dengesi dikkate alın 24 Ocak kararlarına emek gücünün fiyatlardan önce ücretlerin düşürülmesi temeli üzerine yapılmıştı. Düşük ücret ise ekonomi dış etkilerle aynı siyasal etkilerin yardımıyla gerçekleştirildi. Bir başka deyişle, devletin baskı arayan 24 Ocak kararları uygulanmasını olmasa olmazdı oldu. Ülkelerin dışındaki emekli olmasa başsınları önledi. O yüzden de 1978 yılında uygulanan dengesi 24 Ocak kararlarının uygulanması sağ oldu. Ücretler düşürülmesi olmalıydı ki, burjuvazi daha çok kâr elde edebilse, sürekli mîlli kriz geçici de olsa hafifletilebilirdi. Aslında oligarşinin yapa- cağı fazla bir şey, çok fazla alternatifler de yoktu. Düzünün özneydi bu zorunluluğu yaratan. 24 Ocak işçi faizsiz bir zaman yaratanmış hem ücretli artırmay hem de fiyat artışlarını sınırlamayı önüne hedef olarak koyarken, bunu düşük ücrette sağlama esasına dayalı-

Bu politika doğrultan olan gücüne yansımey ve almı gücü olarak düşmüştür. Masrafları ve asgari ücretin alması gücü 1984 yılında, 1978 yılındaki düzeyinin yaklaşık % 66 ve % 72'nin altına düşmüştür. Ücretlerin alın gücündeki payının azalmasını en belirgin göstergesi de temel tüketim mallarıyla ücretler arasındaki orandır. Ortalama günlük ücret 1976'da 26 Ekin'de 8,7 kilogram kurumu fasulye, 3,5 kilogram beyazpeynir, 3,1 kilogram sığır eti ve 6,8 kilogram yemelik margaşın alınabilirdi, günümüzde bu miktar yaklaşık üçte bir oranında azalmıştır.

Bunun gücüne yansımada somut anlamı, emeğin değeri belirlenir belli bir malsatın alınabilen için 80 öncesiyle kıyaslandığında yaklaşık 2/3 oranında daha fazla çalışması gerektiği. Örneğin 80 öncesinde 1 kilogram yemelik margaşın alınabilen için 30 dakika çalışması gereken işçi 86'ta çalıştığından aynı margaşın alınabilen için 50 dakika çalışması gerektiği. Yani 24 Ocak bu denli "hayat" işler başlatmış 24 Eylülü birlikte. Uygulanan ekonomik politikaların belli tek basamak ve istikrar hak ve özgürlük-

lerin azalmasıyla beraber ve istikrarlı. O yüzden de son 8 yıl boyunca sigortalı olarak çalışan işçi toplamı 2,6 milyar, emuralarda 1,7 milyon dolayında cıplık kalmıştı...

24 Eylül uygulamalarından emek et-kilenlerinin bağında nüfusun % 55'ini oluşturan köylülük gıyıldı. Ülkemizdeki kırsal toplumsal sorunları daha çok işbirlikli tekeli burjuvazide, büyük toprak sahipleri arasındaki gelişmeler olarak lanse edilmiş, örgütsüz, bilimsel düzeyi geri, sorunlarını dile getirecek araçlardan yoksun köylülüğün sesini duyuramamasına da beraberinde gelmiş ve kırsal kesim sorunlarının büyümesine çalışmıştır. Pazar koşullarının sürekli olarak aleyhine geliştiği köylü köylülüğün toprağını kaybederek yoksulluğasma hızlandıran, tarımsal gelir kullandıkları bölgeler ve köylü tabakaları arasındaki estizlik, tarımsal gelir fiyatlandırması sürekli artan, küçük köylü dengeli tam proletaryasına da yitir yoksulluğa itmiştir. Tamm eklenmelerini, köylü köylülüğün yarattığı artı ürün işbirlikli tekeli burjuvazinin, büyük toprak sahiplerinin, tefeci tüccarların gelirlerine gelir kat- 24 Ocak, 24 Ocak 1981'de kurulan Türkiye Çiftçi Kuruluşu Ekonomik Komitesi için kuruluş ve daha önceden var olan Türk Ziraat Odası Birliği, Türk Kırsal Kredi Kooperatifi Merkez Birliği vb. gibi kurumlarla tekeli burjuvazinin büyük toprak sahiplerinin ve tefeci tüccarların sömürsüzünü kolaylaştırmıştır. Tammal ürünleri destekleme alimnalya ilgili parasal veriler de tamm kesimindeki gelir kaybını gözler önüne sermektedir. Küçük üreticileri ve iş emekçileri bu gelir kaybından fazlasıyla nasibini almış- tir. Her şey oligarşi için, egemen sınıfın saltanatını sürdürülebilirliği için. Bu yalın gerekler tamm kesimi için de değişmiştir.

24 Ocak kararlarına bağlı olarak KİT ürünlerinde devlet sövbaşınısının kaldırılması direktivisi veren IMF'tan elçilik programının hayata geçmesine bağlı olarak, tammal güdirdikleri sübvansiyonları kaldırılma gücü ve tamm işla- gını fiyatlari ilgili niyetleri bir saptamaya % 1000 oranında artmıştır. Köylülerin ürünü- ne taban fiyat biçmiş, böylece köylü ürünü tüccara satışından sonra bırakarak tefecilere borçlandırılmış. % 140'lara yaklaşan satış fiyatları boyunca bir- likte bir türlü ödemeyemeyen köylü, ipotekli toprağını ve mallarını kaybetmiştir.

Tarımsal Ürünlerin Destekleme Fiyatları: *
Yüzde Artışlar

	1980	1981	1982	1983
Buğday	103.	4	83.	3
P a m u k	100.	0	26.	0
Tütün	83.	4	23.	6
Çay	91.	0	48.	0
Şekerpancar	118.	3	47.	7
Avyığıç	150.	0	33.	3
Fındık	193.	3	13.	6
Canlı Hayvan	40.	3	13.	8
Tiftik	106.	8	4.	6

(*) Tablounun tamamı alınmamıştır.
Kaynak: Y. Kapanek, T. Ekonomisi, syf. 502

Kırsal kesimdeki sömürleri yönetimlerin- den biri de "kredi" adı altında tezgahlan- maktadır. Özal diğinden gerine göre köylü- ne kadar çok kredi verdiğini anlatır- ken, bu kredilerin nereden gelip nereye gittiğini aynalı bası alamamakta, tezgahla- dığını özünü gözderen söz tutumuna çalış- maktadır. Kredi başlarını tutanlar daha kredi yoksulluğasma çalışmaları bu mu- na çalışmakta, kredi amacıyla banka

kapları asırdan köylüler ise banka kapları- nın açılacağı boş olarak anlatımlardır. Merkez Bankası'nın kredilerinin yararları- na tamm kooperatifi'nin payı 37 yılın- da % 0.4'e kadar düşmüştür. Taban fiyatı- nın tammal güdirdi, krediler, tamm ürün- lerindeki fiyat artışlarını tamm güdirdi sektör- lerdeki fiyat artışlarını gerisinde bıraktı- rması ve vergiler yoluyla 1981'de çıkan yasayla küçük üretici köylünün % 10 e 225 bin lira arasındaki gelirlerinin % 40', 15 bin TL den az olanmak kaydıyla vergi- yi olarak alınmaktadı. 1) soyutlarken, "te- lefonuz, televizyonuz ki ki kalmadı", de- şifre baskınlarda tamm güdirdi.

24 Eylül sonrası işçi dengesi'nin hızla bozulması sıratları arasında ucunu mu- yce derinleştirilen tcekilerin emekğine yitir sürmüştür. Bu dönemde bizzat devlet eliyle uygulanan politikalar (kurtar- ma operasyonu, vergi indilme, teşvikler vb.) halften kasıtlı olarak tekeli burjuvazinin ve diğer sömürsüz sınıfın kasasına ak- tarmıştır. "Kâr, faiz, rant gelirlerinin 24 Ocak öncesi ulusal gelirden % 43'ine burjuvazinin % 70'ine üzerine çıkmış. 87 yılında kâr, faiz, rant, ma- aş ve ücretler ise tamm kesimi arasında gelir oranları burjuvazinin sömürü yönetimle- rinden yana giderek hızlan bir imke ka- rarmıştır. "Kâr, faiz, rant gelirleri % 66,8, ma- aş ve ücretler % 16,3, tamm kesimi ge- lirinleri % 16,9" (Cumhuriyet, 22.4.1988)

80'li yıllarda karm kasımsı öğütlenen halk bugün yine aynı teranelere uytulma- ya çalışılıyor, işbirlikli tekeli burjuvazi- nin oranları dünya sömürü oranların- ın bile üzerine geliyor. Bugün dünyanın işçi emperyalist devletlerinin EXON % 7,4, IBM % 9,3, General Motors % 2,81k kâr oranlarına karşılık Türkiye'nin işbirlikli tekeli % 29'a varan kâr oranla- rıyla çalışıyor. Ülkemizdeki küçük telci- ci kuruluş bılançoları bu konuda fazla- zade de gerek bırakıyor. Birim satış işle- rinde fazla güdiler ve ücretler azalırken, 10 TL içinde ücretleri pay 1983'te 9,5 Tene 1984'te % 7,4'e düşerken, bılan- çoların % 5,66'dan, % 6,69'a yükselmiş- tir. 1984'teki ücretlerin oranının % 50'nin üzerinde olduğu dikkate alındı- gında tekeli burjuvazinin fiyat artışla- rından arındırılmış kâr oranlarının % 50'ine üzerine ulaşması, gerçek ücretlerin de % 15'in altında düşmesi oldukça an- lamlıdır.

Yatırım-mln için beklenen özveriyi ka- gersiz halk göstermiştir. Amaçları da ge-

kamuyuna yapıldıkları hedefler demagoji- den başka bir şey değildir. Bölgesi bir uy- gulama 24 Ocak'ın ve sistemin ruhuna aykındır. Ücretlerin enflasyon oranının üzerinde olması demek, tcekilerin, büyük işçilerin, tcekilerin, tamm burjuvazinin kârlarının azalması demektir. Böyle bir ge- ye ise onlar asla razı olmazlar. Düzen onlarıdır; sömürü onların tekelindedir... O yüzden de kamuyuna aykırı olan hedefler göz boyamayı amaçlayan, emekçi halk da "ba bugün, ha yarın" di- yerek avutulmaya çalışılır. İşle bunun için emekçi halk haklarını en dremeye geçil- di. 24 Eylül sonrası boyunca tcekiler- nin istediklerinden grevler, direnşler, boykotlar yapıldığına, huzur ve istikrar bozuluyor diye feryat ediliyor. Bugün huzur ve istikrar, 24 Eylülle kurulan ve halkı yana yoksullaştırılan işçilerin devami anlamına geliyor.

Vasıflı ve vasıfsız emek gücü faizsiz tarlaya almış, enflasyon % 10'un altı- na çekileceği açıklanmış. Oligarşi ekono- mik modelinin ne kadar azat ve halk için ne kadar yararlı olduğunu anlatmaya çalışıyor. Yalan ve demagoji ve yetme- diği yerde baskı 24 Ocak'ın başarısını altın anıyahtır.

Nitekim, enflasyonu önlemek için ne gerekliydi diye sorulduğunda, Özal'ın ek- lenlerinden başlandı. Grev grevizi bir haktı. Enflasyonu önlemek için işçiler de fedakarlığı katlanmalı ve ücretlerinin aşığı- ya çekilmesi göz yummalı, sesini çı- kamamalıydı. Yoksa enflasyonu canava- nıya bas edilemezdi. Nasil olsa bu olan- ın yitilşine bir şeydi. Özgürlükler de- mokratik özgürlükler, özgürlükler bir ülkede bölgeyi bir kırsalın yarıktı. Toplu iş sözleşmelerinde de bu gerekç göz önü- de edilmeliydi. Yalan işçilerin ve emek- çilerin göre bekliyordu...

Çok değil 24 Ocak'tan birkaç yıl son- raki enflasyon önlemek için... Enflasyon % 45'eri çoktan aşmıştı. Bir aylık enflasyon oranının gelişmiş ülkelerdeki yıllık enflasyon oranına eşit hale gelmişdi bugün "örnek bir ekonomik modele sahibiz" dedikler.

Arz ve talep arasındaki dengelerin bo- zulmasından kaynaklanan enflasyonu in- dirme yöntemi olarak oligarşi bu dengeli- sağlanmak adı altında ücretleri, maaşları, tamm fiyatlarını sürekli olarak baskı altın- da tutmuş, bunlara enflasyonun üzerinde bir artış sağlanmasını büyük özen göstermiştir. 24 Eylül faizsiz ve devanca- sı ANAP istidat bu politikaya tamm sadak- tır, 1085'te, emellerden gelen esaretime- yin. Onların bu sadakati emekçi halkın yoksulluk ve pahalılık altında ezilmesine yetmiş de artmıştı bile. 1980'de adam başı- na 1360 dolar olan mîlli gelir, 1985'te bin dolar, 1989'da 900 altına düşerken nüfusun yaklaşık % 55'ini oluşturan tamm kesimi sürekli gelişmiş, köylü fukaralaş- mış. Nüfusun % 80'lik, bülünü ulusal gelir'in % 44,1'ine sahipken en yüksek gelir- li % 5'lik grup ise ulusal gelir'in % 28,7'sini elde edebilir olmuştur... En üst gelir dmişiyse en alt gelir dilinde arasında kat farkı 7250'dir. Buna göre ücreti- kendin bir işçi, bordo malkumu bi me- mur ya da tarlasında çalışan diğine takmiş bir köylü ulusal gelirden bir lira alırken, sömürsüz sınıfın diğine yer alan birine de 7250 lira düşmüştür. İşte eşitlen, de- mokratik, insan haklarını kasa hikaye- si budur.

FİYAT EĞİLMELERİ 1976-1996									
	1976	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986
Toplam Eyaş Fiyatları	750,8	1230,71	2550,6	3468,4	4399,2	5708	8677,5	12148,8	15382,1
Yıllık Artış %	52,8	63,9	107,2	36,6	25,2	30,6	52,2	40,0	28,7
Gıda Maddeleri ve Yemler									
Yıllık Artış %	73,7	103,98	219,97	310,07	375,68	475,40	769,22	1048,0	1294,8
Sanayi Maddeleri	65,2	63,9	100,4	41,6	21,1	25,5	64,3	36,5	23,7
Yıllık Artış %	77,9	149,08	315,21	413,45	530,95	729,08	1035,81	1493,9	1944,7
Yıllık Artış %	69,6	87,4	115,8	31,2	30,3	35,5	36,9	44,2	30,2
Yapı Malzemeleri	94,3	167,58	315,74	309,55	480,1	703,71	1035,81	1593,0	2450,16
Yıllık Artış %	56,7	68,7	88,5	16,5	29,7	46,6	52,2	53,3	53,8
Ankara Gecime Endeksi	73,8	117,42	226,5	319,6	406,7	531,98	783,4	1146,32	1534,93
Yıllık Artış %	52,8	62,0	101,4	36,6	26,8	30,8	47,3	44,9	30,2

Kaynak: DİE, Maliye ve Gümrük Bakanlığı, "Yıllık Ekonomik Rapor", 1981 ve 1996 ANKA Ekonomik Bilgi, 11 Ocak 1987

Yukarıdaki tablodan da anlaşılacağı gibi, dışın emek gücünü ücretli ve maaşlı kesim gelirleri hata etkilenen memur maaşlarının belirlenmesinde de rol oynayan asgari ücret, fiyatları ayak uyduramaz hale gelmiştir. Ücretli kesimin büyük çoğunluğunun asgari ücretle çalıştığı düşünülürse, asgari ücretin tabanında 1976 yılına göre ücretlerin bugün % 66 düzeyinde olduğu düşünülmektedir. Geldiği noktaya daha iyi göstermektedir.

Kırsal kesim durumu ise işler acıdır. Akhisar tütlü emekçilerinin '89 Mayıs'daki tepkisi aslında bu durumun da bir ifadesidir. Yeni-sömürge ülkelerdeki feodalizmin tamamen tasfiye edilememesi geçireci kırsal kesim sömürüsünün daha katmerli olmasına da zoru mu kıl. Kırsal emekçi 21 Ocak sürecinden de fazlasıyla nasiplerini almaya ve iş ücreti kadarını alarak, kırsal kesim kesimlerinin deyişle bir kısmını almışlardır. 1980'de 100,0 olan iş ücreti kadarı, '82'de 64,8, '83'te 60,5, '89'da geleneğin ise 45,3'e düşmüştür. Refah düzeyi de buna bağlı olarak giderek azalan bir ivme göstermiştir.

24 Ocak'tan bu yana enflasyon karşındaki başarısızlık, 24 Ocak ekonomisinin iflas ettiği ve yitirilecek en önemli göstergelerden biridir.

24 Ocak öncesi enflasyonist "Kamu harcamalarını kıs" diyerek KİT açıkları zamlarla finanse edeceğini söyleyen Özal İktidar "Para basmayışını erdemlerinden" söz ederken kendilerini bu iş için yapmadıklarını anlatıyordu. Fedakarlık istiyorlardı. "Para basmak enflasyonu artırır, para basmaktır işin fedakarlık", "İktidar temel sloganıydı. Bu sloganın altında da yalan ve demagogi gizliydi. Yalnızca '84 Hattarının son ki hatfatsıya aynı yılın Temmuz ayının ki hatfatsına basılan para miktarı 180 milyar bulmuştu bile. Cumhuriyet tarihinde böyle bir rakama rastlamak şimdiye kadar söz konusu olmamış. İşte dünya kapitalizminin uzun soluklu derin bunalımlarından birini daha yaşadığı bu süreçte, emperyalist-kapitalist sistemin bir parçası olan Türkiye'de de bu bunalımın ekonomik ve siyasal sonuçları tam ağırlığıyla yaşanıyor, bunalımdan çıkmış olmaları 24 Ocak kararları diye anılan "İstikrar" programının medet umududur.

İSTİKRAR PROGRAMI DEDİKLERİ
Günlük literatüre aşina olduğumuz bu kavram, "İstikrar" 12 Eylül 1980 öncesi çok terakulan bir kavramdı. Oligarşinin temsilcileri, "Anarşi terörü ki geçiyor...", "Huzur ve güven ortamı kalmadı...", "Siyasal ve ekonomik istikrarsızlık çözüldü" diye başlayan demec ve konuşmalarının yabanısı dedikleri 12 Eylül "İstikrar" sloganını işin gerçekleştirdiği. Emperyalistler de "istikrarlı" olmamızı istiyorlardı. Bizim istikrarsızlığımız onlar için de büyük kayıplara yol açıyor. Derinleşen

borçların altınlarıyla, yardım planlarını önüne emeller koyuyor, daha da önemlisi devrimci mücadelelerin gelişiyor olması karşısını sarıyor. O yüzden de 12 Eylül Türkiye'den önce ABD halına müjdeleniyor. "Paul, zincirler bağlandı."

ABD bu iş için yanını yoğunlu ortaya koymuş, işi IMF'ye devreye sokmuştu. IMF de yeni-yeni istikrar sloganını kullanarak yeni-yeni emperyalistleri büyük bir takistasyon olmuş, ona göre bir sonuç istenmiştir. Çünkü yeni-sömürge ülkelere ağırlığı. Önkü işi yeni-sömürge ülkeler emperyalizme bütünsel olarak yukarı-

danaşığıyla gelişen ekonomik-siyasal-siyasi, sürekli krizi yanı sıra istikrarsızlığı bağında taşıyor. Emperyalizm bu ülkelere krizi stabiliteyi ve idare edebiliyor, ancak sömürge ülkelerin böyle bir şansına da yoktur. Önce sürekli krizlerle başa başlıyor. Emperyalizm de bu gereği biliyor. O yüzden de krizi "kredi" adı altında yeni-sömürge ülkelere giriş ve önüne kendine bağlayış yöntemleri geliştirir. Şimdi yeni-sömürge ülkeler için krediler ve kredilerin faizlerini geri dönmeleri sonu. Kırsal işleri yeni-sömürge ülke oligarşilerinin bordan istikrarı işle bu noktada IMF imdadına yetişiyor. IMF'nin kapitalist dünyada yukarıdaki işlevler yapıyor. IMF'nin temel görevi ülkelerin uluslararası ödemelerini karşılamasıydı. Ve bunun için gerekli her türlü tedbirleri almamasıydı. IMF bu yüzden politik bir işlev de yüklenmiş oluyor. Ülkeye önerdiği düzenlemeler, düzenleme programları sonucu, o ülkedeki politik tedbirlerle de müdahale etmiş oluyor ve genellikle darabası istikrar programının öngörülerinden demokratik işleyişin olmadığı askeri darbelerle, cuntalarla bu işi yapıyor.

"Dis bordan ödemekte güçlüklerle karşılaşan uluslararası çözüm yolu, IMF denetimindeki stabiliteyi programlamayı. IMF bu stabiliteyi programlamayı, "stand by" diye nitelendirildi anlaşmalar aracılığıyla karşı koştuğu programların uygulanmasını empoze ederek istikrarı istedikler. Oligarşiler bunu halklarına "İstikrar" tedbirleri olarak yutturmaya çalışıyor. (Türkiye ve Dünyada Yaşanan Ekonomik Bunalım, s. 92)

Kredi talebinde bulunan her ülke de bu doğrultuda davranmak, IMF'nin direktiflerine uyum zorundadır. Her şey kapitalist dünyadaki uluslararası sömürün gerekliliği yerine getirmek için planlanıyor ve uygulanmaya konuluyor. Örneğin Türkiye'de kredi talebi, uzmanlar tarafından da belirlenmiş. Gıda, tekstil vb. gibi hafif sanayi dallarında ve tarım ürünlerinde uzmanlaşmış, onun dışındaki alanlarda bir işe girişmeye ve emperyalizme rekabet diye bir sorunu olamaz.

Emperyalizmin jandarmalığı ile üslenen ABD ise yeni-sömürge ülkelerin kaderlerini belirlemeye basıyor. Yeni-

sömürge ülkeler ABD laboratuvarları için birer kopya gibidir. Laboratör görevi de IMF'ye verilmiştir. (Türkiye ve Dünyada Yaşanan Ekonomik Bunalım) demek bu gereği tüm gerçekliği gözler önüne sermektedir.

IMF'nin özellikle 1970'li yıllarda ülkeler borç vermek için ileri sürdüğü koşullar monetarizm tarzı bir biçimde uygulanmasının özünü kuşullandır. ("Bu koşullar somut durumlara göre görel değeri olarak gösterse de sonuçta programın en iyi biçiminde gerçekleştirilmesi için düzenlenmiştir. Tüm bu politikaların özünde, 1) iş talebin kısımları, diğer bir deyişle ücretli-iş dunduma, ama gücülerinin düşürülmesi, sosyal nitelikteki sübvansiyonların kaldırılması, bunun için de para politikasının katı biçimde uygulanması; 2)

Yapısal değişim doğrultusunda kamu harcamalarının kısımları, ekonomik ve sosyal planda devlet müdahalesinin azaltılması, bir başka deyişle eğitim, sağlık, alt yapı ve benzer yatırımların giderleri kalmaması; 3) Dış açılmak vardır. Yani emperyalist sarmayeye ülke kaplarını ardına kadar açarak bırakmak. Bu da "İhracat özendirme" kılıfı altında yapılır. Çünkü o ülkelerin dış pazarlara açılması gerekir. Yeni-sömürge para değerleri, emperyalist ülke para birimleri karşısında sürekli değer kaybetmeye başlamıştır. Aşırı "İstikrar" programı emperyalizmin özendirici oligarşisi yönetiminin uygulamak için bütün hünerini gösterdiği, ezilen ve sömürülen halklara ve emekçi sınıfları yeni yükler taşıtma yöntemlerinin başka bir şey değil "Liberal ekonomi uyguluyoruz", "İhracatçı artıyor", "Çikizimiz buz bulabiliyoruz", "Mitrinlemez olu", "aldatıcı sözlerinin altında, ABD emperyalizminin çıkarları doğrultusunda uygulamaya konulan ekonomik politikadır. Bu emperyalizmin ekonomik politikalarında keşiflerin sonucu faizdir. Bu programlar ile emperyalizm tarafından yeni-sömürge ülkelere değişik adımlarla dayatılmaktadır. Bu politikaların en katı haliyle uygulamaya konulması Özaf'a nasip olmuş, bu kararları peşinden 12 Eylül faizinin kıldıra ed koymuştur. Nitekim dönemin IMF başkanı De Larosière bu gereği açığı sürde etmektedir. "Uygun kar marjının yeniden elde edilmesi doğrultusunda gelecekte belli bir süre reel ücret artışıyla üretkenlik artışlarının altında tutulmasını gerektirmektedir." (IMF, Survey, 2 Şubat 1982, sf. 34)

Evet, emperyalizm ülkemize IMF olarak, yabancı şirketler olarak gr. IMF, Dünya Bankası, OECD gibi emperyalist uluslararası kuruluşlar, IMF, İTT, Caterpillar gibi emperyalist kuruluşlar gücünü yaşamını aynılma bir parçası olarak. Emperyalizmin ülkeye girişi şifreliktir idkılar tarafından kolaylaştırıldı, uygun yasalık çıkartıldı. Emperyalist sarmayeye geniş "faaliyet" aynıklandı tarandı. Yabancı sermaye teşvik yasası ve 1984'te çıkartılan Petrol Yasasıyla, petrole devlet tekel kılınmış, emperyalist tekelin kılınması uygun değişiklikler yapılmıştır. Her şey yeni-sömürgeçlik ilişkilerinin ilkeye rahat rahat yerleşmesini kılınmıştır. Emperyalizmin regeleri IMF gibi kuruluşları yeni-sömürge ülkelere yerleştirilmesini sağladı. IMF'ye yapılan anlaşmalarla, IMF'nin zorunlu olarak "geçmişte" devlet pahalılığı, enflasyon ve halkın daha fazla sömürülmesi...

Bugün gelinen noktada ise uygulanan ekonomik politikalar, "istikrar tedbirleri", "Yıllık ekonomik kalkınma planları" iflas etmiş, derinleşen ekonomik krizini tüm ülke halkı sırtına yüklenmiştir. Halk peş peşe yapılan zamlarla zorunlu olarak emperyalizme girmiş, yaşamını sürdürmesini için

zorunlu temel ihtiyaç maddelerini bile karşılayamaz durumdadır. Siyasal baskı ve terör politikasıyla desteklenen bu uygulamalar, devrimci mücadeleleri de bu programla bozarak gücünün yitirmesine birleşmiş, halk gerçek tepkili gösterememiştir. Bugün yoğunlaşan krize rağmen, krize orantı tepkinin gösterilememesinin nedeni budur.

OLİGARŞİNİN KRİZİNE KARŞI TEK ALTERNATİF DEVİRMİKİ

Ölgeleşen ekonomik-siyasi kriz her geçen gün daha derinleşiyor. Bunun anlamının gündelik yaşam içinde görülmektedir. Düzen tüm kurumlarıyla çürümeye ömürleri sunuyor. Mİ raporlarını, kongreleri faaliyetlerini açığı kaçmaya başlamış bile bu gereği göstermeye geliyor. Oligarşinin kriz derinleştiği geçirki yüzü ve çürümüşlüğü de gözler önüne seriliyor. Halk ekonomik krizi getirdiği iş altında her geçen gün biraz daha eziliyor. İnsanca yaşam için gerekli olan herman hiçbir şeyden yararlanamıyor. Miyanın olmayan çocuğunu okula gönderemiyor. Parası olmayan hastanelere gidemiyor. Hastanelerde tedavi için de emel değil. Halkın bu karşılamaya duruma geliyor, konut sorununa giderek büyüyor ve halk başını sokabileceği bir göz altında bile hasret kalıyor. Sonuçta bir avuç sömürücü aslağı düzenin her türlü imaretinden halkı sırtından kazıyor, yararlanıyor. Kötüleşen bu bağli IMF programlarının uygulamayla kılınma kararı katarak, işçi, memur, köylü, esnaf ve tüm emekçi halkı ezilen avuçta var olanı da giderek kaybediyor. IMF patentli 24 Ocak kararlarını on yıllık uygulamaları hata getirdiği fazla sömürsüzlük, dört emekçinin üçünü kaybedenidir.

Yeni-sömürge halklarına dayatılan, emperyalizmin çıkarlarına hizmet eden IMF patentli ekonomik politikalar, halkları kısır bir döngü içine hapsetmiş, sürekli olarak kaybetmelerini, yoksulların ve bunu da bir kader olarak kabullenmelerini beraberinde getirmiştir.

Bütün yeni-sömürge ülke halklarının kaderleri emperyalizme bağımlık ilişkileri içinde emperyalizmin çizdiği ekonomik politikaya bağımlı kılınmıştır. Ve bu ekonomik politika sürdürülürken, bu kader değişmeyecek, halkların ekonomik-sosyal durumları hep aynılacak, siyasal haklarını elerinden alınacak, bugün ülkenin işçi, halkları için emperyalist emperyalizm ve IMF'nin gücülerini, Özaf'ın İktidardan indirerek, yerine DYP, SHP, DSP ya da herhangi başka bir düzen partisini koymak olamayacaktır. Bu bağlamda zincirini kırmanın tek yolu, düzene ve düzen partilerine karşı barmışlık, demokratik ve sosyalizm kavramını yükseltmek, devrimci mücadeleyi ve dirençleri geliştirmek, yaygınlaştırmaktır. Bugün, emperyalizm ve onun şifreliktirlerini önnettigi değil, halkın yiteneceği bir ülke istemek; barmışlık bir Türkiye istemek, emperyalizmi olan tüm bağları kopartarak atmak geçiyor. Oligarşinin bir çökme, istikrarı kaderi değişim, kendi elerimizdir. Devrimci mücadele gelişip gücümüzle basadıkça bu kader de değişmeye başlayacaktır. *

(*) IMF, her zaman monetarist politikalar uygulamakla, genelde emperyalist-kapitalist sistem içinde bulunduğumuz bunalımın hatfatsı, yoğunluğu, yeni-sömürge ülkelerdeki siyasal-kapitalist gelişme sayına göre nitelik farklılıklarla görülmektedir. Önemli bir zaman aralığında ekonomik politika bu biçimde şekillenmiştir.

GÖZDAĞI VE BASKI POLİTİKASI BOŞA ÇIKACAK

23. 12. 1990 tarihinde, TAYAD'ın kapatılmasını ve son dönemde giderek yoğunlaşan polis baskısını protesto etmek için, EKAD'da bir basın toplantısı düzenlendi. Toplantıya Devrimci Mücadelede Avukatlar, TAYAD'lı aileler, İYÖ-DE'RLİ öğrenciler ve çeşitli demokratik kitle örgütleri üyeleri katıldı.

Son dönemdeki baskıların, dernek kapatılmasını, gözaltına alınmasını ve tutuklamalarını sessiz bir toplum yaratarak başarmayacağını, mücadelelerin tüm baskı, yasak ve polis terörüne rağmen gelişip

güçleneceğinin vurgulandığı basın toplantısı, kalabalık bir kitle tarafından izlendi. Demokratik kitle örgütlerine yapılan baskıların sırasında gözaltına alınarak işkence görenlerin de gözlerini bağlayarak bu uygulamayı protesto ettiği basın toplantısına işkence ve baskılara karşı mücadele edilmesi gerektiği bilinci kitlelere yaymaya çalıştı.

Dernek kapatılmaları mücadelelerin durdurulmamacığının vurgulandığı basın toplantısında, dernek binasının sadece bir araç olduğu, mücadelelerin yaşamın her alanında ve her yerinde verildiği/verileceği vurgulandı. *

AYDIN... GAZİANTEP... SAĞMALCILAR...

SIYASİ TUTSAKLAR ZONGULDAK HALKININ DİRENIŞİNİ DESTEKLİYOR

Sağmalcılar Cezaevi'nde tüm siyasi tutsaklar, Zonguldak'taki maden işçilerine destek vermek için iki günlük açık grevi yaparken, Gaziantep Özel Tıp Cezaevi'nde kalan Devrimci Sol ve MLSPB davalılarından tutsaklar, Zonguldak maden işçilerinin grevini desteklemek için 21 Aralık gününden başlayarak, iki günlük açık grevine gidiyor, iki günlük işe bedellerini de işçilere göndermek üzere Adalet Bakanlığı'na

başvuruyorlardı. Aydın E Tipli Cezaevi'ndeki eski PKK, DEVRİMCI SOL, MLSPB, TKP, TKH, TKP/ML-TIKKO, RIZGARLI, TKP/ML, PARTİ YOLU, TKP/ML HAREKETİ, KAWA, TEKÖŞUNA SOSYALİST, THK-P-E, AÇILICILAR, THKO/TDY, KUK-SE, EKİM, TDKP dava tutsakları da aynı amaçla 24 Aralık'tan başlamak üzere iki günlük açık grevine başlayan ve toplamın 500 bin lirayı da maden işçilerine gönderiyordu.

Devrimci Mücadelede Pazarcılar, pazarcılarının sorunları ve çözüm yollarıyla ilgili aşağıdaki açıklamayı yaptılar:

Savaş hazırlıkları daha simdiden aklı almaz zamburlara gerekçe olurken, ülkenin dört bir yanında terör estirilmektedir. Baskı ve işkence mahalle karakollarına kadar girmiştir. Hatta bazı semtlerde, esnafın işyerleri bile işkence merkezine dönmüşürüyor. Topkapı'daki işportacılar polis ve bekçiler tarafından dövülüyor, kovalıyor, yerleri elinden alınıyor, tezgahlarındaki mallar yağmalanıyor.

Biz pazar esnafını bekleyen bir yönün sorun, tehlike var. Migros'larla, Hipermarket'lerle bize savaş açıldı. Pazar yerlerini elimizden almak için yeni oyunlar tezgahlanıyor. Biz işsiz, emeksiz bırakılmak istiyorlar.

Haksız belediye uygulamaları, giyimde, sebzede ve meyve hallerindeki aralardan vurduğu vurğun yüzünden, müşterilerimiz gereksezi yere sürtilmekleri görüyoruz. Zorlu bir yaşam kavgaşı veriyoruz. Bizim sesimiz, örgütü gücümüz olması gerekirken mesleği örgütümüz, İstanbul Ümumi Pazarcuları Esnafı Derneği (İUPED) ve diğer kuruma derneklerine maddi olan yönetimlerimiz işsizliği işe, bizi içimizden vuran hangere dönüştürmüştür.

Toplulumun hemen her kesiminden yükselen hak alma mücadelesi, bize zengin deneyimler sunuyor. Biz de gücümüzü birleştirmek ve sorunlarımızı çözmek zorundayız. Bu nedenle, pazarlarda, sebzede, meyvede, giyimci gibi aynılara gir-

Polis, jandarma terörünün hedef aldığı yerlerin başında halkın örgütülleri, demokratik kitle örgütleri yer alıyor. Son günlerde basılan, talan edilen ve üyeleri işkence görenler derneklerden biri de SKDD oldu. SKDD'lier yaptıkları açıklamada:

"6 Aralık 1990 günü SKDD (Samsandıra Kültür ve Dayanışma Derneği) olarak jandarma tarafından bir kez daha baskı, Arama için yasal belgeler istenmiş ve arama belgesinin gösterilmemesi üzerine kapı açılmıştır. Kapıları zorlanarak açılmak istemesine, dernek üyeleri sloganlarla karşılık vermişlerdir. Dernek üyeleri yaklaşık üç saat direnerek kapıyı açmamışlar, direniş kapsamında çığına dönen jandarma, kapıları ve pencereleri kırarak direnişçilere vahşice saldırmıştır. Dernek kendisine gözleri bağlanmış direnişçiler, hedef göstermek için yakılmış kadar vahşice dövülmüşlerdir. Dernek üyeleri, bu insanlık dışı saldırı karşısında

sında direnerek ve slogan atarak karşılık vermişlerdir. Gözaltına alınan SKDD üyeleri, Samsandıra jandarma karakolunda, işkence-cilerin baskında yer alan ve kendini korumak için saldırıya tutulmuşlardır. SKDD üyeleri, beş gün keyfi bir şekilde, hiçbir gerekçe gösterilmeden gözaltında tutulmuşlardır.

Bu vahşice saldırılarımız, halkımızın haklarını, gücünü yenemeyecektir. Biz SKDD'lier olarak, gelişen olayları karşısında sessiz kalmadık, kalmayacağız. " diyorlardı.

Küçükarmutlu halkı bir yandan polis terörüne, diğer yandan da faşist arazi mafyasına karşı örgütülü bir mücadele veriyor. Son günlerde yoğunlaşan faşist arazi mafyasının saldırılarına karşı, Devrimci Mücadelede Gecekondu Yaşayanlar aşağıdaki açıklamayı yapıyorlardı:

"Küçükarmutlu'da kendilliginden yerleşimin yoğun olduğu kesimde elebaşılığı Metin Kahraman'ın yaptığı faşist mafya çetesi halktan haraç alıyor, karışık olaylar, kurgunluklar, evlerini el koyuyor. Durumunkulu yaratanlar faşistler bölge içinde yayılma çabasında. Halk ise bu yayılmayı engellemek için direniyor. Faşist mafya bu saldırıların birinde (7 Ağustos 1990) yine halkın üzerine ateş açıyor, kisi ağır olmak üzere 15 kişi faşist kurşunlara hedef oluyordu.

Bu gelişmeler üzerine Devrimci Sol Gazdılar faşistlerin denetimindeki halka işçilerini geliştirerek faşist örgütlenmenin

zeminini sarsmaya çalışıyor. Halk Devrimci Sol Güçlerle aktif bir savunma hatında birleşiyor. Silah tehdidi, kurşunlara karşı etki etmiyor. İki yıl "esir karnesi" yayınlanan halkın öfkesi engeli tanımıyor artık. Bu öfke ve örgütü mücadele ile faşist kurşunların üzerine miltanlar çalıyorlar. 9-10 Aralık günleri faşistlerin saldırı saldırılarına karşı direnişler karşılıklı verilen güçler oldu. 11 Aralık'ta Devrimci Sol Güçlerin de mahallehale işyerlere insan bölgede toplanıyor, faşistlerin saldırı üssüne dönüşen iki ev yıkılıyor. O gece halk çokşukla, sevinçle zehir haralayarak örgütü. Örgütü mücadele bir kez daha engelleri aşmış. " *

Devrimci Mücadelede İSPOR-DE'RLİLER İSPOR-DE'RLİ'nin 1. Olağan Kongresi ile ilgili olarak dergimize aşağıdaki açıklamayı gönderdiler.

Ülkemizde uygulanan ekonomik sistem yüzünden her geçen gün sayılan arazi işportacıların örgütü gücü İSPOR-DE, demokratik kitle örgütleri üzerindeki baskıların yoğun olduğu bir dönemde 1. Olağan Kongresi'ni yaptı. 16 Aralık'ta dernek binasında yapılan kongrede İSPOR-DE'RLİ faaliyetleri ve hedefi anlatıldı. İşportacıların sorunları ve çözüm yolları üzerinde duruldu. Sorunun belediye idareleriyle çözümlenmesi vurgulandı. Demokratik kitle örgütlerinden gelen mesajların ve faaliyet raporunun okunması sonra seçimler yapıldı.

Ayrıca İSPOR-DE'RLİ Eminiönü işportacıları Zonguldak grevliye dayanışma amacıyla tezgahlarını 2 gün maden işçileri için açtı. Zonguldak'taki grevin coşkusu işportacıların tezgahlarında ansızın paylaşıldı, yaşattı. Polis yine tahammülsüzdü. İşportacı-esnaf-maden grevliyi da yarmayısına saldırı ile cevap verdi. İki işportacı gözaltına alındı.

İSPOR-DE, işportacıların sorunları ile ilgilendiği gibi, işçiler, öğrenciler, emekçiler ile de dayanışma içinde olan demokratik kitle örgütüdür. Önemizdeki süreç de bu ilkenin uygulandığı bir süreç olacaktır. " *

meylim. Kürt, Çerkez, Laz, Alevi, Sünni gibi sınıflarında ın veremeylim. Hepimiz emekçiyiz, hepimizin kızı vardır. Biz ki, topağızı yemediği için şehirlere göçen, gurbetlik çekenleriz. Daha dün kane kane kane türün elemizin, bugün pazar tahtasına yapıpı, aramızda ayrılık olamaz.

Bir yönü sorunumuz var: Aclan yeni pazarlar, eklenen sokaklar, tezgah eklenmesi uzan son tahahtı sorunları, bekdilerinden esnafı "yolunacak kaza" gömesi ve haksız uygulamaları, esnafı hazine yerine esnafı soyuyor amaç edin dernek yönetimleri, sosyal güvencesinde yoksulluk, konut sorunu vs. Bu sorunları üzerine karları bir şekilde çözmek, birlikte çözmek için Alternatif Mühafet Grubu'na desteklemekte ve seçmekte gerekliyor.

Önce bizim sesimiz, örgütü gücümüzümüz bizim gereken derneğimiz işlerlik kazandırmak işe başlamalıdır. Bizce dernek, ekonomik-demokratik hareketlerin kazanımında bir araç olmakla birlikte, düzenli psikislerinden arındırılmalı ve demokratik bir işleyişe kurularak gerek kimliği bilmalıdır. Bunun sağlanmak için Alternatif Mühafet Grubu yönetimine gelmelidir. Bu görevi başarmak için esnafı birleştirmek, sorun çözmek için birlikte mücadele etmek gerekmektedir. Sokaklarda, pazarlarda esnafın sesini, inaradisi diye getirecek komisyonlar kurulum. Halkın örgütü gücünü yenilemeyeceğimizi bir kez de biz gösterelim. Esnafın vurğuların dernek yönetimlerimiz değiştirilmeli. Yönetime esnafın iradesini, programını getirelim. Demokratik programlar oluşturulmalı. "

TOFAŞ'LI ve RENAULT'LU İŞÇİLER ALTERNATİF BİR ÖRGÜTLENME ARIYOR

Genelde, ülkemizdeki sürekli milli kriz olgusundan, özele de toplu sözleşme görüşmelerinin, tutanması sonucu ortaya çıkan işçi sınıfındaki memnuniyetsizlik her geçen gün artıyor. Kendiğinden de olsa, işçilerin tepkilerini dile getirmeleri için bir zemin yaratıyor. Alternatif bir örgütlenmenin olmayışı, Türk-Metal gibi gerici bir sendikay işçilerin "umut kaynağı" yapılabiliyor. Bilindiği gibi, Türk-Metal sendikasımsan yetkili olduğu Tofaş ve Renault fabrikalarında toplu sözleşme görüşmeleri tutamış durumda. İşçiler tepkilerini sık sık sendikaya toplu ziyaretler yaparak (sayıları 2000 kişiyi kadar ulaşabiliyor) dile getiriyorlar. İşçiler, "Türk-Metal'den bir şey beklemediklerini, ama başka bir çarelerinin de olmadığını, bu nedenle az sayıda işçi-sendika diyalogunu pekiştirmek için zaman zaman sendikaya böyleli ziyaretler yaptıklarını" belirtiyorlar. Aralık ayı sonunda, aşılması gereken beklenen grev kararı da işçileri tatmin etmiyor. Çünkü bu grev karar işçilerin kendi öz örgütlenmeleri üzerinde yükselmiyor. Tofaş'a göre daha bilimsel bir işçi potansiyeline sahip olan Renault fabrikasında da değişen bir şey yok. Ancak ki tek fark, Renault'lu işçilerin daha fazla radikal sendikay ziyaret etmeleri ve daha radikal eylemlerle hareketleşmeleri için çaba sarf etmeleri. Çözüm, devrimci bir önderlikle bu

hoşnutsuzluğun doğru hedeflere yönlendirilmesinden geçiyor. Bu önderlik, işçilerin sınıf olma bilincini kavratmalı ve ürettiren gelen güçlerini doğru hedeflere yönettikleri zaman bunun muazzam sonuçlar yaratacağını ve bu gücün önde bir kişi kimsenin duramayacağına geniş bir işçi yığına kavratmalıdır. Ve sanı sendika, sermaye ve iktidar üçgeni hedef gösterilmelidir. Var olan hoşnutsuzluğu yarattığı avantajlar değerlendirilmeli ve bütün bu faaliyetlerin odağına Devrimci İşçi Hareketini yaratmak oturtulmalıdır. Her koşulda mücadeleli oturtulabilecek, kitlelere güç ve güven aşılayan, kitlelere kalıcı, siyasal bağlar kurabilen bir Devrimci İşçi Hareketi yaratılmalıdır. İşçilerin hoşnutsuzluklarını güvene ve umuda çeviren alternatif bir örgütlülük yaratmak, Devrimci Sol Güçlere, devrimci işçilere düşüyor. Bütün bu faaliyetler için genel grev şian istenmeli, hoşnutsuzluğun genel grev hedefine yönlendirilmesi sağlanmalıdır. *

MÜCADELE BURSA BÜROSU
NOT: Renault ve Tofaş fabrikalarında işçiler grev çıktı. 26. Aralık günü grevdeki 9 bin Renault işçisi Tofaş işçilerinin grevini desteklemeye yönelik olarak "Halksız Kazanmaya Yürüyüşe" geçtiler. "İşçiler H Ele Genel Grev'e" sloganlarıyla yürüyüşe geçtiler. Polis yürüyüşü dağıtmak için saldırdı, çatışma çıktı, birçok işçi gözaltına alındı.

Ankara'da Liseli DEV-GENÇ Nermin Alkan ve Arkadaşlarını Sahiplendi

Bizler de Ankara'da Liseli Devrimci Gençlik olarak Nermin Alkan ve arkadaşlarını tutuklanmasından protesto etmek amacıyla hareket ettik. Kendi koşullarında da göz önüne alarak ulaşabildiğimiz tüm işlemler bir haftalık imza kampanyası başlattık. Hazırladığımız dilekçe metninde ögö olarak Emperyalist Savaşta Hava perspektifinden hareket ederek N. Alkan ve arkadaşlarının serbest bırakılması talebini dile getirdik. İmza kampanyamız 8 ilde bir den sürdürüldü ve genel olarak tüm işlemler tarafından olumlu karşılandı. İmza için gününüz her işlemler emperyalist savaşın ulkemesi ve dünya halklarına vereseği zararları anlatık, nasıl var alınması gerektiği konusunda bilgilendirme yapıldı. Kampanya sonunda 400'in üzerinde imza toplandı.

Başlattığımız imza kampanyası bir basın toplantısı ile bitirmeye karar vermez çalışmaya başladık ve çeşitli kitle örgütleriyle diyaloga girdik. Bazılarından oldukça ilginç yanıtlar ve teklifler aldık. Örneğin İncirli'de bulunan Keçiören Halkevi'ne giderek olayı anlatık ve Liseli Devrimci Gençlik olarak basın toplantısı

yapmak istediğimizi söyledik, yer istedik. Bu isimle basın toplantısı yapamayacağımızı, ancak Devrimci Liseliler adıyla yaparsak izin verilebileceğini söyledik. Böyle bir teklifi kabul edilmesi söz konusu olmadı, bizler Liseli DEV-GENÇ'iydik ve kimliğimizi asla saklamak gibi bir sorununuz yoktu. Diğer görüşmelerimizden de bir sonuç alamayınca hazırladığımız basın açıklamamız gazeteleri grupları halinde dolayarak ve düşüncelerimizi anlatarak dağıttık. Daha sonra da imzalı TBMM Başkanlığı'na ilettik.

Kasım ayında sürdürülen imza kampanyasının ardından Aralık ayının başında "Liseliler Gerici Faşist Eğitim Sistemine Hayır" ve "Demokratik Lise için Mücadele Komiteleri Kurulmalı" kampanyası çerçevesinde 6. okulda birer gün arayla işkamlar yapılarak Liseli arkadaşlar mücadeleye çağırıldı. Son olarak da 17. 12. 1990 günü Ankara Ticaret Lisesi çıkışında sloganlarla işkama yapıldı. Yaşasın Demokratik Lise Mücadelemiz. Yaşasın Liseli DEV-GENÇ" sloganları ilk kez Ankara'da liselerde duyuluyordu. *

BUCA'DA SÜRESİZ AÇLIK GREVİ ÖLÜM SINIRINDA

Tutuklu Ailelerinin Mücadelesini Sürüyor

Buca Cezaevi'nde 19. 11. 1990 günü başlayan SAG 30'lu günlere ulaştı. Halen 22 tutuklunun sürdürdüğü SAG'ye adli mahkumların dönüşümü olarak verdikleri destek cezaevi idaresini oldukça rahatsız etti. Buca'da uzun bir süreli yaşamı belirleyen statükoların kökünden salınması idareyi pervasızlaştırdı. Eylemin 29. günü verilen mektup ve görüş cezaları bunun en somut örneği.

Yaklaşık 10 tutsağın hastaneye kaldırılması, ailelerin mücadelesine de yeni bir ivme kazandırdı. Aileler çeşitli DKÖ'leri de zorlayarak değişik eylem biçimlerini hayata geçiyor.

17. 12. 1990 günü birçok DKÖ temsilcisiyle birlikte cezaevi önünde toplanan tutuklu aileleri, tutsaklara şeker ve tuz verildiğini, yetkililerle tüm çabalara rağmen görüşemadıklarını, yakınlarını onurlu mücadelelerini desteklediklerini belirten bir basın açıklaması yaptılar.

DKÖ'ler, sendikalar, milletvekilleri, siyasal partiler ve çeşitli çevrelerin direniş desteklemesi, sahiplenmesi önünde çabalarını sürdürüyor. Aileler 29. 12. 1990 günü tekrar cezaevin önünde toplanarak. Görüşe gelen adli tutuklu yakınlarını yönelik SAG'yi anlatan bir konuşma yapan aileler, daha sonra devrim şifhileri için bir dakikalık saygı duruşunda bulundu. Tutsaklar Ölüme Tek Edilemez" sloganlarını ardından, kollarna taktıkları siyah bantları cezaevi kapısına asan aileler, alkışlarla dağıldılar.

Mücadele hayatın her alanında genişliyor. Tutuklu aileleri de bu onurlu mücadelede yerlerini alıyor.

TUTUKLU AİLELERİ

"HER EV BİR DEMKATIR"

DEMKAD Genel Sekreteri Aşegül İşcan yaptığı açıklamada;

(...)

"... Siyasi subelerde her türlü işkenceye tabi tutulan kadınların cinselliklerine, onurlarına ve namuslarına yönelik olarak cinsellikleri kullanılmaktadır. DAI'da işkence sonucu 2. 5 aylık bebegini yitiren Ankara Şubemiz Yönetim Kurulu Üyesi Nevruz Turkoğlanı'na unutulmadı... K... kadınların çirpçpapak soyulup köy meydanlarında sürüklenmesi, te-caviz ve uğraması heniz hiç kimse unutulmadı. Ancak bu ülkede kadınlara dirmeyi de bilmezlerdir. Dönerek toplumsal saygınlıklarını kazınmada sonun adamlar atıyorlar. Grevlerde yer alan. 1 Mayıs'da yürüten kadınlar, iktidar için korku veren bir güç oluşturmaktadır. Bizim ülkemiz halksızdır, ulusal baskıyı protesto etmek için kendisini Nerezoz ateşine atan Zekiye Alkan'ın "Savaşta Hayat" diyen Nermin Alkan'ın, dağlarda, meydanlarda dövişen yığıt Haticeler'i tanımadıkları. İşte. iktidarı bular korkutmaktadır. Giderek güçlenen kadın hareketi iktidarı telaşa düşülmektedir.

Kadın mücadelesinin yükselmesi karşısında çaresiz kalan siyasal iktidar, öncelikle kadın örgütlenmelerine saldırmaktadır. Açıldığı gündün beri defalarca basılan, üyeleri, yöneticileri işkenceden geçirilen DEMKAD Ankara Şubesi kapatılmıştır. Daha önce de Kocaeli şubemiz keyfi gerekçelerle, ağıdından 3 gün sonra kapatılmıştı.

Dememiş Ankara Şubesi'nin kapatılmasını protesto ediyor, baskıların mücadelemizi engelleyemeyeceğini bir kez daha haykırıyoruz. " dedi.

SOMA İŞÇİLERİ ZONGULDAK DİRENİŞİNİ YAYGINLAŞTIRIYOR

Zonguldak maden işçileriyle birlikte greve çıkan Manisa Soma MTA işçilerinin derginize yolladıkları açıklamayı yayınlıyoruz...

İsyerene yürütülen toplu iş sözleşmesi görüşmeleri sonucunda emeğimizin, alın terimizin fiyatını biçimlemek için grevdeyiz. Tüm baskı ve tehditlere, yasıllama rağmen, kalpleri bizimle aynı sık kardeşlerimiz, çalışan arkadaşlarımız ve insanca yaşamak isteyen herkes ile sık olanak için grevdeyiz. Çocuklarımız, ailelerimiz sefaletine, üzerimize oynan olan oyunlara, dünu fa la sömürüye der demek için, bir emekçiye söke söke alırdı duyulmuk için grevdeyiz.

Bir yasaklar çıkarılan grev yasası, grev gücülerini için çadır kurmayı, toplu işyerinde bulunmayı, işçiyi maddi destek sağlamayı yasaklıyor.

Siz demokrasie, emeğin kutsalıgına inanıyor, sınıf mücadelesinde, emek ve namus kavramında bizlere omuz ver. Grev gücülerimiz daha ve manevi destek olun. Diğer mücadelelerimizde haklı olduğumuz gibi bu mücadeleimizde de HAKLIYIZ. KAZANACAĞIZ! *

SOMA MTA GREVÇİ İŞÇİLERİ

Açık faşizm, bir askeri diktatörlük değil, askeri diktatörlükler aracılığıyla da uygulanırsa, geliştirilirse, devletin faşist karakterde örgütlenmesinin ve yetkilileşmesinin adıdır. Başım olarak askeri diktatörlük olarak gözükmese, söz konusu süregelen özgülülüğü ile ilgilidir. Özal dönemi ve Ziya Ulı Hak Pakistan'dan olduğu gibi bir sil görünümü de olabilir. Ama bunlar sadece askeri, sivil vb. görünüm biçimleri yanındır. Yeni-sömürge askeri gücü ordunun bizzat kendisi de, sonuçta, faşist devlet aygıtının, örgütlenmesinin bir parçası, teamel aygıttır. Açık faşizm dönerimlerle bürokrasinin, yasanın, yürütme ve yargının (eğer bunlar tek bir elde toplanmışsa) ordunun, merkezi idkâr organına ya da erkine karşı, burjuva anlamda "güler aylığı" ileksiz" biçiminde bile "bağışmaz" bir konumu söz konusu değildir. Aksine, bu kurulum merkezi askeri ya da sivil otoritenin tamamlanmasıyla, Bunun nedeni, bütün devlet aygıtının, yeni-sömürge biçiminde koşullar altında sürekli faşistleştirilmesidir. İşlevleri merkezileştirmiş olmasından dolayı, Özele, bütün güç ülkelerin "Bonapartizm" ile birleşen emperyalizmin doğuşu, açık kalkışı yüzünden deniminde-koşulan zaten yoktur. İktidar ortada değil, ağıdın ağıda tekeli burjuvazinin sınıf idaresindedir. Özgürlik Dünyası, 19. yüzyıldan aktarmayı, bu güneş taşımayı zoraki olarak kendi "tez" i için yapıyor. Kendi yaratığı "seytan"ı bize mal ederek taşlamaya başlıyor.

"1900 yıllarda gerici arslanlar arasında savaşan, emperyalist blokların ortada" yü ates çemberine düşmesini yasa İrak'ın Kuveyt'i ıgal ve ilhak etmesi Bonapartizm çerçevesinde "halklık-halksızlık" platformunda tartışmak, tarih mantığını emperyalizm öncesine geri götürmek olur." (syt. 52)

"... Mücadele dergisi tarafından, geçmişte Ortadoğu'da kaç tane bu türde radikalizm vardı? İstisnai olarak, İrlanda'da bir aralar tanımlanan İrak Bası rejiminin, Ortadoğu'daki bugün yayılmacı politikası açık bir anti-emperyalizm ile eşitleniyor ve Saddam rejiminin yayılmacı ve yayılmacı politikasına anti-emperyalizm adına destek veriliyor." (aay) (abc)

"Saddam'ın son tavrı, hangi nedenle yola çıkarsa çıksın, emperyalizme rağmen bağışmaz olarak ıgıltı ve emperyalizm bөлgesi cıkarılmasına yönelik, emperyalizme karşı karşıya gelmesime yol açtı. (...) anti-emperyalist tavrı öne cıkarılmadığı, (aay, Mücadele'den aktarmaya yapıldığı belirtilen paragraf.)"

Özgürlik Dünyasının yapışmaz yu-karıdaki anlatım okuyanın elbette şaşırca-caklardır. Çünkü hafızaları yokladıklarımda ya da "Bereketli Dönem"de yazmıştım ki "dye?" diye Mücadele'nin 3. sayısına baktıklarımda, oportünizmin, çarpıtma tek-niklerinde 20 yıllık tecrübesini konuşturu-duğunu görecektirdik. Devrimci siyasət, eleştiri böyle yöntemlerle yapılamaz. Bu zamana kadar oportünizm, yazılma-mızdan cımbızına yöntemi ile istediği cımbıkları çarpıp, sonra da art arda koyma; bizi anlamış olmayan, bizim söylemişimiz ama kendi kafalarında ki önyargılara, bizi bilmese yanı sıra "düzenlemeler", büyüktür şimdi. Sonra da bu eserin büyük bir maharetle eleştir-di! Fakat bu yöntem, Ortadoğu 20 yıl-da, devrimcilerin davranışlarına bağırıldı-ğı an zandan dürtü davranışlarını çektiği-ni öngörmek. Gerçekleri çarpıtmak, ka-fa bledimaks, suçlamak -hangi ahkâm

ölçü ile yapıyor olursa olsunlar- değiş-mez temel yöntemleri olur.

Ne diye Özgürlik Dünyası?

Mücadele 3. sayısında, İrak'ın Kuveyt'i ıgal ve ilhakını, halklık-halksızlık temelinde tartışıyoruz. 3. sayda Mücadele ne demis o da bakınız:

"... Bu noktada, İrak'ın halklığı-nı, halksızlığını ya da geçmişte ne-ler yaptığını, hangi safaya yer aldığı-nı tartışmaktan ve öne cıkmaktan öte, emperyalizmin savaş po-litikaları, hedefleri ve Ortadoğu halklarına getirecekleri üzerinde durulmalı, anti-emperyalist tavrı öne cıkarılmadığı." (Mücadele, S. 3, syt. 4) (abc) (Bir önceki alıntı ile bu alıntı son cümlesinin yerle-rine tekrar bakınız.)

Cümlenin tamamı böyledir. Burada, cümlenin son bölümü, yani "anti-emperyalist tavrı öne cıkarılmadığı" vurgusu, çok açık ki, Türkiye solundaki ve Özgür-lik Dünyası bunu, cümlenin sonundan kopararak, bir önceki sayfada başka bir cümlenin son bölümüne "keyfine gö-re" ekliyor. Türkiye soluna ve burada Özgürlik Dünyasına da yapılan "Anti-em-peryalist tavrını öne cıkmaz." çağrısının anlamını, bir kalem darbesiyle, "Sad-dam'ın anti-emperyalist olduğu ve bu ri-neliğinin öne cıkmaması gerektiği"ne düşürüyorlar! Neden Özgürlik Dünyası, neden? Anti-emperyalist pratik görevle-rini anımsattığımız için mi? Devrimci pratik görevlerinin kaçmak için mi bu "el işi" pratik, çarpıtma ihya? Siz an-ti-emperyalist değilseniz, Ortadoğu'nun milletleri duyguları, emperyalizmle ıstırabına de dönüşür, halka karşı da olur. Bu ayrıca tartışıl-ması gereken bir konudur." (Mücadele, S. 3, syt. 3) (abc)

İrak'ın Kuveyt'i ıgal ve ilhakını, halklık-halk-sızlık temelinde de tartışmak gerekiyor, ama Mücadele, bugün bu-nun tartışılmasını ve gündem yapılarak anti-emperyalist görevle-rin savsaklanmasını

gerçekleştirmiş sayıyor. Siz bunu da çarpıtaray ve emperyalizmin bu temelde tartışılmasını ıddia ediyorsunuz! Bizim söylediklerimiz bile eleştirme gücünüz, kendi ideolojik, siyasi tespitlerimize güvünüz bu kadar az mıdır ki, bu söz söylemediklerimize "eleştiriyorsunuz"?

Bu arkaşadın bir de kendilerine, "Siz-zin özgün görüşleriniz yok, 'kardes par-tizinin' söyledikleriyle aynıyız yapvorsu-nuz" - dedirgimizde de, bizim kendisini suçladığını söylüyorlar. Ama işte her şey ortada... Bu arkaşadın öncelikle, Mü-cadele'yli eleştirirken, her türlü önyargı, subjektivizm ve kafalardan yaratılacak "Mücadele"den kurtulmak, doğrudan Mü-cadele'nin söyledikleri ile eleştiri yapmasını öğrenmelidir. Doğru devrimci tartışma yöntemi ve ilkeleri bunu gerektirir.

Körfez krizi konusunda somut devrim-ci görüş ve politik; Türkiye'deki Marksist-Leninist arkaşadın, emperyalizme karşı, anti-emperyalist eylemleri yük-seltmesi; Türkiye'de ise, söz konusu em-peryalist savaş yandaş faşist Özal iddaa-mının saldırganlığı karşı, devrimci eylemlik-le, ilerleri muhalefeti örgütlü güçle dü-şürmüştür. Öncelikle bu konuda so-mut konuşulması ki, devrimci eleştiri

yeri yerine otursun. Marksist-Leninistler, "halklık-halksızlık" ile, teorik beyin can-ıstığı olebilmek sadece vakit öldürmü-yor, "Emperyalist Savaşta Hayır" Komitele-rini örgütleyiyor. Sizin somut politikanız nedir? Ya da bu komiteler hakkında dü-şünceleriniz nedir? Bu zamana kadar hiç-bir ses yok! Özgürlik Dünyası yararı, devrimci bir iş yapmak istiyorsa, İrak'ın ne olduğunu değil (bunu herkes bilir) "Emperyalist Savaşta Hayır Komiteleri"ni ülkemiz özgünlüde tartışmalı, bunların içinde yer alarak devrimci pratik kendine "dert" etmelidir. Yoksa "devrimci komi-tistlik", emperyalist savaş tehlikesi karşı-sında lafazanlık yapmak bir anlama gel-mez.

Özgürlik Dünyası yazarmın, Mücade-le'yli Yüzyıl değerli ile aynı söylemde ve zeminde buluşmak gibi güç gayretleri bir yana -buna neden gerek görü- "an-layamadık" - çarpıtma ve tahrişatları şöyle devam ettiriyor:

"... Mücadele dergisinin anti-em-peryalizm adına Saddam rejiminin yayılmacı politikasına destek ver-mesinden, ancak izniniz duyula-bilir."

Bu satırları yazan Özgürlik Dünyası yazan, kendisini boş yere izünlüyor boğ-u-yor, yazık ediyor! Eğer Mücadele'deki ko-nu ile ilgili yazan ıy okusaydı ve subjektivizmin sıtılıp anlamına çalışsaydı, buna gerek kalmazdı, çünkü:

"İşte bu noktada, Irak yönetimi tahrişel bir haksızlık neşter vursa da, sımsıl karışıklığı gereği, halk-ları sorunlarını çözemez. Ortadoğu milletleri duyguları, emperyalizmle ıstırabına de dönüşür, halka karşı da olur. Bu ayrıca tartışıl-ması gereken bir konudur." (Mücadele, S. 3, syt. 3) (abc)

Burada sorun çok açık konuluyor. Müca-dele, Saddam rejiminin niteliğini ve bu bilinen niteleşme rağmen her koşulla savunulması gerektiğini söylüyorlar.

Marksist-Leninistlerin tavrının böyle olmadı-ğı-nı, Türkiye halkları, İrak'ın Halkape katliamı vb. uygulamaları kar-

şı yürütülen ve K.... halkının Türkiye'de-ki sesleni kampıyandır dedimden de ki-yor. Halkın bildiği gerçekler, Özgürlik Dünyası, hayfa kabına uğramış gibi "bil-miyor". Sanki Mücadele "İrak mutlak desteklenmelidir." - diyormuş gibi sacma sapan iddialar ortaya atan Özgürlik Dünyası, sonra da oturup bu iddiaları nede-niyle Mücadele'ye izütlüyor!

"Gerici arkaşadın bir çatışma-yı, 'el dalagını, taraflardan birinin ya-yılmacı ve ilhakı' tutumunu 'halklık-le' zemininde tartışmak, çok daha önemli bir ideolojik düzlemde siste-min öngörüldüğü sınırları dışına cıka-rınamay ıfade ediyor. Faşizm ögü-münü siyasal olarak tekeli burjuva-zinin sadece bir kanadına, 'en ger-ci' tekeli burjuva kanadına bağla-ma, tekeli burjuvaziyi ABD yanlıs ve AET yanlıs olarak ki kesime ay-ı-rarak, ABD yanlıs olanları faşist, AET yanlıs olanları 'liberal-demokrat' ilan etme tutumu da, aynı ba-şak aşımın, aynı ideolojik zeminin dışına vuran örneklerini oluşturu-yor." (ÖD, syt. 52-53)

Gerici arkaşadın bir çatışmanın (sa-vaşın) da gerici olduğunu her sadcan

devrimci bilir. Bunları "halk'ın" yoktur. Özgürlik Dünyası, Mücadele'nin bu konudaki görüşleri 6, 7 ve 8. sayılarda okuduktan sonra, herhalde görüşleri değıştirmiş. Ama bu arkaşadların soru-nu Mücadele'nin ne dediği değil, deme-dikleri üzerinde eleştiri tartışmaya yürüme-k-tir. Bir kere bir müstakbil binaya apartman dediniz mi, apartmanları katları, daireleri, katlararası komşuluk ilişkileri üzerine kurgular yapamaz zorunlu oluyor. Ta ki, yaptığınız "iş'e" dair birilerinin ve asıl ola-rak da pratik devrimci mücadeleleri ge-rekleri kabul etmesini sağlayınca ka-dar böyle bildiğini okumaya devam edersiniz. Mücadele'nin yanlış tespitleri-ne -güncel devrimci tutum- belirlendiği ya-nığına bir yana, arkaşadları göre, Müca-dele, "söyledikleriyle düzünün sınırları dışı-na cıkmamayı ifade ediyor"muş!

Kimler Özal'ın yazsa çöktürkçülüğüne karşı savaşıyor, ileri, demokrat kamu-yunda sembol devrimci gelenekler ve dü-züne karşı bir hareketlik burjuvaziyi hale-mek için bir sırdı. Alalede bir yarıya basını tek elden sadran bir bile bunları okumak adına ya da Özgürlik Dünyası, Mücadele'ye düzen an-lan için çalıp kalkma "ıyvas" yapıpken, kendinisi ses pek cıkmadığına göre ne yapıyor acaba? Aslında arkaşadın bütü-nüyle hazırlan halde (I) abaccan anti-emperyalist tavrını Saddam hanesine yazılacağından korkup bir şey yapmıyor olmasınlar?... Evet, böyle öldürülmüş "ıya-n" olmaz. Mücadele'yli devrimci anlatıma -gırmak" istesem Özgürlik Dünyası, ö-nce, kiş uykusundan uyanıp ayıkta, mey-danlarda olmak zorunda değil ki, Eğer arkaşadın mücadelelerinin içinde konuş-mazlarsa, birileri tüm bunları Özgürlik Dünyası yazarmın yüzgezer bir durum-dayken yazdığını sanabilir... Devrimci Sol Güçler, Körfez krizi ABD'nin müdahale-siyle birlikte meydanlarda protestoda bu-lunuyor, Ortadoğu halkları, devletle-ri-nin idarelerine karşı halk örgütleri, Dev-rimcipler coplarıyor, vuruluyor, gözetlinde alınıyor, cezalandırılmaya sokuluyor. Yani canlarıya, kanlarına Körfez politikalarını ıgırdeler... Ya Özgürlik Dünyası anlay-ışsındakiler ne yapıyorlar? Nerelerde? Her-kesle savaş çağrısı yapamıyacak yetmi-yor, meydana çıkıp savaşı ortasından çar-ğım-mak gerekiyor... Düzenin sınır dışı-böyle çığıp arkaşadları!

Gerici arkaşadın çatışma nedir, kim-le kim arasındadır? Eğer İrak ve Kuveyt ıstırabı yönetimi arasındakı 'dalag' kaste-diliorusa, Mücadele, bunun karşısında pratik bir tavrı belirlemekten ve bunu uygulama-katın yazgıçmeksinin, gündem bu-lum ki maddesi yapılması gerektiği görüşünün yanlış olduğunu savunuyor. Çünkü bu sorun (çekiş) şöyle ya ve böyle çözülmeyen, kendisinin, ya da İrak-Kuveyt çekişinin devrimci de-mokrat bir çözüm olamayacağıdır. E-ğer kim kendisi bir Irak-Kuveyt çekiş-i ile so-mut güncellede olsun, aynı bölgede em-peryalist taraflardan kuşatılmışlaştıkın kur-tulmasıyacaktır. Başını ABD'nin çektiği emperyalist müdahale Ortadoğu'dan de-fedimden bu böyledir. ABD emperyaliz-mi, İrak-Kuveyt çekişini bahane ederek

"YERALTI YAŞAMINDAN ANILAR" KİTABI ÜZERİNE
Enrich HANKE

"İNSANI YIKAMAYAN HER ŞEY ONA GÜÇ KATAR"

Hangi ülkede olursa olsun, önüne devrime hedef olarak koymuş olan bir örgütün pratikliği ciddi-
yeti, diğer pek çok olgunun yanı sıra, asıl olarak Yeraltı faaliyetine verdiği öneme atıfta olur.

Enrich Hanke'nin "Yeraltı Yaşamından Anılar" adlı eseri bu gerçeğe dünyada ki tüm Marksist-Leninist örgütlenmeler için ders verici ama konunun yanı sıra, özdele ülkemizdeki mücadelenin sü-
rekli faşizm koşullarında yürütülmesi zo-
runluluğundan ötürü, somut pratikliğine
gök tutacak pek çok öğretici yanları da
kendisi içinde barındırıyor.

Ülkemizin sosyal, ekonomik, siyasal, psikolojik vb. birçok özelliği kitabın konu-
suna kaynaklık eden Nazi Almanyası dö-
neminin ilişkilerinden oldukça farklıdır.
Zaten bu yönüyle kitapta değerlendirmenin
somut yanar yok. Ancak literatüre yerleştiği
biçimle "en zor koşullarda" mücadele et-
mek, kitleselleşmek, örgütlülüğü koru-
mak ve geliştirmek, faşizm koşullarına ö-
zellik mücadele yöntemini yaratma hedefi
gerçekleşmiş gibi noktalarla "Yeraltı Yaş-
amından Anılar'dan öğrenilecektir var.

Ülkemiz 12 Mart, 12 Eylül gibi acık fa-
şizm dönemlerini yaşadı. Bu koşullarda
kesintisiz mücadeleyi sürdürmüş devrim-
ci pek çok noktada bu kitapta kendile-
rini bulacaklardır. Ki bu koşulları (özellik
12 Eylül'dü) yaşamı Marksist-Leninistlerin
deneyleri ve atıp atarak "Yeraltı Yaş-
amından Anılar'daki şu tespitle paylaşıyor:

"Faşist tekt koşullarında bile,
hatta az sayıda yoldaşla da olsa ba-
sıncı şekilde faşizme karşı savaşılabilir
ve ona karşı güçler hareketi
gerçekleştirilir." (Evrensel) yayınları,
s. 23)

Ülkemizin içinde bulunduğu ve sürekli
faşizm ile karakterize olmuş siyasal koşu-
lları bilmek, teorik olarak işi etmek asla
yeterli olmuyor. Asıl olarak onu bilince g-
etirmek, tek tek tüm devrimcilerin kendisi
öz yaşamlarına, varlık koşullarında dayattığı
olguları içselleştirmek de gerekiyor. De-
neyleri kavraması, yeraltı yaşamına ha-
zarlanması bir örgütün insanları iş ko-
şulları gerçekleri de dayanılmazdır.

Birincisi, eşgencin sınıfının azgın saldı-
rısı gündeme çıktığında demokratik hak
ve özgürlükler kaldırıldığında kendisi hak-
ları katarlar hak kurmanın legal yolları hemen
hemen tüylenile koparlar. Eğer devrimci
bir örgüt böylesi koşullara hazır değilse ya-
kalımlarına ve yeni dönemin özelliklerine
hızla adapte olan bir esnekliğe de sahip
değilse, Yunan mitolojisindeki Anteus'un
ayaklarını topraktan kesilerek yeniliye
uğratılması gibi, hızla yeniliye sürülen-
mesinde şaşılacak bir yan olamaz.

İkincisi, ağır baskı ve takip koşulları,
düne kadar yaşanılan yasadsız hale
gelmesi, katliamlar, idamlar, ağır cezalar;
yıkıcı besleyici koparlar. Bu yıkıcılar
hem geniş halk yığınlarında ve hem de
devrimci bir örgütün insanlarında kendisi-
ni kısa sürede ifadelendirmeye başlar.

E. Hanke böylesi dönemlerin en buluş-
cu hastalığı şu sözlerle anlatıyor:

"En büyük sınav tutuklanmadan
sonra işkenneydi. Gestapo'nun eli-

ne geçip bir tek yoldaşı bile ele ver-
meyen yoldaşların yığıltık ve dayanıklı-
lık örneği hepimiz için geçerli ölçütler
oluyordu. Korkaklık bulasıcıdır
ama cesaretle fedakarlık da bu-
lunmaz. Cesaret ve fedakarlık
norm haline gelmiştir." (age, s. 46)

Bulacı bir hastalık gibi vücudu tahrip
eden korkaldığın değil de, cesaretle ve fe-
dakarlığın buluşması, yaygınlaşması-
ya, değişen koşullara uygun mücadele
hatlarını hızla geliştirilmesi her alanda,
her şart altında gelişme dinamizmi yaka-
layabilmeye, kadroları yetenekleri, yaratıcı-
lığı ve kendilerini devrime adanmaları-
la yakından ilgilidir.

Bir yeraltı elemmanı, yeraltı koşu-
llarına adapte olmakla savaşılabacak ve bel-
gin özellikler, prolet devrimci karakterde
kendisini somutlar. Zira yeraltı faaliyetinin
belki de en tahammül edemeyeceği şey,
çizilme zorluklarına dayanmayıp, sık
işgalatılma zorluğu ya da bu yerin-
den deforme etme girişimidir. Sözünü-
su "deforme etme" girişimi çoğu kez
bilinli bir çaba değildir. Disiplini gön-
sür, kurallara uymama, ikileri hiçe say-
ma gibi örgütlenmeye hayli derecede
zararlar veren davranış biçimlerinin kay-
nağına işe genel olarak çoklu burjuva li-
beralizminde, dava adamı olamamada
azamalek gerekir.

Dava adamı kendini korumayı, örgütünü,
yoldaşlarını korumak şeklinde algılar.
Düşmanı ihmna etmemen işiyle işe, ba-
sıltıların karmakarışık doğru geniş halk yığınla-
rını içinde, gerçekleştirmek de olmaz olur kılarak
örgütlenmekten, gelmekten, ilerlemekten
teççitçilerin ayırındır.

Yeraltı yaşamı, bir dava adamı açısından
davanın savagını ta kendisidir; işte çare ve ek-
siksikler, diğta düşmana karşı çetin, geri
dönüşsüz, kıran kırana bir savaşta bu-
O yüzden, yeraltı faaliyeti yürüten bir kad-
ronun yaşamına günün yirmin dört saatı
"savaş hali yasaları" egemen olmak zo-
runundadır.

Bir yeraltı elemmanı ordu komutanı gibi
düşmanın geliştirileceği taktiklere karşı
devrimci uyanıklığına her an ayakta tutma-
lı, kendisini hazırlamalıdır.

Bir yeraltı elemmanı, yeraltı yaşamının
düşmanla psikolojik savaş yürütme ol-
duğu gerçeğinden hareketle, çizilme
mırmırın ypracı özelliği karşısında morali-
ni her zaman koruyan çekilme gibi sinirlerle
sahip olmalıdır. Aksi halde sinirleri ypran-
cıkça soğukluklar ve diklat etilen gele-
cek, parışık baş gösterecektir ki, parış-
yelinin anlikdir.

Bir yeraltı elemmanın disiplin kuralları
ve ilerlerine çizilme yaşamında esnekli-
ğe, "bir kerecikten bir şey olmaz" a yer
yoktur. Çünkü çok iyi bililir ki, büyük dar-
beler, büyük yenilgiler çoğu kez büyük
hatalları sonucu doğmazlar. Küçük bir
disiplin ihlali arkasından büyük darbe-
lerin alınabileceği yaşılmış nes deney-
lerle sabittir.

"... buluşmada konspirasyon ku-
ralları gincim. Saat 13. 00'te ya-
pılması gereken buluşmaya, 10 da-
kika geç gelecek affedilmez bir ha-
ta işledim. (...)) Tramvay durduğunda

yüzü bana dönük beklerken gör-
dim. Burada ikinci hatayı işledim.
Kensinlikle karan vermişim, aynı yön-
de yürüyüp Wienn'di geçecektim.
Sonra ona bekleyecektim. Beni bir
yan sokakta gelip bulacaktı. Kuşu-
suz bu koşullarda işe beni takip
etmeyecek ve beni belki de, Gestapo-
nu'na gözüne çarpmayacaktım.

"Ana gecikmeden doğan suçlu-
luk duyusuna o kadar büyüttü ki,
gececek yerde gidip ona selam
verdim. (...)) bir anda Gestapo aje-
lan tım bir sürü halinde ortaya çı-
kmıştı." (Age, s. 50)

Yeraltı yaşamı "doğal" olan pek çok
alışkanlığın terk edilmesiyle dayanır. Bu-
nun öcünü formüle edilecek, örgüti
riske edecek her şeyi Kendine yasaka-
mak anlayışı ile çizilir.

yeraltı faaliyetinden istidham olan bir
kadroları beklenen fedakarlıklar sayıla-
mayacak kadar fazladır.

"Dikkati çekmemek ve alçakgö-
nüllüklük, birçok kişisel istekten yaza-
geçmek özenliyle kendisi adayrak
görevlerini yerine getirmek, en
yakınlarının yanında bile susmak;
tüm bunlar son derece zor işlerdi
ve kendisi disiplinle sokmaya
ve kendisi aşmayı zorunlu kılmay-
du.

"Korkulu yoluyla bekleyen eşine
içini düşünme ihtiyacından daha do-
ğal ne olabilir? Yine de bu son de-
rece tehlikeli ve dikatsizce bir dav-
ranış olur, dostlarla, tanıdıklarla ge-
vezeliğin işe sözüni bile etmeye
gerek yok. Öncelikle ilgisizliğin
başlangıcından denedim rahatında dü-
şünlük sonu konspirasyon (gizli
çalışma-tn) kuralları sık sık çinhe
guyurunu ve bu -az ya da çok- parti
gruplarının tutuklanmasına ya da
tehlile altına girmesine sebep olu-
yordu. (...))

"Altesini bir kerecik, kısacası da
olsa bir daha gönm arzusunu çok
kez tutuklanıyor oluyordu." (age,
s. 44-45)

Bir örgüt insanında fedakarlıklar ka-
tarması sayılan güç, devrim, örgüti-
ne ve yoldaşlarına olağanüstü bağlılık
ve güven duyusunun gelişmesine dayanır.

"... Tüm-bu fiziksel ve psikolojik
ağır yüklerle ve pek çok fedakarlık-
lara rağmen yaşamım beni son de-
rece tatmin ediyordu. Tüm gerekli
uyumaklık ve diklatın yanı sıra, biz i-
legal çalışır "kadın, erkek-
yol-
dışlar arasında kaç zamanda aynı
butunun parçaları olmanın, karşılıklı
güven duyusunu güçlü bir güç
oluşuyordu. Bu. birbirimizin yaptığı
iş ve özenli karşısında duyduğum-

muz karşılığı saygıya ve birbirimize
büyük değer vermemize dayanıyor-
du. Ortak hedefimiz ve karşımızda
ki ortaki tehlike bizi birbirimize kay-
naştırıyordu." (age, s. 46)

Nitekim örgüte bağlılık ve ona içten
kazardan mücadeleye gerekçer bir tarih
yararına olmanın bilakis şikâyetlenmiş,
en güzel yıllarına uğama tutkusu olma-
sı; fedakarlıklar, en zor koşullar karşın-
da çekilme gibi bir dayanıklılığı sürrekli kılma-
nın imkanı da olamaz.

Yeraltı faaliyetinde bağmız insanlığı-
lık yeteneği, özel bir öneme sahiptir. Bu
yetenek kadrolarda gelişkin değilde, bir
kadrola o çağa uyanlığı, yaratıcılık ile
denierleşirmiş bağmız insanlığı yetene-
liği bükümüze, o düşmanın gelişme-
reci taktiklere karşı, anında ve doğru
taktikler üretmeye. Savaşmızdan "yenik
düşmek böyle gerçekleşir. Keza bir kad-
ronun bağmız insanlığı yeteneği yok-
sa çalışma biriminde tam bir memur
ziyareti hareket eder. "Memurluk" işe ya-
ralı yaşamında "truva atını" misyonunu
yüklenir. Yeraltına darbeyi işiti indirir.

"... Yıkandan gelecek kararları
benimse illegal çalışmaya işareti
mahkum eder. Nerede bir yoldaş
varsa parti oradadır ve nerede parti
varsa orada çalışılır."... (age,
s. 49)

Yeraltı yaşamı ve ilgal bir örgüt insa-
nının özellikleri üzerine daha pek -
şey söylemek mümkündür. Ama ne ka-
dar yazılsa da yeterli olmayacaktır. Çün-
ki yeraltı yaşamına deneylerin aktarılma-
sı yolu ile hazırlanmış işi sadece bir ya-
yınla asıl olarak yeraltı yaşamı bizzat ve
savarak öğrenilir. Bu gerçeğe "Yeraltı
Yaşamından Anılar" bizzat yaşamın de-
neylerin oldukça zengin bir biçimde aktarı-
ldığını ve çoğu kez yaşamda örneğine
rastlamak pek de mümkün olmayan
mırmırınanlara bu kitapta rastla-
mak olanağı değildi. Çünkü bu kitabın ka-
ramanları gerçek kişiler... üstün yanları
da var-şen tarafları da; yanlışları da var,
doğruları da.

12 Eylül döneminin ne kadar zor ko-
şullar getirdiği, ağır baskıları mücadele-
yi ne denli olansız kıldığını (üzünle ü-
lkemizde az teori yapılmış. Nitekim yaşan-
an Körfez krizi nedeniyle emperyalist ya-
şama eşiklikle tehlile. Ve bu, ülkemiz aç-
sından 12 Eylül benzeri baskı koşulları-
nın tekrar gündeme gelmesini de getire-
bilir. 12 Eylül'de müddetli ya da sav-
sımadan ricatı tercih edenleri bu kez aca-
ba bir yavaş yavaş olanca devrimci ve
değide etmemenin teorisi yapmaktan al-
koyum mümkün olacak mıdır? Yeraltı fa-
aliyetinin en yakıcı haliyle kendisini dayattığı
bugün, egalizme saplanp kalarlar, de-
mokratizm ilkeleri insanlarına en güçlü
biçimde aşşayanlar hürsandan kurtulabi-
lecek midir?

Böylesi koşullar onlara göre değildi.
Çünkü onlar hiçbir zaman siktıntı gele-
mezler. Ama diğer yandan "tattı şu de-
vrimcilerin asla siktıntı yaşamadığını"
sözü belki gelmişe kimesne her kadar neselli-
ğinin dıran mutlak surette alacak olmaları
ve alırlar var. İşte bu sözler onları için:

"Bugünlerde yaşamım kaçınıl-
maz çekil disiplinine, fedakarlıkla-
ra, kötü yaşam koşullarına rağmen
çok dolu geçiyordu ve çok güzeldi.
Ve bu yaşamın en zor saatlerin-
den bile vazgeçmek istemem. En
büyük cabalarla yenilen zorlukları
insanlığı çekileceği ve karakterimi
bikimlendirir. Bir her seferinde be-
nani devrimimi doğruluyordu. İn-
sani yıkamayan her şey ona güç
katar." (age, s. 47) (abce)

Geçtiğimiz günlerde TAYAD'ın kapatılmasıyla ilgili olarak, Devrimci Sol Güçler Avrupa'da çeşitli protesto eylem ve gösteriler düzenlediler.

Hamburg: Hamburg Yapı Kredi Bankası şubesi, Devrimci Sol Güçler tarafından işgal edildi. İşgal eyleminde yer alan 40 kişilik kitlenin, polislerin zorlanmasına rağmen esareti sürdürdü. İşgal yerine gelen bilmeciler, TAYAD'la ilgili gelişmeler ve eylemin amacı anlatıldıktan sonra, binadan çıktılar. Türk Hava Yolları binasına kadar TAYAD'ın kapatılması protesto eden sloganlar atılarak yüründü. 21.12.1990 tarihinde 20 kişilik katıldığı bir protesto açık grevi yapıldı. Açık grevinin yanı sıra, şehrin çeşitli merkezlerinde beyaz kelençer giyerek TAYAD'ın kapatılması protesto eden bildiriler dağıtıldı.

Frankfurt: Türk Hava Yolları'nın Frankfurt bürosu, 22.12.1990 tarihinde Devrimci Sol Güçler tarafından işgal edildi. Üzerinde "TAYAD Kapatılmaz", "Baskı, İşkence, Sürgün ve İdam Girisimleri Hayır" yazan pankartlar asıldı. Kisa bir süre sonra eylem yerine gelen polis tüm tekliflerine rağmen, kararı bir taver göstererek eylem sürdürdü. Türk ve Alman basınının da izlediği eylem sırasında, Televizyon 3 de çekim yapıldı. Eylemin amacı anlatıldıktan sonra, eylem yerini terk ederek basılan protesto etmek için 200 metrelik bir yürüyüş gerçekleştirildi. Aynı gün öğleden sonra başlayan protesto açık grevi ise üç gün süreken, çeşitli yerlerde yapılan söyleşilerin yanında Mainz nehri civarında uçan ve Türkiye'deki gelişmeleri açıklayan Almanca bildiriler dağıtıldı.

Köln: 22.12.1990 tarihinde, Pamukbank Köln Temsilcisi, Devrimci Sol Güçler tarafından işgal edildi. 50 kişilik katıldığı eylem, yaklaşık bir buçuk saat sürdü. TAYAD'ın kapatılması protesto eden pankartları sallamadan sonra Türkiye'deki baskına baki verildi. Türkiye'deki gazetelere faksla bildiriler göndü.

Arka sayının devamı...

Aileleri dinleyince, onların Türkçelerinden yüzüne vuran offıy, "TAYAD'ı Yok Etmeyiz" sözünü duyduca, polislerin sevici boşuna dedik, "bela'yı alı şimdi sanyolar başlarına.

Polis "Alallah Çok Şükür" Diyor Annelerden bir, demeki kapatmayla gelen poliskeren birinin söylediği anı poliskeren: "Alallah çok şükür, bugünlere de gürdük"

4 yıl sonra bugünlere de gümüşler, TAYAD'ı kapama "şerefi'ne nali olmuşları. "Nasıl geldiler?" dedik.

"Arama var..."

"Ne aramas..."

"Tebligat yapıpacağz..."

Kapıdan gözüken üç kişi bir anı 40-50'ye gilyor. Çekirge sürüşü gibi dalar yolları giriyor.

"İçerde sıkışık kişiydi. O kadar fazla dolmuşlar ki, bir araba binden kişiyi göremez oldum. 'Çekilin şuradan' diyerek kendime yul açıyor, insanlarını görme-yi çalıyordum. Her bir polis bir yerlere saldırmış, kuralcayı duruyordu. Avazımı çıkıdık kadar bağıyor, talanı engelle-meye çalışıyorduk. O sırada şehitler pa-nomuzu sağdırlar. Ellerine vurarak dur-durduk onları."

"Çekin şehitlerimiz üzerinden karlı ellerinizi!"

"Ne demek istiyorsun?"

"Ne dedimmi anlıyorsun. Size dokun-murtayz. onlar bizim şehitlerimiz..."

Berlin: 21.12.1990 tarihinde, Yeşiller binasında üç günlük protesto açık grevi gerçekleştirildi. Yeşiller de gelişmeleri protesto eden ikeritkeli bildirileri basına dağıttılar. Ayrıca Yeşiller, eylem sırasında yitibegitilince sonra konuyla daha odı olarak işbirlikçilerin süvüyordur. 23.12.1990 tarihinde ise, Türkçüllere Türkçe yayın yapan Köln radyosu TA-YAD'ın kapatılmasıyla ilgili olarak Ham-burg, Berlin ve Frankfurt'ta protesto açık grevlerinin yapıldığını belirtiyor ve TA-YAD'ın amacını, mücadelesini özetliyor-du.

Londra: 17.12.1990 tarihinde, Ulusla-rası Ail Örgütü'ne gidilercek, TAYAD'ın kapatılması ve gelişmeleri anlatıldı. Ail Örgütü yetkililerinin tavı tam bir duyarsızlık örneğiydi. Verdikleri cevap, "Biz kuruş-la-rıkla değil, kişileri ilgileniyoruz." olmuşt-u. Bu tavrı Devrimci Sol Güçler tarafından protesto edildi.

22.12.1990'da ise, 45 kişilik bir kitleye-le Ail Örgütü'ne binası işgal ederek açık grevine başlandı. Eylem, Hürriyet ve Mi-li-yette yer alırken, BBC'de de anlatılıyor-ru. Bu gelişmelerden sonra, Ail Örgütü'nün Türkiye Masası Şefi görüşmek ister-ken, "Türkiye'de DEMKAD'da da tutukla-malar var. Binadan çıkmazsanız biz de bunlarla ilgilenmeyiz." diyerek şartları yap-maya çalışıyor. Eylemde gösterilen kar-arı tavrı sonucu, yetkililer Ail Örgütü'nün Acl Eylem Kararı acil bildirilen TA-YAD'ın kuruluş amacını, mücadelesini ve kapatış sürecini yazarak üyelerini bilgil-endireceklerini söylemek zorunda kal-yorlardı. Bu gelişmelerin ardından, eylem amacına ulaştığı için, 21.12.1990 tarih-inde açık grevi bitirdi. (TKB taraftarları eylem-in bitmesinden sonra kade duyur bir tavrı göstererek eylemin içinde yer ald-ılar.)

"Şehitler panomuzu duvarın arkası al-maya kalkınca engelledi. Tepkinimi karşısına gerildiler. Panomuzu saygı-ya baki indirdik... Alı götürmelerine ka-hırlıyorduk ama hiç almazsa ırtıarak sö-küp almalarını önlem geçmiştik."

"O Kadınlar Hakkınızdan Gelecek"

"Biraz sonra çevik kuvvet polisleri işgal daldılar. Olunca sessizle kapıdan. 'Defo-lun, oken dışarı, babanız evine mi gi-rirsiniz.' diye..."

"Sen nasıl devletin görüşüne bağın-

ken bağımın, sen bana bağıramaz-sın ama ben bağırım. Çünkü ben hak-lıyım..."

"Çevik kuvvet polisi şaşkın, ne yapaca-ğını kestiremiyor. O sırada ikerideki şef-lerden bir bağıyor:

"Şuna bak, bir kadına cevap veremiyorsun!"

"Bu tali söylediğini pışman ediyorum onu. Değil sen, Genelkurum'ından Mec-lis Başkan'ına kadar kimse cevap vere-medi bize. Sen kim oluyorsun. 'Bir kadı-na...' diyerek almışça ağlayamaya mi ça-lıyordun."

Bundan duyurca diyoruz ki; ellerinde silahla kendilerini bir şey sanan zavallılar, o kadınlar hakkınızdan gelecek sözün...

"Yaşasın TAYAD" Sloganımı Gece-nin Karanlığına Yırtıyor

"Üç saatlık mücadele sonrası artık ka-pımızda mihur var. İçimiz içimiz gıy-ıy. Öfkemizin konuşmak bilmiyor. Dışarı gilyo-

Amsterdam: Türk Hava Yolları önün-de yaklaşık 30 kişilik bir kitleye, Devrimci Sol Güçler tarafından korsan bir miting yapıldı. "TAYAD Kapatılmaz" pankartları ile yürüyüş geçildi. Türkçe ve Rumanca bildiriler dağıtıldı.

İsviçre: 21.12.1990'da Devrimci Sol Güçler tarafından 40 kişiyi bir protesto açık grevi yapıldı. Demokrat ve İlerici çevrelerin yoğun ilgi gösterdiği eylem için çeşitli sol örgütler de destek verdikler-imin belirtilen açıklamalar yapıldı. Eylem, iki televizyon ve iki radyo tarafından veril-di.

Paris: TAYAD'ın kapatılması duyul-masından sonra, TAYAD'la ilgili bir dos-ya hazırlan Fransızca çeviriyecek, çe-şitli Fransız kuruluşlarına verildi. 19.12.1990 tarihinde ise, Türk Konsolos-luğu önünde, Devrimci Sol Güçler tarafın-dan bir korsan gösteri düzenlendi. Bina-ya boyalar atıldı. Gelişmeler aynı gün FKP'nin yayın organı olan Humanité'de yer aldı.

22.12.1990'da da 25 kişi bir protesto açık grevine başlarken, Fransız Haber Ajansı'nı da gelişmelerle ilgili bilgi veril-di. Yine aynı gün, FKP'nin kongresinin yapıldığı salonun önünde de bildiriler da-ğıtıldı, imza toplandı.

Kolombiya Alıuşar (Mücadele Müca-dele) taraftarları açık grevini ziyaret ede-rek, gelişmeler hakkında bilgi aldılar. Oke-yi ve gelişmeleri kendi yayın organları-na da yazacaklarını söylediler.

Tüm bu gelişmelerin yanında, Emek Bankası'nın önünde de bir gösteri düzen-lendi. Eylem yerine gelen Hürriyet ve Mi-li-yet muhabirlerine gelişmelere karşı se-ven duvarı davranmadıkları sonucu. Ver-dikleri cevap, "Biz her haberi görüyoruz. Yöneticilerin sansürü görüyor..." oldu. Eylem, "Emek Bankası'nın önünde", "TA-YAD Susturulmaz" pankartları asılarak, çeşitli T.C. kuruluşları da işgal edildi. *

ruz. Sokakta karşılarında başka kimse yok. İki kadını da cadde ortasında ve insan trafi-ine keşmşir. Korkulan büyük. Lüks bir arabaya yanıyor ve ikeriden çıkan şefler-den bir arabanın ikerideki bir başka şefe Tamam, iş bitti." diyor."

"İçti mi yoksa yeni mi başlıyor..."

"Alacaklar güldürüyor. Sloganlarımız o sırada karanlığın ortasına düşen bomba gibi patladı: "Yaşasın TAYAD", "TAYAD'ın Mücadele Dürdülmez", "Kahrolsun Faşizm, Yaşasın Mücadelemiz" Ve bir genç kızımız ağlamaya başladı..."

Bundan Sonra mı?..

"TAYAD kapatıldı. Demokratiklik oyun-unun onyandığı ülkemizde belki 3-5 ay sonra açılacak, ya da mahkemeden bir da-ha aplanmaz karar çıkacak. Ama şu tütsük alerisi mücadelemiz hep var oludun. Bundan sonra ne olacak?" diyoruz.

Cevapları aynı ortak duyulga peş peşe geliyor:

"TAYAD'ı onlar hiçbir zaman yok ede-meyecek."

"TAYAD yürümeğinde, bilincinde..."

"Biz öldük TAYAD da olacaktı. Onları biray muhabirleride baki değil."

"Emeklerin neredeyse TAYAD'ı kur-mazdan önce ne yapıyorlark... Yine ora-lardayız, yine yapacağımız yapacağz..."

"TAYAD bizi... Biz de kapatamazlar ya..."

"O Aydınlara Yuh Olusun!"

Karşılıklı konuşmalar gelip demokrat kamuyunuzu ve öznelmiş "aydınlarmı du-

DKÖ'LER TAYAD'A SAHİP ÇIKTI

Mücadelesizle, direnişleriyle, 12 Eylül karanlığı dışında iki aydınlatılan kilitli mahaleteyle dünyada ve Türkiye'de saygın bir yer olan TAYAD İnsan Hakları Haftası'na olarşıya katıldan kapatıldı.

İstanbul'un geçekundu semtleri, emek-i mahalleride tutsaklara sahip çıkan TAYAD'ın kapatılması sessiz kal-madı. Özgürlük atelişeri bu kez İnsan Hakları Haftası'nda TAYAD'ı kapatan siyasi iktidarı küçültüldüğüne teşhir emek-iğin yakıldı. Aynı anda 12 yerde yayın özgürlük atelişeri mücadeledeki itatlı-ğın, karantılığın, sürüktilmiş simgesi oldu. Polisi şaşkına çeviren özgürlük atelişeri tutsak ailelerini ve devimcileri alanlara taşıyan bir meşaleydi. "TAYAD'ın Üzerin-de Polis Törenleri Son" şian kitleye bir-likte pratik fildişiye bulmuştu.

19 Aralık'tan geçekundu semtleri, emek-i mahalleride TAYAD'la dayansa-mın anlamlı örneğini sağladı. Baskılara, işkencelere karşı direniş tağı oluşturma-nın somut adımıları atıldı. Olgarışyır bir kez daha "başarmayacakmışın" diye hay-kırdı. Şimdi özgürlük atelişerini büyütemi-nin, olgarışın yürüme göre-kü salıma-nın güncüldü. Şimdi mücadele önderleri en-ginledi aşkını bir bilimsiz örgütlem-ke, mücadele etmek güncüldü.

TAYAD Kapatılmaz!

Olgarışın İnsan Haklarına Saygısı:

TAYAD Kapatıldı!

DEVİRİMİ MÜCADELEDE:
AKAD'lılar, BEYKAD'lılar, BİKAD'lılar, EKAD'lılar, GÖPKAD'lılar, HAKZİ-DEFİTİNG, GÜLKAD'lılar, GAZİ-KAD'lılar, SKOD'lılar, SULKAD'lılar, UM-DER'liiler, YEN-DER'liiler

yaşadığına dayanıyor. Aileler de öfkeli. Basını duyurduğundan, her geçen gün-ün insan hakları hakkında aklam ke-nenlerin hiçbir şey olmamışca sessiz kal-gılarından yakınıyorlar.

"Aydınlara da gerekirse tek tek dolışıp duvarı almamın isteyeceğiz."

"Hangi aydınlara gideceksin, bizim ay-dınlar, işi soforalında aydırı." diye atlı-yorlar bir baba.

"Yuh olsun onlara..." diye atlı-yorlar bir diğeri.

Türkiye'nin aydınları ne yazık ki bir kez daha olumsuz sanıyıyorlar. Bir ananın "Ne bu tepkisiğiz? Sanki sevin-yorlar." deyiş işi de haksız değil.

TAYAD KAPALI, BİZ TAYAD'lıları Varız

TAYAD'ı kapatmadık bile susturacakla-rın sanyolarına alıyorduk. Eksiklen-dan daha şaki de daha enerjik olacağız. Biz yine, nerede işkence var oradayız. Biz yine, nerede haksızlık var oradayız... Biz yine, nerede insan hakları çığınyor, oradayız... Onun için işkencelere, ceza-evi müdirlükleri, savoları, siyasi iktidarı temsilcileri boşuna sevimeslerini, hep ya-lamamıza olacağız... Mücadelemiz bilme-di, şimdi daha da ilerlemeye. En azndan demokrat olukunuk idda eden herkes mücadelemize destek vermek, tepkileri-ni su veya bu şekilde dile getirmelidir." di-yorlar.

Son sözü bir ana söylüyor:

"Mücadele etmesini yapıpı haksızlık-lara bize öğreten devlett... Madem ög-rendik mücadelemiz devam edəcəğiz."

Mehmet TEPE

Kustepe Lisesi'ndeki faşist işgalın kırılması-nda önemli rol oynadı. Faşistler tarafından Mecidiyeköy'de katledildi.

Asaf TUNÇ

Aziz DMM'A'da anti-faşist mücadeleden en önünde yer aldı. Faşistlerle dişe diş sür-dürülen mücadelede boy hedefi haline gelmişti. Çarşıkapı'da faşistler tarafından kurulan pusuda katledildi. Asaf mücadelemizden hiç ayrılmadı.

Musa ÖZNR

Anti-faşist mücadele içerisinde yer alan Musa, kararlı ve inançlı tavırla mücadeleden hep önünde oldu. Faşistlerin saldırı planlarından birini boz-mak için düzenlenen eylemde elindeki bombanın patlaması sonu-

Bahri MUTLU

İşçi sınıfının mücadelesi içerisinde yer alan Bahri ve Cemal Basın-ış grevinde grev nöbetini bitirdikten sonra kurulan bir pusuda faşistler tarafından katledildi. Hep işçi sınıfının mücadelesinde oldu-

Cemal KARAPINAR

MÜCADELEMİZ ŞEHİTLERİN FEDAKARLIKLARI ÜZERİNE YÜKSELİYOR

AİLELERİ VE DEVRİMCİ AKADAŞLARI

Yüksel EROL

Gültepe'de iktidariye-le, düstürlüyle, çalışkanlığıyla onu semeye-yoktu. Mecidiyeköy'de faşistlerin kurduğu pususu sonucu katledildi. Yüksel'i hiç unutmadık.

Mustafa EROL

Çeliktepe'de halkın güvenliği sağlamakla görevliydi. Bu sorumluluğundan bilinciyle hareket ederek geciciler tarafından katledildi.

S. Emir ÇINAROĞLU

Yüksek öğrenim için geldiği Bursa'da devrimci fikirler ve mücadeleye tanığı. Bursa gençliği onu mücadeledeki kararlılığıyla tanır. İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele gününde katledildi.

Polisin senaryolarına alet olan gazeteciler halka ve devrimciler karşı suç işliyorlar. Polisin devrimcileri yönelik propagandaların, yaymanın aracı olmamalıdır. Gazetelerde çıkan polis ve MIT kaynaklı provokasyon amaçlı haberlerle ilgili olarak Devrimci Sol imzasıyla derginize gönderilen bir açıklamayı aşağıda yayınlıyoruz.

MİT ve SIYASİ POLİS

YALAN HABER ÜRETİYOR

22. 12. 1990 tarihli Milliyet gazetesinde, örgütümüzü hedef alan ve "Doğal Gaz Planı Dev-Sol'da" başlığı taşıyan gerçek dışı bir haber yayınlanmıştır.

Örgütümüz halkı paniğe sevk edici, amacı ve hedefi belli olmayan eylemlere karşı olduğu gibi, bu tür eylemlere hiçbir zaman basıyormuş. Faşizmin işkencecileri de artık bu gerçeği kabul etmekte, örgütümüzün siyasi çizgisi ve eylem anlayışını reddetmemektedirler.

Doğal gaz borularının patlatılmasından halkımızın ve devrimcilerin bir çıkarı olmaz. Bu yüzden bizim doğal gaz planının çalışmaması da, böyle bir eylem hedefine sahip olmamızdan da söz edilemez. Haber tamamen uydurmadır ve siyasi polisin, örgütümüzü "terörizm" bir örgüt olarak göstermek, halkı karşı karşıya getirmek ve yeni baskılara meşruiyet kazandırmak senaryosunun ürünüdür.

Yine 23. 12. 1990 tarihli Hürriyet gazetesinde yer alan "Teröristler, eroin mafyası ile ortak" başlıklı haber örgütümüzü ilgili illeri sürülen iddialar tamamen asılsızdır. Erzin Karaduman ve Mithi ile örgüt olarak herhangi bir ilişkisi olmamıştır. Habere adan geçen yoldaşlarımız Dursun Karatay ve Bedri Yağarın da sözü edilen kişilerle bir ilişkisi söz konusu değildir.

MIT ve siyasi polis, gerekçe bir işçi olmayan bir tür yalan haberler üretmek, örgütümüzü devrimci amaçlarıyla bağdaştırma ilişkiler içindeymiş gibi göstermeye özel bir çaba sarf ediyor. Birer gün arayla iki ayrı günlük gazetede yayınlanan bu iki ayrı yalan haberi, oligarşinin örgütümüze yönelik yeri bir saldırısı olarak değerlendiriyor. MIT ve siyasi polisi katillerine yardımcı olanları cezalandırmak vazgeçmeye çağırıyoruz.

EMPERYALİZME VE OLIGARŞİYE KARŞI MÜCADELEMİZ
YALAN HABERLERLE KARARILAMAZ

23. 12. 1990

Geçtiğimiz günlerde kamuoyunda yer alan Dr. Musa Duman'ın vurulmasıyla ilgili olarak Devrimci Sol-SDB imzasıyla derginize gönderilen bildiriyi aşağıda yayınlıyoruz.

HALKİMİZ!..

İtalya'da NATO'ya bağlı "Gladio" isimli gizli terör örgütünün açığa çıkmasıyla, ülkemizde de kontrore-tila tartışmaların birdenbire alevlendi. Herkes bir beklenti içerisinde... Çoğunlukla sanılıyor ki, aynı İtalya'da olduğu gibi ülkemizde de CIA patenti terör örgütü kontrolle açığa çıkacak ve yıllardır K... ve Türk halkları üzerinde estirilen faşist terör, faili meşhur cinayetler, katliamlar, provokasyonlar ayağına-çak, sorumlular birer yargılanacak... Böyle düşünmek, kelimelerin gerçek anlamlarıyla saptırılır. Çünkü, dünya konjonktüründe gelişmelerde böyle olarak İtalya gibi ülkelerde işlevini yitiren "Gladio"ları açığa çıkarmak, burjuvazi için bir tehlike oluşturmazken, bizim gibi sürekli faşizmin hüküm sürdüğü ve oligarşinin idaresinde katabilmesi için teröre basıyormuşken başka çare bulamadığı ülkelerde işe, oligarşinin bir eli tartışması düşündürmektir. Göstermek bir eli tartışması kontrolle olayı kapatılması kaçınılmaz-

Yıldırır işkence, katliam ve her türlü insanlık dışı uygulamalarıyla halkımıza kan kusturan bu cinayet gerekçesiz kontroretila, ancak ve ancak halkın devrimci muhalefetine yükselmeyeyle açığa çıkar ve ortadan kaldırılır.

İşkenceciler ve halka karşı suç işlemiş diğer suçlular, devletin kendilerine kol-kanat vermesinin düşer-nadursunlar, halkın devrimci adaleti onları birer bu-lacak ve hak ettikleri cezaya çarptırarak.

Halka karşı işlenen suçların üzerinden on yıllar da geçse, unutulmaz, unutulmayacak...

Bugün bu suçluların bir tanesini daha teşhir edip cezalandırıyoruz.

13 Eylül 1977 günü Elazığ işkencehanelerinde yurtsever Pir Ahmet SOLMAZ'ın katledilmesinden

sorumlu "Mengele" artığı Dr. Musa Duman, hareketimiz DEVRİMCİ SOL tarafından yargılanı, ölümüne mahkum edilmiştir.

Pir Ahmet SOLMAZ'ın katledilmesinden sonra, Elazığ C. Savcısı tarafından Musa Duman hakkında "sahte rapor düzenlemek, normal biçimde muayene edilip tedavile almayarak görevini savsaklamak" suçlarından dava açıldı. Burjuva hukukuna inanmış bir sava tarandın aqlan bu dava sonu-çsu kalır. Faşizm, kendi yasalarını da tanımaz. Bütün kanlılar Musa Duman'ın aleyhindedir, devletin yeteli makamdan dermeye girer. Musa Duman ailesi'nin ve devletin özel koruması altında "hizmetlerine" devam eder.

Bu eylemimiz, şimdiki devam halka karşı suç işle-miş ve halen suç işlemeye devam edenlere ibret ol-malıdır. İşledğiniz suçların üzerinden geçen yıllar suçlarını unutturmayacaktır. Halkın ve devrimcile-rin bellekleri güçlüdür. *

İŞKENCECI KATİLLER CEZASIZ KALMADI,
KALIMAYACAK!
HALKA VE DEVRİMCİLERE KARŞI İŞLENEN
SUÇLAR UNUTULMAYACAK!

TAYAD'LI AİLELER KARARLI TAYAD'I SUSTURAMAYACAKSINIZ

Bir "çibanbaşı", bir "bela"ydı faşizm için. Daha kurulurken başvurularını inceleyen Vali değil, işçileri Bakanı olmuştu. "Acaba izin versek mi, vermesek mi?" diye çok düşünülmüşler, sonunda istemeye istemeye "tamam" demişlerdi.

Kimdi bunlar? Devleti bunca "sıkıntıya sokan bu insanlar kimdi?"

Tutsak aileleriyle onlar... Hiçbir şey bilmezken çoğu, önce kötü olana karşı durma-ya, sonra hak almayı öğrenen tutsak aileleri. Cezaevi kapılarında, siyasi şube önlerinde öğrenen, kitaplaşan bakanlar. Çocukları vardı her birinin içerde, kardeşleri, eşleri... Önce "ben" vardı onlar için, sonra "biz" oldu. Önce her biri aileydi, sonra büyük bir aile oldular.

Kitaplardan okumadıkları kavgayı... Kavgayı yaşadılar... Bir tarih yazıcılar belki de çoğunun farkında olmadı... Ne çocukları için af dilediler, ne do icazet istediler devletten. "Özgürlük Ellerimizdedir" diye haykırdılar. Af dilemediler, çünkü, "Suçlu Olan Çocuklarımız Değil 12 Eylül Hukukudur" diyorlardı.

Onlar çocukları için başladılar kavgayı, Sabra-Şatilla'dan ses veren Filistin mücadelesine katıldı sesleri, 1 Mayıs'tarda önde yürüyen onlardı. O yaşlı analar polis vahşetine taşlarıya karşı koyuyorlardı. 1 Mayıs şehidimiz M.Akif Dalcı'nın cenaze töreninde direniş yaranatlarını ölünderdiler. Onlar artık Yeni Çeltik katliamı sonrası "Sömürü Düzeninin Daha Fazla Emekçiyi Diri Diri Mezara Gömmemesi İçin Sömürü Düzeni Mezara Gömelim" yendiler. Evet, artık onlar tüm toplumsal, siyasal gelişmelerin yakın takipçileri, insan haklarının kararı savunucularıydılar.

Kapatılma -hem de İnsan Hakları Hattası'nda kapatılma- için başka bir gereke-ye ihtiyaç var mıydı?

Neden TAYAD sorusuna cevap burada yatıyor.

Siyasi iktidar ayakta kalmak için savaş istiyor. Emperyalistler için savaşla girmeye hazırlananlar önce halka karşı savaş açıp, halkımızı susturmak istiyorlar. Ancak, suskunluğa gömülmüş onursuzca teslimiyete sürüklenmiş bir halkla ayakta kalmayı baş-şarabileceklerini biliyorlar.

Tutsak ailelerinin örgütlü gücü TAYAD, direnmenin, onuru direnerek korumanın simgesi oldu. Bunun içinde ki siyasi iktidar TAYAD'dı saldırdı.

TAYAD'ın kapatılması, siyasi iktidarın toplumsal muhalefeti susturma operasyonunun önemli adımlarından biridir. Bu adımlar boş çıkartılmalıdır ve çıkartılacaktır.

MÜCADELE ETMESİNİ YAPTIĞI HAKSIZLIKLARLA BİZE ÖĞRETEN DEVLET OLDU... MADEM ÖĞRENDİK MÜCADELEYE DEVAM "... Duyduğumda dayanamadım ağla-dım..."

"... TAYAD bizim her şeyimizdi..."

"... TAYAD bizimdi, 'TAYAD kapatıldı' dediler, kolum gitti sanki..."

"TAYAD'ın kapatıldığını hepimiz bir bi-çimde öğrendiniz. O anda ne hissettiniz?" sorumuza cevap olarak anaların d-linden ilk dökülenler bunlar oluyordu. Üzüntülüydüler ve bir o kadar da öfkeli.

Ne zorluklara, ne fedakarlıklara kattanarak kurmuşlardı TAYAD'ı. TAYAD'ı kur-mak ve sonrasında dostla düşmana kab-ul ettirip, demokrasi ve insan hakları mücadelesinde faşizmin zulmüne karşı en önde direnirlerken kullandıklarını -kendii deyişleriyle- "bir kendileri bir de alah bilir"di.

Hep kardaşlar var... Beraber otur-uyoruz, beraber konuşuyoruz... Şimdi ol-mayacak mı yani? Olmaz öyle..."

Kabulkenemiyor seksen yaşındaki ana. İsyen öyle; "Olmaz öyle." diyor. O ana, askerini, polislin copunu yemiş, yerle-rde sürüklenmiş, gösterilerde polis tarafın-dan alınmak istenen gençleri, yaşla ama güçlü kollarıyla sarışmış, özgürlüğe kağan

oğlunun firarına 'katkıda bulundu' diye ceza almış... Şimdi olanca gücünü ver-diği TAYAD'ını elinden alıyortır, nasıl kabul-kenan?

Çocuklarıydı TAYAD... Elleryle yarat-mışlar, gözbebekleri gibi sahiplenip, kav-ganın içinde büyütmişlerdi. Onurlarıydı... Açık grevlerine TAYAD'da yatmışlar, ka-zanılan nice zaferlerin ardından açık grevlerini mutluktan parıldayan gözleriyle TAYAD'da sonlanmışlar, evlatları faşiz-min zulmüne ölesine direnirken orada bir-birlerine destek olmuşlar ve yine halkımı-zın evlatları oğullarının özgürlüğe kaçışla-rını orada halaylarla kutlamışlardı. Şimdi ise birileri çıkp "TAYAD artık yok." deme-ye kalkıyorlar.

"Evet Biz Götürüp Vali'ye İmzalattık!"

TAYAD'ı kapatma işini büyük bir zevk-le yapan siyasi şube demekler masası polislerinden biri böyle cevap veriyordu; "Bu tebligatı siz hazırlayıp Vali yardımcısı-na imzalatmışsınız. Bunu meşru bulmu-yor ve imzalamıyorum." diye TAYAD Ge-nel Başkan'ına karşılık oluyordu.

Artık rahattılar... Kartları açık oynuyor-lardı...

Devamı sayf. 22'de

